

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE – FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

INSTITUT KOMUNIKAČNÍCH STUDIÍ A ŽURNALISTIKY

KATEDRA MEDIÁLNÍCH STUDIÍ

Televizní krize (ČT) a „bias“ na stránkách českých deníků a týdeníků

Czech TV crisis on the biased pages of the Czech daily newspapers and weekly magazines

Diplomová práce

Praha 2009

Autor práce: **Bc. Jakub Salát**

Vedoucí práce: **PhDr. Otakar Šoltys, CSc.**

Oponent práce:

Datum obhajoby:

Hodnocení:

Bibliografický záznam

SALÁT, Jakub. Praha: Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky, Katedra mediálních studií, 2009. Vedoucí diplomové práce PhDr. Otakar Šoltys.

Anotace

Práce přináší pohled na transpozici tzv. televizní krize v ČT na stránky českých deníků a týdeníků. Úvodní teoretická část popisuje genezi televizní krize, následuje uvedení do problematiky stranění (bias). V praktické části práce stanovuje pomocí kvantitativní analýzy tehdejších tištěných médií rozvrstvení mediální krajiny na ta média, která otevřeně stranila buďto vzbouřencům nebo novému vedení ČT. Tradiční rozvrstvení českých médií na pravolevé politické spektrum se až na výjimky (Haló noviny) na analýze tištěných médií nepotvrdilo a pokud byly nějaké politické strany favorizovány, jednalo se spíše o favorizování politických stran, které podporovaly vzbouřené redaktory. Tím pádem kupříkladu sociální demokracie měla největší četnost promluv a často i váhu, a to i v denících typu HN, LN a MFD, které tradičně tíhnou k pravici.

Annotation

The thesis describes the transposition of the Czech Television crisis on the pages of daily newspapers and weekly magazines. The theoretical part of the thesis describes the genesis of the TV crisis and later shows the problematic of biased news. In the practical part it divides the Czech media according to the quantitative content analysis to the media which openly supported the rebelling journalists or the new management of Czech TV. Interesting in the study is that the traditional right-left division of the Czech media was disproved in the analysis, because the Socialist Party was speaking frequently and with biggest weight also in the traditional right-wing daily newspapers such as Hospodarske noviny, Lidove noviny and Mlada fronta Dnes.

Klíčová slova

televizní krize, Česká televize, předpojatost, bias, kvantitativní analýza, tištěná média, deníky, týdeníky

Keywords

Czech TV crisis, Czech television, bias, quantitative analysis, printed media, daily newspapers, weekly magazines

Čestné prohlášení:

Prohlašuji, že jsem svou diplomovou práci vypracoval samostatně s použitím uvedených pramenů a literatury a po odborných konzultacích s vedoucím diplomové práce. Práce má 162 tisíc znaků s mezerami, bez anotace, seznamu použité literatury a příloh. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna veřejnosti pro účely výzkumu a studia.

V Praze dne 1. prosince 2009

podpis diplomanta

Bc. Jakub Salát

Poděkování:

Děkuji vedoucímu diplomové práce PhDr. Otakaru Šoltysovi, CSc. za poskytnutí odborných konzultací, cenných připomínek a rad při zpracování této diplomové práce.

Dále bych chtěl poděkovat svému kolegovi Danielu Prokopovi za ukázkou a vysvětlení pokročilých analýz v SPSS za pomocí syntaxí, které mi byly neocenitelným přínosem.

Motto:

„Chtějí-li (radní ČT) svůj mandát dokončit v mediálním přítmí, v klidu a poblíž kávovaru, musejí se chtě-nechtě rozhodnout pro změnu a po dvou zmýlených konečně najít ředitele, jehož vinou nebude veřejnoprávní televize každý den na první stránce deníků kvůli tomu či onomu skandálnímu rozhodnutí nebo nepovedenému vyjádření pro média.“

Tomáš Pecina, Britské listy, 21. srpna 2000

(téměř 4 měsíce před zvolením Jiřího Hodače za generálního ředitele ČT)

Teze

Vložena kopie schválených tezí – strany 7 až 11 – *tento text zde nebude, vloží se sem rovnou kopie tezí, avšak je to zde kvůli automaticky dělanému obsahu.*

Obsah

Bibliografický záznam	3
Anotace	3
Annotation	3
Klíčová slova	3
Keywords	3
Čestné prohlášení:	4
Poděkování:	5
Motto:	6
Teze	7
Obsah	12
I. Úvod	16
1.1 Motivace k volbě tématu	16
1.2 Uvedení do tématu	17
1.3 Nastolení a základní charakteristika zkoumaného problému	18
1.3.1 Možné „čtení“ televizní krize – různé interpretace	18
II. Stat'	23
1 Kvantitativní obsahová analýza deníků a týdeníků – metodologický úvod	23
1.1 Úvod	23
1.1.1 Zpravodajství	23
1.1.2 Obsahová analýza	24
1.1.3 Výběrový soubor	24
1.2 Formulace hypotéz, výzkumných otázek	26
1.2.1 Hypotézy, které se týkají předpojatosti u typů mluvčích	27
1.2.2 Hypotézy, které se týkají předpojatosti vycházející z novinářské práce	28
1.2.3 Hypotézy, které se týkají předpojatosti u konkrétních mluvčích	29
1.3 Kódovací kniha	29

2. Teoretické zakotvení práce.....	30
2.1 Televizní krize v ČT	30
2.1.1 Kořeny televizní krize.....	30
2.1.2 Vyústění televizní krize aneb od Chmelíčka k Hodačovi	32
2.1.3 Televizní krize – stručně den po dni	34
2.1.5 Výsledek televizní krize.....	42
2.2 Co je to „bias“.....	44
2.2.1 Definice - typy „bias“ dle mediálních odborníků	44
2.2.2 Kterak detekovat „bias“ v mediálních obsazích	44
3. Analýza.....	47
3.1 Analýza a popis vybraného vzorku.....	47
3.2 Potvrzení či vyvrácení hypotéz	52
3.2.1 Odpovědi na první skupinu hypotéz H1 – H3.....	52
Hypotéza 1.....	52
3.2.1.1 Největší váhu budou mít vzbouření redaktoři a politici z politických stran 4K a ČSSD, kteří byli proti novému vedení.....	52
3.2.1.2 Vzbouření redaktoři a mluvčí z politických stran ČSSD a 4Koalice budou nejčastěji hovořit o novém vedení.....	56
3.2.1.3 Vzbouření redaktoři, politici ČSSD a 4Koalice budou ze všech mluvčích nejčastěji požadovat odstoupení nového vedení.	62
Hypotéza 2.....	65
3.2.1.4 Odpověď na dílčí hypotézu (H2a).....	65
3.2.1.5 Odpověď na dílčí hypotézu (H2b).....	65
3.2.1.6 Odpověď na dílčí hypotézu (H2c).....	66
Hypotéza 3.....	68
3.2.1.7 Odpověď na Hypotézu 3	69
3.2.2 Odpovědi na druhou skupinu hypotéz H4 – H5	69
Hypotéza 4.....	69

3.2.2.1 Novináři budou preferovat vzbouřené redaktory jako mluvčí oproti novému vedení, a to zejména v počátku kauzy. (H4a)	69
3.2.2.2 V průběhu kauzy se bude zvyšovat zájem politiků o kauzu. (H4c)	69
3.2.2.3 V průběhu kauzy se bude zvyšovat zájem médií o kauzu (H4b)	72
Hypotéza 5:	73
3.2.2.4 Stranění a politický paralelismus médií (H5a)	73
3.2.2.5 Jak novináři sami nazývají aktéry krize? (H5b)	75
3.2.2.6 Jak novináři nazývají televizní krizi? (H5c)	77
3.2.3 Odpovědi na třetí skupinu hypotéz H6 – H7	78
Hypotéza 6:	78
3.2.3.1 Odpovědi na Hypotézu 6	79
Hypotéza 7:	82
3.2.3.2 Odpověď na dílčí Hypotézu (H7a)	82
3.2.3.3 Odpověď na dílčí Hypotézu (H7b)	84
4. Závěry	86
4.1.1 Závěry 1. skupiny hypotéz H1 – H3	86
4.1.2 Závěry 2. skupiny hypotéz H4 – H5	88
4.1.3 Závěry 3. skupiny hypotéz H6 – H7	90
4.2 Shrnutí všech dostupných závěrů	92
4.3 Summary	93
Přílohy	95
Graf č. 1 Témata článků ve všech médiích v průběhu televizní krize	95
Tabulka č.7 V jakých tématech článků zpracovaly deníky televizní krizi?	96
Tabulka č. 9 Váha a počet promluv dle funkce mluvčího v jednotlivých médiích	97
Tabulka č. 10 Frekvenční tabulka všech témat promluv	101
Tabulka č. 13 Frekvenční tabulka všech návrhů řešení krize v ČT	102
Tabulka č. 15 Frekvenční tabulka všech promluv, které označují viníka krize	103

Tabulka č. 17 Jak byli viníci rozvrstveni mezi skupiny mluvčích.....	104
Graf č. 3 Zájem o televizní krizi v denících na stránkách 1 a 2 v průběhu televizní krize	105
Graf č. 4 Zájem o televizní krizi v týdenících v průběhu televizní krize.....	106
Tabulka č. 20 Důvod krize dle samotných novinářů v jednotlivých médiích.....	107
Graf č. 5 Poukazování novinářů na důvod krize v průběhu televizní krize	108
Tabulka č. 22 Jak novinář nazývá mluvčího	109
Tabulka č. 23 Jaké označení aktérů krize používají novináři nejvíce v jednotlivých denících?	111
Tabulka č. 24 Jak novináři obecně nazývají televizní krizi?	112
Tabulka č. 25 Kolikrát hovořili konkrétní mluvčí ve všech médiích?.....	113
Tabulka č. 26 Váha konkrétních mluvčích v jednotlivých médiích	117
Tabulka č. 27 Konkrétní mluvčí a témata, o kterých hovořili	120
Tabulka č. 28 Přímí a nepřímí mluvčí v denících a týdenících.....	121
Tabulka č. 29 Přímí a nepřímí mluvčí dle jednotlivých deníků.....	122
Tabulka č. 30 Přímí a nepřímí mluvčí v denících	124
Tabulka č. 31 Zvýší hodnocení ve výpovědi pravděpodobnost přímé citace?	124
Tabulka č. 32 Téma článku (frekvenční tabulka)	125
Tabulka č. 33 Důvod krize dle novináře (frekvenční tabulka)	125
Tabulka č. 34 Funkce mluvčího (typ mluvčího) – frekvenční tabulka všech funkcí.....	126
Tabulka č. 35 Negativní část ideologické čtverce.....	128
Kódovací kniha.....	131
Mluvčí	131
Jazykové prostředky používané novináři.....	131
Použitá literatura a prameny.....	134

I. Úvod

1.1 Motivace k volbě tématu

Umberto Eco tvrdí, že autor vědecké práce by měl ihned v předmluvě čtenářům sdělit, s čím do vědecké práce vstupuje a na co hodlá ve svém bádání přijít. Ušetří si tak možné nezamýšlené interpretace a vysvětlování.

Upřímně říkám, že v době tzv. televizní krize v ČT¹ (dále jen televizní krize, popř. krize) mi bylo 16 let a ačkoliv jsem ve stotisícovém davu na Václavském náměstí sice nestál, já a mí vrstevníci jsme všichni fandili vzbouřeným redaktorům.

Co se týče mé politické orientace – tehdejší prezident Václav Havel² mi byl daleko sympatičtější než ten současný, na druhou stranu svým politickým smýšlením inklinuji k pravicovým stranám typu ODS, přestože to byla tehdy právě ODS, která byla viněna z politického tlaku na Českou televizi, popř. i prezident Havel, který se údajně (v jiné politicko-spiklenecké teorii) snažil ovládnout Českou televizi za pomoci Čtyřkoalice³.

Mé čtenářské preference pro česká média jsou následující – z deníků preferuji Hospodářské a Lidové noviny. Z týdeníků pak Týden a Respekt.

S touto politickou a čtenářskou zkušeností, bych asi o „předpojatosti“ v souvislosti s televizní krizí psát neměl, ale málokteré téma v „novodobé“ historii po roce 1989 přilákalo takovou pozornost a zájem české veřejnosti.

Bylo to totiž poprvé od tzv. sametové revoluce, kdy se zaplnilo Václavské náměstí v Praze (dle tehdejších odhadů přišlo přibližně 100 000 lidí⁴) a dále se zaplnila i náměstí v dalších českých městech. Dalo by se zde tak hovořit o té pověstné moci médií, protože kdyby

¹ V názvu práce jsem radši uvedl ČT z důvodu, že Česká republika zažila také televizní krizi v TV Nova. Televizní krizi v ČT se v době vzniku říkalo I „zimní“, popř. „vánoční krize“, bohužel z dnešního pohledu je sousloví „televizní krize“ k označení konfliktu, který trval od prosince 2000 do ledna 2001 asi nejlepší. Využívá jej také internetová encyklopedie Wikipedia a dalo by se říci, že je termínem dnes již zažitým.

² Dle Associated Press, která tehdy o krizi v ČT také psala, se jednalo hlavně o spor mezi prezidentem Václavem Havlem, kterého podporují mladí novináři a předsedou ODS Václavem Klausem, který dosadil Hodače. Protest má dle kritiků pramálo společného s bojem o svobodu slova, ve skutečnosti je to mocenský boj Havel versus Klaus. (Dvořák 2001:68).

³ Čtyřkoalice byla koalice působící v letech 1998 – 2002 (kdy platila opoziční smlouva ODS a ČSSD). Ve Čtyřkoalici byly strany: KDU-ČSL, Unie svobody, Demokratická unie a ODA. Ke konci roku 2001 se US a DEU spojily ve stranu US-DEU.

⁴ S úsměvem na rtech můžeme říct, že tolik lidí se v Praze sešlo pouze na koncertu Michaela Jacksona v roce 1996, kdy dle pořadatelů na Letnou přišlo 130 000 lidí. Údaje o počtu lidí na Václavském náměstí 3. ledna 2001 se však dle autorů liší, pohybují se však v rozmezí 50 – 100 000 lidí a 100 000 bylo nejčastěji zmiňováno.

podobnou vzpouru proti svému vedení provedli např. zaměstnanci ČKD, rozhodně by je nepřišly podpořit stotisícové davy.

O televizní krizi informovala bez výjimky všechna česká média. Cílem práce tedy bude zjistit, zdali informování bylo opravdu tak černo-bílé, tj. že všechna média byla proti Hodačovi a na straně vzbouřených redaktorů. Nejblíže (zaměřením) mé práci je výzkum Centra pro mediální studia, které zpracovalo pro Radu Českého rozhlasu v roce 2001 studii, která dostala název Český rozhlas o České televizi a která se zabývala způsobem, kterým ČRo referoval o dění v ČT. (Končelík et al. 2004:7). Autoři studie v předmluvě hovoří o tom, že „situace, kdy se jedno médium stává předmětem zobrazení jiného média, je dosti kuriózní sama o sobě.“ (Končelík et al. 2004:71).

1.2 Uvedení do tématu

Ve své práci se budu zabývat tím, jak o televizní krizi referovala tehdejší tištěná média, která až na výjimky (Haló noviny) fungují na komerční bázi. K analýze využiji kvantitativní obsahovou analýzu a budu se také snažit přijít na to, zdali některá tištěná média byla v rámci krize předpojatá k určité straně sporu – např. pomocí toho, zdali média inklinující k pravici upřednostňovala spíše Hodače nebo vzbouřené redaktory, popř. zdali inklinovala k té které politické straně.

Protože neexistují žádná data podpořená výzkumem o politickém paralelismu českých médií, můžeme jen čerpat z předmluvy k českému překladu knihy Hallina a Manciniho, kterou napsali Jan Jiráček a Tomáš Trampota. (Hallin, Mancini 2008:18-19) Autoři předmluvy zde české deníky na pravo-levé pomyslné ose umisťují následovně:

Hospodářské noviny – nejvýrazněji napravo

Lidové noviny – napravo (více než MFD)

Mladá fronta Dnes – napravo

Blesk – středopravý

Právo – levicová strana spektra, ačkoliv čtenáři se řadí spíše ke středolevé pozici

Haló noviny – nejvýrazněji nalevo (na rozdíl od nezávislých deníků výše, které jen někam politicky inklinují, jsou Haló noviny otevřeně stranickým deníkem KSČM).

Navíc bude do této pravo-levé osy zařazen i deník *Slovo*, a to mezi Blesk a Právo⁵. Samotnou televizní krizi se podrobněji zabývám v 2. kapitole diplomové práce, čili není třeba zde problematiku blíže rozebírat.

1.3 Nastolení a základní charakteristika zkoumaného problému

1.3.1 Možné „čtení“ televizní krize – různé interpretace

Předkládám zde stručný seznam několika možných „čtení“ televizní krize. Jedná se o různé teorie, které představují autoři knih o televizní krizi. Následující klasifikace je tedy moje vlastní dle znalostí načerpaných z knih o televizní krizi.

a) konflikt pracovních kultur – s touto tezí přichází výzkumný tým katedry mediálních studií na FSV UK. Dle nich se v ČT, pokud přijmeme tuto tezi, vlastně nic tak ohromujícího nestalo a vychází se studií Larse Engwalla o teorii latentního konfliktu pracovních kultur – tzn., že v rámci každé mediální organizace koexistuje několik tzv. pracovních kultur⁶, které mají odlišné cíle a mezi nimi jsou neustále napjaté vztahy. (Končelík et al. 2004:73) Dle této teorie skrytý konflikt přerostl v konflikt otevřený.

Redaktoři zpravodajství, v tomto čtení krize, nesouhlasili se způsobem zvolení Jiřího Hodače Radou ČT, čili by protestovali proti každému řediteli zvolenému během takto krátké chvíle a diskuse na téma, zdali je Hodač neschopný či není, tak byla vedlejší. (Čulík 2001:317).

Zpráva Rady ČT říká o událostech po zvolení Hodače toto: „Jmenování bylo v souladu se zákonem, někteří zaměstnanci neuznali „způsob volby za legitimní.“ (Čulík 2001:313).

Vznikla tak také diskuse na téma „legitimity a legálnosti“, která byla obdobně (ne)plodná jako diskuse o duchu a literě zákona. Tzn., že nic nevyřešila. „Televizní rebelové prezentovali svůj interní pracovněprávní spor jako otázku svobody projevu, který byl převeden v politický spor Čtyřkoalice – opoziční smlouva a emocionální „boj o svobodu slova“, o nějž nejde.“ (Čulík 2001:21)

⁵ Toto zařazení neproběhlo dle dat podpořených výzkumem, ale spíše z jakési historické zkušenosti, kdy Svobodné slovo historicky patřilo pod ČSNS a bylo vždy méně levicové než Právo. Tudíž v mé analýze je Slovo na úrovni středového až lehce levicového politického spektra.

⁶ Pracovní kultury v mediálních organizacích jsou čtyři: a) zpravodajská (redaktoři), b) politická (komentátoři, šéfredaktoři), ekonomická (manažeri) a technická (produkční, provozní personál).

b) politický konflikt 1 – snaha politiků ODS ovládnout Českou televizi⁷ spolu s ohrožením svobody slova. To je často proklamovaná teorie zejména vzbouřenými redaktory,⁸ kterou „podporuje“ velín oblepený obrázky Bobošíkové s Klausem (Dvořák 2001:29), nebo Ivan Langer (ODS) telefonující si cca 140x s radním ČT Marešem během volby ředitele⁹. Redaktor Michal Kubal¹⁰ na otázku, jak reagují zahraniční média na krizi v ČT, odpovídá: „Reakce je jednoznačná. Většinou stojí na naší straně a *prezentují celý problém jako my*, tedy nikoliv jako politický boj (...) ale opravdu jako boj o svobodu slova.“ (Dvořák 2001:46). Navíc divadlo Ta Fantastika¹¹ zorganizovalo petici na podporu Jiřího Hodače.

Zastánci této teorie politického vlivu v ČT poukazují na to, že Rada ČT (ačkoliv má být ze zákona na politicích nezávislá a má se jednat o odborníky z různých oblastí) je volena politiky dle stranického klíče. Navíc je veřejným tajemstvím, které platí dodnes, že vítěz voleb do PSP ČR „má pod kontrolou“ Českou televizi a druhý ve volbách do PSP ČR „má pod kontrolou“ Český rozhlas. Od voleb v roce 1996 se jedná pouze o střídání mezi ODS a ČSSD.

c) politický konflikt 2 - snaha Čtyřkoalice rozbít opoziční smlouvu ODS a ČSSD a „ovládnout“ sympatickým chováním vzbouřenou část redakce ČT, aby si tím Čtyřkoalice připravila vhodnou půdu do dalších voleb v roce 2002, a to již bez platné opoziční smlouvy a za podpory novinářů ČT.

Tuto teorii o rozbití opoziční smlouvy podporuje plné Václavské náměstí¹². Občané byli nespokojeni hlavně s politickou situací a krize v ČT se stala pouze katalyzátorem projevení se občanské nespokojenosti s politickými elitami. (Např. transparenty demonstrantů s nápisem „Pryč s cenzurou ODS a ČSSD“¹³) Opoziční smlouva tehdy zajišťovala stabilní fungování

⁷ Tuto teorii dopodrobna rozvíjí Dvořák na stranách 128 – 130 a předkládá to jako nezpochybnitelný fakt pomocí „důkazů“: a) Bobošíková byla napojená na Klause b) Antonín Zelenka z redakce Bobošíkové byl členem ODS c) Ivan Langer si v prosinci 138x telefonoval s předsedou Rady ČT Miroslavem Marešem d) ODS jako jediná neschvalovala postup nespokojených redaktorů. A největším Dvořákovým „důkazem“ je fakt, že ODS se jako potrefená husa ozvala a přispěchala s alternativní teorií, kdy obvinila Čtyřkoalici z komplotu ovládnout ČT.

⁸ Břetislav Rychlík dokonce tvrdí, že šlo o „vánoční dárek pro Václava Klause, který mu chtěli připravit jeho špatní učedníci.“ (Dvořák 2001:91).

⁹ Informace zveřejněná v pořadu Fakta (ČT).

¹⁰ Obdobně odpovídá i Jan Moláček, tehdy 28letý redaktor, který měl na starosti komunikovat za Krizový výbor se CNN a anglosaskými médii. (Dvořák 2001:70).

¹¹ Zpěvačka Lucie Bílá, dlouholetá podporovatelka ODS, je spolumajitelkou divadla od března 2000 a není možné, aby ředitel divadla uspořádal takovou akci, která může divadlo poškodit, bez vědomí a souhlasu majitelů.

¹² „Ve středu 3. ledna přivedli čtyřkoaliční politikové, pracující v součinnosti s rebelujícími novináři 100 000 lidí na Václavské náměstí. Akce byla pečlivě režimována.“ (Čulík 2001:22).

¹³ Na nesouhlas s opoziční smlouvou vznikla i iniciativa Impuls 99 z 22. července 1999 (autoři: Halík, Pehe a Šmídová) a také výzva „Děkujeme, odejděte!“ k 10. výročí sametové revoluce. Iniciativu vedli studentští vůdci

menšinové vlády Miloše Zemana v období 1998 – 2002. Zeman po demonstraci na Václavském náměstí řekl: „Byť byla ČT prezentována jako veřejnoprávní, patřila ve skutečnosti Čtyřkoalici. Měl jsem takový silný pocit, když jsem sledoval její zpravodajství.“

Tuto teorii podporuje i Bobošíková, která píše, že Hodač byl narychlo zvolen bez politického zadání¹⁴ a poté, co učinil prohlášení po svém zvolení, že je zastánce parlamentní demokracie (dle Bobošíkové jinými slovy: „...kdo dostane ve volbách nejvíc hlasů, ten bude mít v televizi největší prostor) (...), tím vnesl zmatek do řad Čtyřkoalice, která si zvykla, že prostor dostávala daleko větší, než jim podle výsledků voleb náležel¹⁵.“ (Bobošíková 2006:58).

d) spor reformistů a zakonzervované redakce (viz hlavně Čulíkovy Britské listy) – neprůhlednost financí v zakázkách s externími dodavateli, strach z propuštění, ekonomické zájmy výrobců pořadů. Jen část výčtu toho, o čem píše nejen Jan Čulík v průběhu celé své knihy, ale i Kašparová (2001:210 – 211). Dále obavy z odhalení neprofesionálního způsobu práce ve zpravodajství ČT a ekonomické zájmy stávkujících.

Toto byly dle Čulíka hlavní důvody vzbouření se¹⁶ redakce zpravodajství, protože Jiří Hodač a jím dosazený management hodlal ČT reformovat. Bobošíková dokonce píše: „podstatou nebyl žádný boj za svobodu slova, jak se možná dodnes někteří televizní pracovníci domnívají. (...). Nechápu, že byli jenom nástroji finanční a mocenské lobby, která měla ČT pěkně obšancovanou.“ (Bobošíková 2006:58) a dále pokračuje: „Je mi líto vzbouřenců, jak byli naivní a nalítli těm, kteří se jenom třásli o svá koryta a penězovody. Nic víc za tím nebylo.“ (Bobošíková 2006:66)

e) spor o veřejnoprávnost média - snaha Václava Klause zprivatizovat Českou televizi, popř. „vytvořit zvláštní koncesionářskou společnost, kde koncesionáři, kteří platí televizi,

z listopadu 1989. Poté vznikla i politická strana „Cesta změny“, která získala ve volbách 2002 0,27 % hlasů a zapadla. Jediný úspěch této strany bylo senátorské křeslo Martina Mejstříka v letech 2002 – 2008. Břetislav Rychlík uvedl, že tyto iniciativy ani Hrad (lidé kolem V. Havla) v televizní krizi nehrály žádnou roli. Roli dle Rychlíka hrály zejména volby v roce 1998 s nízkou účastí a pro strany opoziční smlouvy prohrané volby a strašlivě drzý pokus o ovládnutí televize lidmi kolem ODS. (Dvořák 2001:91).

¹⁴ Toto také často tvrdí i Jan Čulík na Britských listech a ve své knize.

¹⁵ Jaroslav Plesl v období 1. 1. 99 – 17. 10. 99 analyzoval pořad Právě poledne (obdoba dnešních Otázek V. Moravce) a vyšlo mu, že Mlynář z Unie Svobody byl v pořadu 5x, zatímco ostatní předsedové a místopředsedové stran pouze všichni shodně 3x. (Čulík 2001:112).

¹⁶ Čulík tvrdí (2001:7), že to bylo již čtvrté vzbouření v řadě a neúspěšnější, protože bylo zpolitizované: 1) květen 1998 proti Kytkoví 2) únor 2000 proti Chmeličkoví po jmenování 3) léto 2000 proti Hodačovi (ředitel zpravodajství) kvůli odchodu Zdeňka Šámala 4) prosinec 2000 proti Hodačovi (ředitel ČT). Čulík dále píše, že „vnitřní organismus ČT se úspěšně zabarikádoval proti pokusům přivést zpravodajství ČT do moderní éry.“ (2001:195).

budou de facto jakýmsi „akcionáři“. (Kašparová 2001:169). Tuto teorii podporují i každotýdenní výstupy Vladimíra Železného, tehdejšího ředitele TV Nova, který z krize nejvíce profitoval (příjmy z reklamy, která nebyla odvysílána na ČT) a který často ve svém pořadu říkal, že pokud by mu vláda dala k dispozici kanál ČT2, bude jej vysílat za polovičních nákladů. Tato teorie je asi nejméně uvěřitelná, byť rozpoutala diskusi o smyslu veřejnoprávnosti médií v ČT a byla podporována Pavlem Dostálem, který v médiích během krize proklamoval, že má nezvratné důkazy o soukromé mediální lobby ke zničení ČT, ačkoliv je nikdy nezveřejnil.

Osobně nepreferuji žádný z těchto možných způsobů „čtení krize“. Řekl bych, že svou roli v krizi sehrály, větší či menší měrou, všechny dohromady a krize se opravdu stala jakýmsi katalyzátorem celospolečenské nespokojenosti s politickou situací, kdy voliči ODS a ČSSD chápali opoziční smlouvu jako jakýsi podvod na nich samotných. Přičemž teorii, že televizi se snažili ovládnout politici Čtyřkoalice, považuji za přehnanou, ačkoliv je nezpochybnitelné, že politici Čtyřkoalice spor využili k pozitivní sebe prezentaci v médiích.

Rozhodně bych netvrdil, že to byl konflikt čitelný na první pohled a tak černobílý (zlý Hodač dosazený ODS a chrabrá redakce ČT bránící poslední baštu svobody slova v ČR), jak jej tehdejší společnost chápala. Svěrákův pozdrav: „Dobrý den, zmanipulovaný dave.“, za který si vysloužil bouřlivý potlesk tehdejšího davu, by se s odstupem času nedal číst pouze ironicky proti ODS, jak jej Jan Svěrák myslel, ale možná tak trochu i doslovně.

Kupříkladu 28. prosince 2000 byla zveřejněna analýza, kterou provedlo občanské sdružení InnoVatio, která ukázala nevyváženost obou verzí zpravodajství. (Pitterman 2002:268). Pozornosti hodná je i analýza RRTV s názvem „Program ČT v době krize“, kde se píše:

„Vysílání černé obrazovky v celkovém počtu 138 a v délce trvání 68:27:54, s textem i bez textu, vlastní prohlášení stávkujících redaktorů v počtu 65 a v celkové délce trvání 1:12:53, upoutávky stávkujících redaktorů v počtu 31 a v celkové délce trvání 0:47:53, zvláštní reportáže stávkujících redaktorů v počtu 19 a v celkové délce trvání 3:30:15, akce na podporu stávkujících redaktorů v počtu 62 a v celkové délce trvání 2:04:18, videoklipy v počtu 27 a v celkové délce trvání 0:45:49, vysílání neoddělené reklamy v 10 případech, vysílání jiného signálu v šesti případech v celkové délce trvání 7:12:46, ostatní nestandardní události během vysílání v počtu 75 případů spočívající v přerušení pořadu "21" stávkujících redaktorů a zahájení vysílání oficiálním vedením České televize, dále ve vysílání zpravodajské relace neuvedené v programu, vstupu do pořadu "Události" a vstupu do pořadu "Počasí" na ČT mimo program.“ (Pitterman 2002:297 – 305)¹⁷

¹⁷ K nalezení též, včetně podrobné tabulky, na <http://www.ceskatelevize.cz/ct/publikace/10letct/ii2001/program.html>

Z výčtu je patrné, že obrazovku k prezentování své verze sporu využily obě strany. Úsloví „Zloděj křičí, chyt’te zloděje!“ nejlépe charakterizovalo chvíli, ve které Adam Komers obklopený svými kolegy vstupuje do vysílání večerního filmu a stěžuje si na Hodače, který přerušuje vysílání.

Mým cílem v diplomové práci však nebude zjistit, kdo ze zúčastněných stran sporu byl v právu či jednal správně, ale zdali té které straně sporu stranila tehdejší tištěná média.

II. Stat'

1 Kvantitativní obsahová analýza deníků a týdeníků – metodologický úvod

1.1 Úvod

1.1.1 Zpravodajství

V práci jsem se rozhodl zkoumat zpravodajské příspěvky deníků a týdeníků za pomoci obsahové analýzy.

Zpravodajství je dnes považováno jednak za svébytný typ novinářské práce, jednak za specifický mediální žánr, který se během mediálních studií a zkoumání médií těšil a stále těší výsadnímu postavení. (Trampota 2006:10).

Navíc zpravodajství jako specifický žánr je svázáno s určitými normativními očekáváními, která na ně uplatňuje jak široká veřejnost, tak mediální experti či představitelé mediálních profesí. Nejčastějšími normativními požadavky ve zpravodajství jsou požadavek objektivity a vyváženosti obsahu¹⁸. (Končelík, et al. 2004:74).

Westerståhl (via Končelík, et al. 2004:75) dělí objektivitu na faktičnost (pravdivost, informativnost a relevance) a na nestrannost (vyváženost ve smyslu rovnoměrného přístupu názorových proudů a neutralita, tj. nestrannosti parciálních zájmů).

Naopak předpojatosti, neobjektivnosti se rozumí záměrné zkreslení reality, preferování určitého výkladu, zdůrazňování jedné názorů na úkor jiných, jedné sociálních skupin na úkor jiných, manipulace s pojmy apod. (Osvaldová 2001:13).

Z výše uvedeného vyplývá, že pro zkoumání objektivity, nestrannosti či předpojatosti je pro badatele nejlepší vybrat si zpravodajské obsahy, které by z definice měly plnit výše zmíněná normativní očekávání.

¹⁸ Mezi metody, kterými lze alespoň přibližné rovnováhy dosáhnout, jsou řazeny: přesnost, jasnost a úplnost informování, odstup od tématu, diskriminaci vylučující přístup ke zdrojům informací, vědomá neutralita ve sporu několika skupin, pluralita uveřejňovaných názorů, vyloučení skrytých motivů i v dobré víře neřku-li stranění velkým inzerentům, jednoznačný zákaz zasahovat do skutečností, o které se referuje, a přísné dodržování terminologické neutrality. (Osvaldová 2001:13).

1.1.2 Obsahová analýza

Obsahová analýza je kvantitativní výzkumnou metodou pro systematický a intersubjektivně ověřitelný popis zjevných komunikačních obsahů, vycházející z vědecky podloženého kladení otázek. (Scherer in Končelík et al. 2004:30).

Obsahová analýza je tradiční metodou zkoumaného obsahu a její počátky sahají do období druhé světové války. K jejímu přesnému definování přispěl Bernard Berelson, který v roce 1952 publikoval první manuál metody obsahové analýzy¹⁹. (Křeček in Reifová et al. 2004:21).

Základním rysem obsahové analýzy je, že kvantifikuje vybrané jevy vyskytující se v obsahu a řadí je do zvolených kategorií. Výsledky jsou zpracovány za pomoci statistických operací.

V dnešní době mají sociálně-vědní badatelé práci ulehčenou zejména tím, že tabelaci dat a následné analýzy provádějí v softwaru SPSS (Statistical Package for Social Sciences).^{20 21} Na druhou stranu, jak uvádí např. Jeřábek (1992:84) počítače mohou vytvořit iluzi klamné přesnosti, protože precizně zpracují i nespolehlivá data. Jeřábek v podstatě varuje, že každý výzkumník sociolog, by měl mít důkladnější logicko-matematickou, statistickou a metodologickou průpravu, než bude používat tyto statistické programy.

1.1.3 Výběrový soubor

Vzorek byl určen tak, aby pokryl většinu tehdejší tištěné mediální krajiny. Výběr jednotek probíhal na čtyřech úrovních. (viz Scherer in Končelík et al. 2004:35). V **první úrovni** jsem vybral konkrétní deníky a týdeníky (viz tabulka níže), aby pokryly co nejlépe tehdejší tištěnou mediální krajinu.

Vzhledem k prvním, nhrubo udělaným rešerším (cca 2500 – 3000 článků za 30 dní ve všech médiích na všech stranách) bylo nemožné, abych sám bez vytvoření výzkumného týmu zpracoval toto množství dat. Musel jsem tedy zúžit vzorek. Na **druhé úrovni** jsem tak do

¹⁹ Berelson manuál publikoval pod názvem *Content analysis in communication research* a vycházel z textu své dizertace obhájené u Paula Lazarsfelda v roce 1941. (Křeček in Reifová et al. 2004:21).

²⁰ Výhoda SPSS je ta, že analýzu může provádět i laik bez hlubších znalostí statistických metod a složité výpočty provádí samotný software. Nevýhoda SPSS je, že se jedná o placený a poněkud drahý program. Dnes je však na trhu i celá řada bezplatných statistických programů (s omezenější funkcí a (ne)kompatibilitou s SPSS) – jsou to například PSPP <http://www.gnu.org/software/pspp/>, OpenStat 4 <http://statpages.org/miller/openstat/> nebo R Project <http://www.r-project.org/>. Jelikož je na Univerzitě Karlově využíváno zejména SPSS, používám v diplomové práci k analýze také SPSS.

²¹ Po akvizici firmy SPSS za 1,2 miliardy USD firmou IBM dne 28. července 2009, byl software SPSS 17 v nejnovější verzi přejmenován na PASW Statistics 18 (Predictive Analytics SoftWare).

vzorku zařadil pouze zpravodajské příspěvky, které vyšly v denících na titulní straně a na straně 2, kde většinou pokračovaly²². Tím se vzorek snížil na přibližně 500 nejdůležitějších textů. Z těch jsem následně vyřadil rozhovory a komentáře, které vycházely na titulní a druhé straně tehdejších deníků²³, jelikož někteří mluvčí by tak dostali v analýze neúměrně větší prostor.

Na *třetí úrovni* probíhal výběr časového úseku, který budu v práci rozebírat. Vzhledem k rozsáhlosti výběrového vzorku, jak jsem jej (v dobrém úmyslu, aby článků nebylo málo) stanovil v tezích k diplomové práci, musel jsem poupravit i rozpětí časového úseku, ve kterém budu kauzu analyzovat. Z původního 13. prosince 2000 až 12. ledna 2001 uvedeného v tezích, jsem jej snížil na 21. prosince 2000 až 12. ledna 2001.²⁴

Na *čtvrté úrovni* jsem za jednotku obsahové analýzy zvolil promluvu mluvčího.

Celkový počet článků ve vzorku se tak po provedení výběru na čtyřech úrovních ustálil na 332 člancích, ve kterých se objevilo na 1039 promluv²⁵ od 172 mluvčích.

Pro přístup k tehdejším textům jsem použil tuto syntax pro vyhledávání ve výstřižkovém mediálním archivu Newton Media, a.s. – Mediasearch:

(boboš OR hodač*) OR ČT OR RADA OR (televizní AND krize) OR česká televize*

V diplomové práci jsem zkoumal tato média:

Tabulka č. 1 Deníky – všechny od 21. 12. 2000 – 12. 1. 2001

Název deníku	Datum vydání	Počet článků ve vzorku
Mladá fronta Dnes (MFD)	21. 12. 2000 – 12. 1. 2001	47
Lidové noviny (LN)	21. 12. 2000 – 12. 1. 2001	37
Hospodářské noviny	21. 12. 2000 – 12. 1. 2001	45

²² Toto zúžení se týká zejména deníků. V týdenících za sledované období díky menší periodicitě nebyl takový rozsah článků na tolika stranách.

²³ Zejména deník Právo přinášel v průběhu krize téměř jeden velký rozhovor denně – namátkou s ministrem Dostálem, Adamem Komersem, Janou Bobošíkovou, Jiřím Hodačem (paradoxně tento rozhovor v Právu 21. prosince se později stal jediným zdrojem informací od Hodače na dlouhou dobu a většina médií z něj pak přetiskovala některé pasáže), Jiřím Janečkem atd.

²⁴ Důvodem bylo také to, že v období po odvolání Chmelíčka ke zvolení Hodačovi nebyl až tak veliký zájem médií a veřejnosti o ČT a vše se změnilo až po volbě Hodače ředitelem ČT. Hodač byl zvolen 20. prosince, čili výběr deníků je vhodný pro zpracování od 21. prosince až do 12. prosince (den po rezignaci Hodače, což se stalo 11. prosince).

²⁵ Pokud mluvčí v jednom článku hovořil např. 2x, započítal jsem toto jako jednu promluvu a počet slov promluvy byl dán součtem obou těchto promluv.

Právo	21. 12. 2000 – 12. 1. 2001	46
Slovo	21. 12. 2000 – 12. 1. 2001	46
Haló noviny	21. 12. 2000 – 12. 1. 2001	21
Blesk	21. 12. 2000 – 12. 1. 2001	37

Týdeníky

Vzhledem k odlišnému dni vydání u týdeníků jsem byl nucen upravit rozpětí stanovené pro deníky. Níže uvádím přesná data vydání týdeníků. Jelikož relevantní pro řadu týdeníků by bylo vydání dne 25. 12. (svátek), posunuje se u týdeníků, které by v tento den vyšly rozpětí až na 2. ledna 2000. To je také důvod, proč týdeníky oproti deníkům televizní krizi tak do hloubky neprobíraly.

Tabulka č. 2 Týdeníky všechny od 2. 1. do 15. 1. 2001 (přibližně)

Název týdeníku	Rozpětí dat vydání	Počet článků ve vzorku
Týden	2. 1. 2000 – 15. 1. 2001	7
Ekonom	21. 12. 2000 – 18. 1. 2001	5
Reflex	21. 12. 2000 – 18. 1. 2001	6
Mladý svět	2. 1. 2001 – 17. 1. 2001	2
Respekt	2. 1. 2001 – 15. 1. 2001	6
Strategie	2. 1. 2001 – 15. 1. 2001	10
Profit	2. 1. 2001 – 15. 1. 2001	8
Euro	2. 1. 2001 – 15. 1. 2001	9

1.2 Formulace hypotéz, výzkumných otázek

V této části práce podrobněji rozvedu hypotézy, na které se budu snažit nalézt odpovědi v oddíle práce 3. *Analýzy*. Hypotézy jsem pracovníčně rozdělil do třech hlavních kategorií dle toho, na co se hypotézy zaměřují. Jelikož se jedná o kvantitativní analýzy, chci se vyvarovat kontingenčních a jiných analýz u kategorií s minimální četností, která by nedovolovala jakoukoliv relevantní kvantitativně analytickou výpověď. U řady analýz jsem tak stanovil pravidlo pro redukci dat, které by se dalo vyjádřit, že relevantní výsledky analýz jsou ty, které jsou ve validních procentech větší nebo rovno 1 %²⁶. Jak říká Babbie, vědci se ve statistických

²⁶ Ve vlastních analýzách je tak stanoveno, že relevantní jsou ty proměnné, které jsou zmíněny desetkrát a více. (což ve většině případů odpovídá výsledkům větší nebo rovno 1 %).

analýzách musí snažit o rovnováhu mezi detailem a užitečností, jinými slovy výzkumníci se snaží o nejvíce věrohodnou, ale zároveň nejjednodušší reprezentaci svých dat. (Babbie 2009:476). Abych prezentoval pouze relevantní proměnné pro výzkum, musel jsem přistoupit v určitých případech k již zmiňované redukci dat. Jinak by při analýzách vznikaly tabulky kontingenčních analýz na několik desítek stran, což by se protivilo snaze o jednoduchost reprezentace dat, kterou zmiňuje Babbie.

1.2.1 Hypotézy, které se týkají předpojatosti u typů mluvčích

V této podskupině 1.2.1 předesílám tři hypotézy H1 – H3, některé z nich obsahují ještě další dílčí analytické záměry. Za potvrzenou hypotézu považuji takovou hypotézu, ve které se potvrdí všechny dílčí analytické záměry. Hypotézy se budou týkat tzv. otevřené předpojatosti (vysvětlení otevřené a skryté předpojatosti viz níže).

V hypotéze H1 se budu snažit zjistit, které typy mluvčích (obecně, tzn. ve všech médiích) jsou v televizní krizi vybírány. Z těchto typů mluvčích se budu na obecné rovině snažit zjistit, kteří z nich jsou nejdůležitější, tj. mají největší váhu²⁷.

Hypotéza 1: *Jelikož krize skončila odstoupením nového vedení, předpokládá se, že a) největší váhu budou mít vzbouření redaktoři a politici z politických stran 4K a ČSSD, kteří byli proti novému vedení ČT. Tito mluvčí budou b) nejčastěji hovořit o novém vedení a c) jako řešení krize budou nejčastěji ze všech mluvčích požadovat odstoupení nového vedení.*

V hypotéze H2 se budu snažit zjistit, kdo byl mluvčími označován za viníka. Dodnes přetrvává nahlížení na kauzu jako na pokus o ovládnutí zpravodajství ze strany ODS. To může být dáno buďto a) mluvčími, kteří toto budou říkat explicitně ve svých promluvách v médiích, nebo b) viz H5: samotnými novináři, kteří v tzv. backgroundu uvedou tento důvod²⁸.

Hypotéza 2: *Vzbouření redaktoři a politici 4Koalice budou a) upozorňovat na to, že viníkem kauzy je ODS (či politici z této strany). ODS a nové vedení se budou b) snažit za viníky kauzy označit vzbouřence. V těchto promluvách c) budou mít navrch však vzbouřenci a politici 4Koalice.*

²⁷ Váhu mluvčího definuji jako poměr počtu slov promluvy k počtu slov v článku. Kvůli nepříjemnému zaokrouhlování v programu SPSS výsledná desetinná čísla násobím 100, aby vyšly přesnější údaje v procentech.

²⁸ Jsem si vědom, že pro zkoumání backgroundu by bylo vhodnější užít diskursivní analýzy a tzv. pragmatických presupozic – které dělíme v novinářské práci na „fěr“ a „nefěr“ dle toho, jestli novináři podrobně v backgroundu zprávy vysvětlují, o č v článku jde, nebo staví čtenáře tzv. „před hotovou věc.“ Podrobněji např. M. A. Bekalu: *Presupposition in news discourse*, Discourse & Society, Vol. 17, No. 2, 147-172 (2006).

Následující hypotézou H3 vzdáleně odkazují na tzv. ideologický čtverec T. van Dijka, který vypadá následovně:

- 1) uvedení/zdůraznění informace, která je o nás pozitivní
 - 2) uvedení/zdůraznění informace, která je o protivnících negativní**
 - 3) potlačení/vynechání informace, která je o protivnících pozitivní
 - 4) potlačení/vynechání informace, která je o nás negativní
- (van Dijk via Kraus 2008:135)

Z uvedeného „čtverce“ se však zaměřím pouze na jednu část, a to *uvedení/zdůraznění informace, která je o protivnících negativní*. Negativita je totiž jednou ze zpravodajských hodnot, které uvádí Galtung a Rugeová (1965)²⁹. V hypotéze H3 se zaměřím na to, jak samotní mluvčí nazývali aktéry krize, kteří vůči nim stáli v opozici. Jinými slovy jak hovoří jedna strana sporu o druhé straně sporu.

Hypotéza 3: *Předpokládá se, že nejvíce negativních označení bude na rovině účastníků sporu, a to mezi vzbouřenými redaktory a novým vedením.*

1.2.2 Hypotézy, které se týkají předpojatosti vycházející z novinářské práce

V této druhé podskupině hypotéz 1.2.2 budu zkoumat předpojatost, která vzniká tím, jak pracují samotní novináři, tzn., komu dávají přístup, jak nazývají aktéry krize, samotnou krizi a jaký uvádějí důvod protestu v článcích. Tyto hypotézy se budou týkat tzv. otevřené a částečně i skryté³⁰ předpojatosti.

Hypotéza 4: *Novináři a) budou v citacích preferovat vzbouřené redaktory oproti novému vedení (Hodač, Bobošíková), a to zejména v počátku kauzy. V průběhu krize se b) bude zvyšovat zájem médií o kauzu a c) bude se také zvyšovat zájem politiků o kauzu.*

Hypotéza 5: *Deníky a týdeníky, které stojí na středolevé části politického spektra, a) budou jako důvod protestu uvádět snahu ovládnout zpravodajství politiky ODS. Středopravé budou poukazovat na vzbouření redaktorů. Inklinace k určité straně sporu se bude projevovat i tím, jak novináři budou v článcích sami nazývat b) „aktéry“ televizní krize a samotnou c) „krizi“.*

²⁹ Galtung a Rugeová zkoumali zpravodajské hodnoty, které událost musí splňovat, aby se stala zprávou. V článku *The Structure of Foreign News*, 1965, No.1, s. 64-90 definovali 12 zpravodajských hodnot, z nichž jednou je negativita. Předpokládám, že stejně tak promluva mluvčího musí splňovat určité předpoklady, aby mohl být mluvčí citován. V této hypotéze tak hodnotím „negativní výroky“, které ta která strana sporu vyřkla o druhé straně sporu.

³⁰ Ze skryté předpojatosti vypouštím ideologii, která dle mého názoru nejde odhalit čistě kvantitativní analýzou.

1.2.3 Hypotézy, které se týkají předpojatosti u konkrétních mluvčích

V této třetí skupině hypotéz chci poukázat na předpojatost v médiích na základě stranění konkrétním mluvčím. Pokud použijeme Hartleyho terminologii (1982:109), zajímám se zde o tzv. „mluvčí s přístupem.“³¹ Opět se bude jednat o otevřenou předpojatost. Jelikož konkrétních mluvčích bylo nesrovnatelně více než typů mluvčích (viz první skupina hypotéz H1 – H3), budu se v těchto hypotézách zabývat pouze tzv. opinion makery, tj. hlavními mluvčími, kteří mají největší váhu a hovoří v médiích nejčastěji.

Hypotéza 6: *Deníky a týdeníky, které řadíme do středopravé části politického spektra, budou „stranit“ konkrétním mluvčím z politické strany ODS a novému vedení ČT. A to tím, že a) nechají častěji a s větší váhou promluvit mluvčí z ODS a nového vedení. Středolevé a levicové deníky nechají častěji a s větší váhou promluvit mluvčí z ČSSD a 4Koalice. Novináři b) mohou mluvčím stranit také tím, ke kterým tématům je jim umožněno se vyjádřit.*

Hypotéza 7: *Mluvčího (stranu sporu), kterého bude novinář „preferovat“ nechá novinář mluvit v médiích a) přímo. Dále b) šanci na přímou citaci zvýší případné hodnocení v promluvě.*

1.3 Kódovací kniha

V diplomové práci jsem zkoumal dvě hlavní linie. První je obsahová analýza promluv mluvčích ve všech článcích. V případě mluvčích se zajímám zejména o dvě úrovně sporu a) vzbouřenci versus nové vedení ČT a b) politici levice versus politici pravice.

Druhá linie analýzy se týká jazykových prostředků, které novináři sami používali, aby popsali krizi, aktéry a důvody vzbouření.

Pro toto zkoumání byla sestavena řada proměnných. Kompletní kódovací knihu naleznou zájemci v příloze (strana 131).

³¹ Molotch a Lesterová v roce 1974 publikovali článek *News as Purposive Behavior: On the Strategic Use of Routine Events, Accidents, and Scandals* v časopise *American Sociological Review* Vol. 39, No. 1 (Feb., 1974), s. 101-112, ve kterém rozdělují přístup na tři kategorie: a) habituální přístup pro zdroje disponující mocí, b) narušující přístup (nemají moc, musí pracovat s momentem překvapení) c) přímý přístup – z novinářovy iniciativy.

2. Teoretické zakotvení práce

2.1 Televizní krize v ČT

Televizní krizi v ČT bývá označováno období od prosince 2000 do ledna 2001. Ve své práci jsem se zaměřil konkrétně na období od 20. prosince 2000 (zvolení Jiřího Hodače Radou ČT na post generálního ředitele ČT, dále jen GR) do 12. ledna 2001, kdy byla Parlamentem ČR schválena novela zákona o ČT a odvolána Rada ČT.

Specifikem televizní krize je, že se jedná o daleko složitější problém, než se může na první pohled zdát – záleží na možném čtení krize, ke kterému se přikloníme, a jak moc máme rádi zjednodušování, nebo naopak různé teorie spiknutí, které rády zesložitují i očividné poznatky. Možné způsoby čtení krize jsem podrobněji rozvedl v oddíle I. práce, kapitola 1.3.1, čili se k nim zde již nebudu vracet.

2.1.1 Kořeny televizní krize

Dopátrat se kořenů krize v ČT z knižních zdrojů je dost problematičné. Co autor knihy o televizní krizi, to jiný subjektivní názor na věc. A hlavně – řada autorů sepsala své knihy téměř ihned po proběhnutých událostech a často si nezachovala tolik potřebný kritický odstup.

Libor Dvořák, tehdejší zaměstnanec ČT a autor knihy *ČT – věc veřejná aneb Zápisky teroristovy*, považuje důvod pro revoltu zaměstnanců fakt, že „...Rada ČT (...) po jedenácti měsících ve funkci odvolala posledního ředitele veřejnoprávní televize pana Dušana Chmelíčka a na jeho místo již po týdnu vyhrazeném pro přihlášky kandidátů (sešlo se jich 33) v několikahodinovém tzv. výběrovém řízení dosadila pana Jiřího Hodače.“ (Dvořák 2001:6). Za prvopočátek krize, který je dle Dvořáka známý „jen nám televizákům“, ale považuje „odchod Iva Mathého z funkce generálního ředitele v roce 1998³².“ (Dvořák 2001:12). Stejně se vyjádřil i Antonín Dekoj, ten však upřesňuje a říká: „...Rada ČT je nejproblematictější článkem celé televizní konstrukce (...) to jsme pochopili, když odvolala Iva Mathého, přesněji, když mu skončilo volební období a na další už nebyl vybrán.“ (Dvořák 2001:99).

Počátek krize do tohoto období zasazuje i Jan Čulík, avšak z naprosto odlišného důvodu než Dvořák. Po odchodu Iva Mathého se totiž Česká televize měla reformovat a profesionalizovat

³² V rozhovoru s Jolanou Voldánovou, Dvořák uvádí otázku na Voldánovou větou: „Nezabývejme se teď genezí toho, co prožíváme, konstatujme jen tolik, že je to *důsledek opoziční smlouvy po odchodu Iva Mathého*.“ (Dvořák, s. 118). V rozhovoru Dvořáka se Zdeňkem Velíškem Dvořák říká: „My všichni tady si myslíme, že to byl pokus ODS o nepřímé ovládnutí ČT. Z řad ODS se ale nabízí jiný scénář. Podle toho jde o identický pokus tzv. hradního křídla a Čtyřkoalice. My oba samozřejmě víme, že to tak být nemůže.“ (Dvořák 2001:123)

po vzoru BBC. Na tomto pokusu se dle Čulíka měli podílet Ivan Kytka, Jana Bobošíková a americký politolog Andrew Strohlein. Dle Čulíka tento pokus velmi rychle selhal na celé čáře. (Čulík 2001:27). Kašparová (2001:24) v Kytkově takového profesionála nevidí a rozhodnutí udělat šéfredaktorem zpravodajství Ivana Kytka považovala za chybu, protože „...nepříliš úspěšně inovoval vysílání (...) brzy začala sledovanost zpravodajství klesat.“

Jan Čulík se na mnoha stránkách své knihy snaží čtenáři podsunout svou vlastní, do jisté míry pravděpodobnou³³ interpretaci událostí v ČT, která se dá dle něj již od roku 1998 číst jako neustálý boj mezi dvěma skupinami uvnitř ČT. Těmi, kteří se snaží zavést reformy uvnitř ČT, zprofesionalizovat ji a vždy se zlou pochodí a druhou skupinou, která se snaží stav věci v ČT zakonzervovat a nepřipustit žádné změny, jelikož by vyplavala napovrch jejich profesní neschopnost, neprůhledné finanční toky apod. Jan Čulík je obecně velmi kritický k ČT a s větami typu „Nedokonalé, nudné, povrchní a všeobecně nevyspělé, „pubertální“ zpravodajství ČT škodí české společnosti“ (2001:49) ve své knize rozhodně nešetří. Dle Čulíka má v ČT trvale navrch skupina druhá a „opakovanými neúspěšnými pokusy zreformovat zakonzervovanou redakci zpravodajství ČT se její příslušníci naučili nikoliv kvalitní novinářské práci, ale úspěšným metodám, jak každý pokus o reformu rychle potlačit v zárodku.“ (Čulík 2001:345).

„Chtěl-li Hodač zavést v ČT pravidelná hodnocení profesního růstu zaměstnanců, jaká jsou zcela běžná v BBC i jiných britských institucích (včetně univerzit), stal se nutně nebezpečím, kterého bylo třeba zbavit se stůj co stůj.“ (Čulík 2001:346).

Zajímavé tedy je, že téměř pro všechny autory jsou kořeny krize v odchodu ředitele Iva Mathé. Ivo Mathé byl historicky prvním ředitelem České televize po rozdělení Československa a působil v letech 1992 – 1998. Na jednu stranu byl Mathé dle pracovníků ČT všemi pozitivně hodnocený, na druhou stranu dle tehdejšího místopředsedy RRTV Petra Štěpánka to bylo „...za jeho éry, (kdy) vznikly v ČT podivné vazby a toky peněz, spočívající v zadávání zakázek mimo televizi.“ (Kašparová 2001:23).

Na postu GŘ ČT se během dvou let pak vystřídali tři lidé. V období únor 1998 – prosinec 1999 byl GŘ ČT Jakub Puchalský. Ten po svém odstoupení naznačoval, že za jeho odstoupením stojí tlaky ze strany ODS. (Kašparová 2001:25).

³³ Čulík na Britských listech své texty často podporuje rozsáhlými analýzami jednotlivých pořadů a to ať již kvantitativními či kvalitativními.

Puchalského vystřídal Dušan Chmelíček, který byl ředitelem pouhých 10 měsíců od února 2000 do prosince 2000. V dubnu 2000 zřídil zcela novou funkci ředitele zpravodajství a jmenoval do ní Jiřího Hodače, který již dva měsíce poté rezignuje. (Kašparová 2001:27). Tomáš Pecina 22. prosince 2000, dva dny po zvolení Jiřího Hodače ředitelem, až trochu neurvale, ale s jistou dávkou prozíravosti pro budoucí události, píše: „Jiří Hodač se neosvědčil jako ředitel zpravodajství a není třeba experimentálně ověřovat, že zklame i jako generální ředitel ČT.“ (Čulík 2001:291).

Dušan Chmelíček poté přestál další dvě kauzy – jedna s odvoláním Romana Proroka, tehdejšího moderátora nedělního poledního diskusního pořadu *V pravé poledne*. Dnes v tuto dobu běží Otázky Václava Moravce. A druhou kauzu Sazka – kdy Chmelíček stáhl z vysílání reportáž, která se negativně vyjadřovala o společnosti Sazka. Kauzu Sazka detailněji popisuje Kašparová na stranách 26 – 35 a opravdu do hloubky ji rozebírá Jan Čulík, viz níže. Chmelíček je nakonec odvolán Radou ČT 12. prosince 2000. (Kašparová 2001:57).

2.1.2 Vyústění televizní krize aneb od Chmelíčka k Hodačovi

Důvody odvolání Chmelíčka do větších detailů než Kašparová popisuje Jan Čulík. Za Chmelíčkův nejzávažnější přečin považuje fakt, že ostravské studio ČT natočilo pro pořad *Klekánice* kritický dokument o společnosti Sazka, který následně Chmelíček odvezl řediteli Sazky Aleši Hušákovi ke zhlédnutí a poté se jej pokusil zakázat³⁴. (Čulík 2001:267-275).

Rada ČT 12. ledna 2001, měsíc po odvolání Chmelíčka a den po rezignaci Hodače, sepsala krátkou zprávu, ve které veřejně odhalila důvody pro odvolání Dušana Chmelíčka³⁵:

- a) neprůhledná hospodářská politika a deficitní rozpočet na rok 2001
- b) neplnění úkolů vyplývajících z písemného projektu, který předložil v rámci výběrového řízení
- c) manažerská selhání
- d) špatná komunikace s Radou, znemožňující jí vykonávat její kontrolní funkci danou zákonem

(Čulík 2001:308)

³⁴ Pořad měl být odvysílán 3. října 2000, pár hodin před vysíláním jej však na Chmelíčkův pokyn stáhli z vysílání (i přes to, že na něj běžely denně upoutávky). Po jistých peripetiích byl pořad odvysílán 10. října 2000 a za pořad bylo zařazené dodatečné vyjádření Sazka, a.s.

³⁵ Je jasné, že vyšší hodnotu by zpráva měla ihned po odvolání Chmelíčka.

V tomto dokumentu se také objevuje argumentace, proč volba ředitele ČT trvala pouhý týden. 12. prosince, po odvolání Chmelíčka, Rada stanovila termín 19. prosince 2000 k podání přihlášek do výběrového řízení na funkci ředitele ČT. Důvody pro toto urychlené jednání byly dle Rady ČT následující:

- a) Po odvolání Chmelíčka finanční ředitel sdělil Radě ČT, že plánovaný Chmelíčkův schodek 455 mil. Kč se dá snížit minimálně o 100 mil. Kč. Rada ČT jej tedy vyzvala, aby předložil podrobnější plán. Chmelíček 14. 12. Radě ČT sdělil, že není možné vyhovět jejich požadavku.
 - b) Členové Rady nechtěli být vystavováni mediálnímu tlaku během výběrového řízení na základě předchozí zkušenosti, kdy řízení trvala dlouhou dobu a přesto se Puchalský, ani Chmelíček neosvědčili.
- (Dokument Rady ČT via Čulík 2001:311 – 312, nebo via Pittermann 2002:273 - 275).

Samotná volba probíhala ve 4 kolech. Z 33 přihlášek bylo 11 z nich odstraněno, protože nesplňovaly formální náležitosti. Ve druhém kole Rada dle životopisů vybrala ty uchazeče, kteří měli manažerské zkušenosti s řízením většího počtu podřízených ve větší instituci a současně měli mediální zkušenosti.

Ve třetím kole byly hodnoceny zaslané dokumenty uchazečů – 8 z nich bylo vybráno k posouzení. Na základě posudku se vybralo 6 kandidátů, kteří byli pozváni k rozpravě s Radou.

Ve čtvrtém kole bylo vyselektováno šest uchazečů a na základě těchto pohovorů byl zvolen Jiří Hodač. (Dokument Rady ČT via Čulík 2001:312).

Čulík situaci popisuje trochu méně „růžově“. Původně chtěli radní jmenovat Kateřinu Fričovou, to se však nepodařilo prosadit v důsledku obstrukcí některých radních, a tak se Rada dohodla na Hodačovi, kompromisním kandidátovi. (Čulík 2001:288).

Jiří Hodač³⁶ byl tedy zvolen po sedmidenním výběrovém řízení z 33 kandidátů na post ředitele ČT. Jako manažerovi v BBC mu byla údajně vytýkána neschopnost komunikovat s podřízenými (Kašparová 2001:36). Dle tehdejších citací v tisku, které kompilovala Kašparová (2001:36-37) byl Hodač schopným reportérem a dobrým novinářem – jak v socialistickém Československu, kde psal do Svobodného slova, tak později v redakci BBC, kde pracoval během své emigrace. Nebyl však vhodným manažerem. Neschopnost prosazovat změny se u něj projevila již za působení na postu ředitele zpravodajství ČT. Tehdy jej

³⁶ Jiří Hodač má britské občanství a podepisuje se vždy jako George Hodač. V práci však budu používat Jiří Hodač, stejně jako všechna tehdejší média, která o kauze referovala.

kritizovala i Jana Bobošíková. „Nemyslím si, že pod vedením Jiřího Hodače lze zpravodajství ČT významným způsobem zkvalitnit.“ (Kašparová 2001:44). Na výtky médií, proč pro něj tedy může nově pracovat, Bobošíková jako nová ředitelka zpravodajství ČT MF Dnes sdělila: „...pan Hodač už dneska neřídí zpravodajství, na to má mne. On nyní řídí televizi.“ (Kašparová 2001:44).

Že je křeslo ředitele České televize nezáviděníhodný post, vyplývá i z řady tehdejších citací o ředitelích ČT. Funkce GŘ byla přirovnávána k postu, na kterém vskutku nezáleží, kdo na něm stojí a že na něj může Rada ČT zvolit kohokoliv a nikdo s tím nic neudělá. GŘ tak byl přirovnán kupříkladu k Hurvínkovi³⁷ (Jan Jirák via Antonín Dekoj), Medvídkovi Pú³⁸ (poslankyně Dostálová, Čulík 2001:119) nebo k Mickey Mouseovi³⁹ (Daniela Drtinová).

Po přečtení článku Tomáše Peciny by se ale dalo říct, že ani Rada ČT není zrovna hodna obdivu: „...ani v jednom případě nebude (Rada ČT) plnit to podstatné, totiž izolovat veřejnoprávní televizi od mocenských vlivů. - Otevřete telefonní seznam a náhodně vyberte devět jmen: blahopřeji, právě jste sestavili velmi dobrou Radu České televize...“ (Čulík 2001:154)

2.1.3 Televizní krize – stručně den po dni

Velmi trefně 27. prosince popsal „neřešitelnost“ krize dohodou Tomáš Pecina:

„Neštěstím krize je, že možnost kompromisu neexistuje, situace je dokonale dichotomická: buď je Hodač legitimním ředitelem, a pak by se museli zaměstnanci podřídit příkazům nového vedení (tj. ztratili by vše), nebo jeho jmenování legitimní není, a pak zase o vše přichází on – *tertium non datur*. To, co obě strany vysílají a vydávají za zpravodajství, je ovšem otřesné: tzv. bobovize v manipulaci a nedostatku odstupu zachází ještě dál než vzbouřecké vysílání. Obě televize nemají s veřejnou službou společného zhora nic.“ (Čulík 2001:294).

Na stránkách níže stručně den po dni představím události tzv. televizní krize, a to od 12. prosince až do 15. ledna s dovětkem, že pokud bychom za ukončení krize považovali splnění

³⁷ „Přesně jak řekl tehdejší předseda Rady pan doktor Jan Jirák: „My můžeme zvolit třeba Hurvínka.““ (rozhovor s Antonínem Dekojem in Dvořák 2001:99).

³⁸ „...pokud rada zvolí GŘ např. medvídku Pú a my se jí dovolíme zeptat, zda vládně řídicími schopnostmi, budeme obviněni z politických tlaků“ (poslankyně Kateřina Dostálová, ODS stenoprotokol z jednání PSP: <http://www.psp.cz/eknih/1998ps/stenprot/022schuz/s022468.htm>).

³⁹ „Pokud by Rada chtěla ředitelem ČT zvolit Mickey Mouse, tak to prostě udělá a nikdo jí v tom nezabrání.“ (Kašparová 2001:20)

požadavky vzbouřené redakce, tak krize „skončila“ až 10. února 2001, a to s pramalým zájmem médií, který postupně klesal od Hodačovy rezignace.

12. prosince – odvolání Dušana Chmelíčka z pozice GŘ ČT. Přičemž producenti Chmelíčka chválili za jeho postoj, kdy si nechal radit od profesionálů a obklopil se odborníky z oboru, na rozdíl od Puchalského (Kašparová 2001:58).

17. prosince – vzniká iniciativa „ČT – Věc veřejná“ složená z umělců, zástupců profesních sdružení a dalších organizací. Chtějí protestovat proti odvolání Chmelíčka a postupu zpolitizované Rady ČT. (Kašparová 2001:59)

19. prosince – před budovou ČT dle Kašparové (2001:61) protestují tři stovky lidí, kteří žádají, aby Rada ČT přestala s urychleným výběrem ředitele. Z 33 kandidátů vybrala Rada ČT 6 kandidátů, kteří postoupili do finálního výběru. (Dvořák 2001:26).

20. prosince – Jiří Hodač zvolen GŘ ČT, ačkoliv nejvíce šancí dávají média Kateřině Fričové. Senátoři Jan Ruml a Michael Žantovský (Čtyřkoalice) vydávají prohlášení, ve kterém píší: „...nezávislá pozice veřejnoprávních médií se tak stává předmětem politických tlaků a politických manipulací, což představuje ohrožení demokratického systému.“ (Kašparová 2001:64) Ihned po oznámení jména Hodač se spontánně zrodil krizový výbor. Adam Komers k tomu říká: „... na velině se seběhlo obrovské množství lidí a říkali jsme si: ‚Teď musíme něco udělat, proti tomuhle se musíme postavit‘, protože to už jsme věděli, že začne plíživá normalizace. Hodač se tu totiž o něco podobného pokoušel v roli ředitele zpravodajství.“ (Dvořák 2001:36) To potvrzuje i Patrik Kaizr: „Nikdo nikomu nevolal, prostě jsme tam všichni najednou byli a řešili jsme, co uděláme. (...). Někdo řekl: ‚Tak ustavíme Krizový štáb.‘“ (Kašparová 2001:66). Mluvčími Krizového výboru se stali Adam Komers, Jolana Voldánová, Daniela Drtinová a Marek Vítek. Redaktoři nakonec volí formu titulku v pořadu Události – dvě minuty je zobrazen bílý text na černém podkladě⁴⁰, ve kterém zaměstnanci požadují zrušení Hodačova jmenování a ustavení Rady nezávislých odborníků. Nakonec Krizový výbor žádá o „projevy občanské solidarity a podpory“ a podpisu petičních archů. (Kašparová 2001:67). V prohlášení Krizového výboru v závěru stálo: „Poslední nezávislá televize je přímo ohrožena! Pomozte ji zachránit! Jde o demokracii!“ (Dvořák 2001:33)

⁴⁰ Vzbouření redaktoři tak jako první užili černé obrazovky s titulkem, která se později ze strany nového ČT stala jedním ze symbolů televizní krize.

21. prosince – vzbuřenci ve velině sjednotili svůj postup. Od nynějška vystupují pod názvem iniciativy „Česká televize – věc veřejná“ a jejich jménem jedná Krizový výbor. Podporu protestujícím vysolují známé osobnosti českého kulturního prostředí. Václav Klaus reaguje prohlášením, ve kterém mj. píše: „Ukazuje se, že hybrid zvaný veřejnoprávní instituce, nefunguje, že se nejedná ani o instituci státní, ani o instituci soukromou. Vlastník, majitel, akcionář, v tomto případě neexistuje, respektive neumí prosadit své zájmy. Proto je čas zahájit přípravu privatizace této instituce.“ (Kašparová 2001:73).

22. prosince – krizový výbor přijímá Pakt solidarity. Signatáři budou společně reagovat proti postihování svých kolegů a zároveň odmítají jednat s Hodačem a veškeré jednání přenechávají zástupcům Krizového výboru Adamu Komersovi a Antonínu Dekojovi. Na pět set zaměstnanců ČT se schází v garážích na Kavčích horách, kde protestovali už v roce 1989 proti komunistickému vedení ČT. (Kašparová 2001:78).

23. prosince – Vladimír Železný v pořadu Volejte řediteli, radí panu Hodačovi, aby si najal „bezpečnostní agenturu, která by udělala v té televizi pořádek.“ (Kašparová 2001:88). Od 19.00 hlídá budovu zpravodajství bezpečnostní služba a ve velině přespávají první redaktoři. (Kašparová 2001:90). Pod redakcí Ludvíka Vaculíka vzniká pamflet „Dva tisíce slov v roce dva tisíce.“⁴¹ Autoři pamfletu žádají: aby odstoupil nově jmenovaný ředitel, aby odstoupila Rada ČT, aby Parlament schválil nový zákon o ČT, který zaručí nezávislost ČT.

24. prosince – v noci ze soboty na neděli 24. prosince Hodač prostřednictvím faxu oznamuje, že novou ředitelkou zpravodajství ČT je Jana Bobošíková. Ochranná služba přestala vpouštět zaměstnance zpravodajství do velína. (Kašparová 2001:93) a Bobošíková se přesunula do sídla TV Nova na Barrandově, odkud vysílá zpravodajství. Zatímco majitelé kabelového a satelitního (popř. internetu) vysílání mohli během krize odebrat vysílání „vzbouřené“ redakce, na cca 80 % diváků obdrželo signál přes vysílač, tudíž dostávali zpravodajství připravené týmem Bobošíkové. (Kašparová 2001:94). Petici za vzbouřené zaměstnance podepsalo již 15 000 občanů ČR.

⁴¹ Jedná se o aktualizovanou verzi tzv. „vltavské výzvy“ ze 17. prosince, kterou čeští umělci protestovali proti odvolání Dušana Chmelíčka. Navíc šlo o parafrázi na manifest sepsaný Vaculíkem a vydaný 27. června 1968 v tehdejších médiích. Der Spiegel o krizi v ČT napsal, že měla přichut „staré české frašky“, mj. i tím, že se redaktorům ČT podařilo vyvolat dojem, jako by šlo opět o listopad 1989. (Dvořák 2001:77). Čulík dokonce píše: „Vzbouřenci vyvolali psychózu ohledně údajného „návratu revoluce z roku 1989“. Někteří pošetilci skutečně při demonstracích na Kavčích horách požadují „svobodné volby“. (Čulík 2001:300).

25. prosince – Bobošíková se snaží bez úspěchu převelet vzbouřené redaktory na jinou práci. Nikdo ji neuposlechl. (Kašparová 2001:97). Krizový výbor žádá o audienci u prezidenta Havla, mluvčí Špaček je však odmítá, že prezident „v žádném případě nemůže být arbitrem tohoto sporu.“ (Kašparová 2001:98). V ČT dochází k patové situaci, ve které ani jedna strana sporu nehodlá ustoupit. Obě strany se navzájem obviňují z pirátského vysílání. Jelikož oficiální (Hodačova) redakce nezvládá zaplnit celé programové zpravodajské bloky, na zbytek vysílání použije černou obrazovku a titulek s nápisem: „Na vysílač nebyl dopraven autorizovaný signál ČT, vysílání bude pokračovat po přestávce.“ (Kašparová 2001:99). Klaus vyzývá vládu ČR, aby v této situaci, kdy je porušován zákon v ČT, zasáhla. (Kašparová 2001:101). Vláda odmítá slovy mluvčího Roučka: „Nemáme vládní televizi, je to veřejnoprávní televize.“ Začíná diskuse o literě a duchu zákona. S touto myšlenkou přichází poprvé Petr Pithart z KDU-ČSL. „Události v ČT ukazují, že literu zákona o TV vysílání lze dodržet, a přitom je možné porušovat jeho ducha, tzn., že zákon není dobrý.“ Politici Čtyřkoalice (Jan Ruml, Josef Zielenec a Zuzana Roithová) a Petra Buzková (ČSSD) se začínají objevovat přímo ve velině ČT⁴². Jan Ruml přespává ve spacáku přímo ve zpravodajském sále. Politici argumentují, že tam přišli jako živý štít před možným zásahem ochranky či policie. Před budovou ČT je cca 1300 lidí a se svíčkami v rukou skandují „Svobodu, svobodu!“⁴³ Teun van Dijk říká: „Ideologické nároky na svobodu, jako např. při svobodě tisku, nebo svobodě trhu, jsou tak obvykle nároky na moc.“ (van Dijk 2001:162). Andrew Strohlein k tomu dodává: „Mezinárodní sdělovací prostředky se nechaly ohloupit ideologickou rétorikou stávkujících novinářů a prezentovaly konflikt jako boj za svobodu slova. Není to otázka lidských práv, jde o politický boj o moc“⁴⁴. (Čulík 2001:322). Demonstranti před budovou ČT začínají vzbouřeným redaktorům v ČT nosit zásoby jídla a ti si je na laně v kýblu přebírají do velína. (Kašparová 2001:104). Bobošíková ve své knize však tvrdí, že: „...diváci se dojíмали, nosili řízky, vánoční cukroví, lahve s nápoji. Neměli tušení, že je to úplně zbytečné, že to nikdo ani nejí, protože v televizi fungují bufety a stravování,

⁴² Ve velině se po večerech tajně scházel s novináři ČT i Ivan Langer z ODS, který to pak později popřel. Přičemž se o jeho „tajných“ schůzkách zmiňují i všichni autoři knih o krizi včetně Bobošíkové.

⁴³ http://www.youtube.com/watch?v=Rq_fIVKA98o Z tohoto videa je patrné, že heslo „Svobodu, svobodu!“ používali i tehdejší vzbouření pracovníci redakce ČT, když se s nimi snažila Bobošíková komunikovat.

⁴⁴ Strohlein cituje například prohlášení Mezinárodní federace novinářů, které je věcně chybné, např. že Bobošíková okamžitě po svém jmenování propustila 20 novinářů, což vedlo ke vzpouře. Přitom nejdříve byla vzpoura až poté propouštění. Zdali to byla od Bobošíkové adekvátní reakce, je na polemiku, ale nelze než souhlasit se Strohleinem, že „novinářské organizace nejen, že nekriticky přijaly propagandu vzbouřených novinářů, ale také dokonce opakovaly dezinformace, jimiž je novináři krmili, aniž by si ověřily fakta.“ (Čulík, s. 323).

nikdo hlady netrpí. Tohle byla jenom hra pro veřejnost, ale dlužno říct, že velmi působivá.“ (Bobošíková 2006:61)

26. prosince – Bobošíková rozdává výpovědi 20 redaktorům, kteří odmítli převzít pokyn o převedení na jinou práci. Redaktoři je odmítli převzít a odpovídali voláním „Svobodu“, „To je ono, to je ono!“ a zpěvem koled. (Kašparová 2001:105). U vchodu do velína je vylepená zvětšená fotokopie dopisu, kterým měla Bobošíková na jaře 1989 žádat o práci v tehdejší ČSTV. (Kašparová 2001:106). Dvořák uveřejňuje ve své knize dopis dokonce v plném znění. (Dvořák 2001:24-25).⁴⁵ ODS ústy Ivana Langera vidí řešení krize v důsledném respektování zákonů ČR – jinými slovy podporuje Jiřího Hodače. (Kašparová 2001:107). Petici na podporu vzbouřené redakci zpravodajství podepsalo již 30 000 lidí.

27. prosince – Hodač podává trestní oznámení na revoltující zaměstnance. Bobošíková hledá nové spolupracovníky, kteří budou připravovat „autorizované a legální“ vysílání. Hodač ztrácí kontrolu nad internetovými stránkami ČT, které zcela ovládli vzbouření redaktoři.⁴⁶ Na velíně se objevují i Vladimír Špidla a Pavel Rychetský – tehdejší místopředsedové vlády, a příslibili, že 3. ledna se bude projednávat novela zákona o ČT. (Kašparová 2001:114). Prezident Havel dle Kašparové „rozdivočel část politické scény“ takřka identickým prohlášením jako Petr Pithart již 25. prosince o duchu a literě zákona. Navíc však řekl, že „nastolení komunistické diktatury roku 1948 se také odehrálo naprosto zákonně a v souladu s literou zákona, ale v rozporu s duchem poválečné ústavy.“ Petra Buzková oznamuje, že Hodač by měl odstoupit, aby se situace pohnula. (Kašparová 2001:115). Hodač večer vypíná kompletně celé vysílání a na obrazovkách diváci vidí pouze znění zprávy, že tento nápis tam bude do doby, než RRTV rozhodne „který program ČT je legálním a autorizovaným programem v souladu se zákonem o ČT a který nikoliv.“ Předseda RRTV Martin Muchka se vyjádřil, že Hodač si dělá z diváka

⁴⁵ Nevím, zdali se jedná o specifikum české společnosti a novinářské obce, že „komunistickou“ minulost vytahuje na povrch pouze účelově a kdy se jí to hodí, ale dopis Bobošíkové byl pro vzbouřence „atraktivní“ zejména kvůli větě: „Po celou dobu studia jsem pracovala ve volených funkcích MV SSM Praha a ÚV SSM.“ Paradoxní je, že při zvolení Jiřího Janečka v červenci 2003 a jeho prvního mandátu ředitele ČT nikdo jeho minulost na povrch nevytahoval a on sám v přihlášce do výběrového řízení zamlčel, že od srpna 1981 byl členem KSČ a od roku 1986 působil jako redaktor a poději jako vedoucí pracovník táborského týdeníku Palcát, vydávaného OV KSČ. Tato informace byla zveřejněna médii až před volbou ředitele ČT v červenci 2009. Na Janečkovu znovuzvolení to však nemělo žádný vliv. Opět ale vyvstaly otázky o „účelovosti“ této medializace.

⁴⁶ To však na přelomu let 2000/2001 nemusela být až tak velká tragédie, protože dle tehdejších studií internet využívalo v roce 2000 18 % populace, z toho doma pouze 6 % obyvatel a v roce 2001 již hodnoty vzrostly na 25,7 % u celé populace a na 8,7 % u domácích připojení. Co se absolutních hodnot celé populace, patřily mezi ně i s takřka stejným podílem děti ve školách.

<http://www.e-kommerce.cz/ec/ec.nsf/0/6CF8124463D2CB1FC1256AE9004AF009>
<http://blog.macich.name/1140984949-penetrace-internetu-je-v-cr-porad-lepsi.html>

rukojmího a že „rada těžko bude moci rozhodovat o tom, který program ČT je legální a autorizovaný, protože nic takového zákon nezná.“ (Kašparová 2001:117). Petici podepsalo již 44 000 lidí.

28. prosince – Rada pro rozhlasové a televizní vysílání oznámila, že nehodlá být soudcem ve sporu, zároveň však uvedla, že pouze verze Událostí pod vedením Hodače lze považovat za legální a vyzvala ČT, aby obnovila vysílání. (Kašparová 2001:119). Pavel Rychetský vidí řešení v novele zákona o ČT. Objevuje se „protipetice“, kterou zorganizoval tehdejší ředitel Divadla Ta Fantastika⁴⁷ Julius Hirsch.

29. prosince – místopředseda Rady ČT Václav Erben vyzval Hodače, aby okamžitě rezignoval. Hodač byl vyslýchán sedm hodin na policii, aby podal vysvětlení s rostoucím podáním trestních oznámení v kauze ČT. (Kašparová 2001:126). Václav Klaus zve své protějšky z ČSSD, KDU-ČSL a Unie svobody na 2. ledna na schůzku, aby se pokusili řešit televizní krizi. Všichni obratem pozvání přijali. Petici podepsalo již 90 000 občanů.

30. prosince – Rada ČT vzkazuje Hodačovi, že do 2. ledna musí zajistit vysílání veřejnoprávní televize v plném rozsahu (Kašparová 2001:129). V Událostech (vysílaných z velína) se objevila informace, že v pátek 29. prosince Hodač před Radu ČT předstoupil s návrhem rezignace. Na dotaz ČTK upřesnil, že „žádal o jasné vyjádření podpory Rady ČT a pokud tuto podporu nedostanu, dávám svou funkci k dispozici.“ Vzbouřenci vstoupili do filmového vysílání s vlastním prohlášením, ve kterém (paradoxně) mj. Adam Komers kritizoval „zasahování do pořadí“. Komers dále oznámil, že pokud Rada ČT nesplní požadavky Krizového výboru a neodvolá Hodače, vstoupí do stávky. (Kašparová 2001:135).

31. prosince – bezpečnostní služba najatá Hodačem kontroluje vstupy do místnosti velína. Ti, kteří odejdou, se prý již nemohou vrátit zpět. Vzbouřenci začínají odmítat i politiky, kteří se snaží dostat do velína. Richard Falbr, tehdejší předseda Rady ČMKOS, vyjádřil zaměstnancům ČT podporu při případné stávce. (Kašparová 2001:137). Pod petici připojilo svůj podpis již 100 000 občanů.

1. ledna – nezávislá odborová organizace ČT vyhlásila stávku s požadavky: ukončit přerušování vysílání ČT a cenzuru, ukončit blokádu provozoven ČT bezpečnostní agenturou,

⁴⁷ Teorii spiknutí ODS a jejího ovládnutí ČT podporuje fakt, že spolumajitelku divadla Ta Fantastika je od března 2000 Lucie Bílá, která v roce 1998 otevřeně podporovala ODS a Václava Klause, mj. na předvolebním koncertu ODS v srpnu 1998. Pavel Dostál tehdy tento koncert ODS ve vysílání ČT2 4. srpna 1998 nazval „Antichartou“.

odchod Hodače a jím dosazených lidí, předání vysílání kompetentním osobám. Slovo „stávka“ však bylo dost paradoxní, protože zaměstnanci ve velině stávkovali práci. Jan Ruml se marně dožadoval vstupu do velína (ochranka jej nepustila a členka Krizového štábu Drtinová se od návštěvy distancovala, že zaměstnanci senátory nezvali). (Kašparová 2001:142). Pod logy ČT1 a ČT2 svítí nápis stávka.

2. ledna – již od novoročního projevu prezidenta zvou vzbouřenci emotivním klipem (se zpomalenými záběry podbarvené hudbou Armstronga „Wonderful World“) občany na Václavské náměstí. Hudební klip končí nápisem: „Děkujeme za podporu, Václavské náměstí 3. ledna 18:00.“ Kašparová ironicky poznamenává „Jedno oko jistě nezůstalo suché.“ (Kašparová 2001:146). Ostravský senátor Mirek Topolánek ke krizi v ČT médiím sdělil: „Je to pražská záležitost a já si přeji, aby přišel Jožin z bažin, ten totiž žere hlavně Pražáky. Je to záležitost znovu semknutého disentu – prostě fialový hnus.“ (Kašparová 2001:150). Zahraniční novináři však situaci vnímají jako boj o svobodu slova. Petici vzbouřenců podepsalo 120 000 lidí. Protipetici „Občanská podpora legálního vedení ČT“ organizovaná divadlem Ta Fantastika, podepsalo 3 500 lidí.

3. ledna – Komers z okna vyzývá zaměstnance, aby v 16:00 přišli před budovu zpravodajství a pomohli ji „vyčistit“ – tzn. zbavit ochranky ustavené Hodačem. Poté se měli všichni odebrat na Václavské náměstí. K avizovanému „čištění“ nedošlo, ale demonstrace⁴⁸ se na Václavském náměstí konala. Demonstrace začala mohutným skandováním „Už je to tady“⁴⁹ a na náměstí dorazilo až na 100 000 lidí⁵⁰. Vláda ten den dopoledne schválila novelu zákona o ČT, která změnila výběr kandidátů Rady ČT. Vladimír Špidla – budoucí premiér ČR a eurokomisař – to za pískotu oznámil večer na Václavském náměstí demonstrantům. Dalším politikem, který po Špidlovi vystoupil, byl Karel Kühnl (dnes velvyslanec v Chorvatsku), tehdejší předseda Unie svobody, který zde prohlásil, že se stydí za to, že je politikem. Demonstrace se konaly také v Brně a Ostravě, kam před studia přišlo přibližně 2 500 lidí.

4. ledna – Jiřího Hodače našli doma v bezvědomí. Byl převezen do motolské nemocnice a jeho stav je vážný. (Kašparová 2001:155). Tento fakt rozebírá Bobošíková opravdu dopodrobna ve své knize, protože to údajně byla právě ona, kdo dal pokyn k vyrazení dveří od

⁴⁸ Na demonstraci zval leták, ve kterém bylo logo ČT a uvnitř otázky: „Chcete svobodná média?“ a pod ní „Chcete veřejnou kontrolu nad politiky?“

⁴⁹ Je pozoruhodné, jak tehdejší demonstranti používali vesměs stejná hesla jako v listopadu 1989. „Svobodu!“ a

„Už je to tady“ se skandovalo i v roce 1989.

⁵⁰ Dvořák hovoří o 60 – 100 tisících lidí. (Dvořák 2001:31).

Hodačova bytu. „...Hodače nepřijali v nemocnici v Obloukové, na Karláku, Na Vinohradech... prostě ho nepřijali nikde, ač to dneska všichni svorně popírají.“⁵¹ (Bobošíková 2006:62). K zaplněnému Václavskému náměstí tehdejší nejmnocnější muži země řekli: „Překvapuje mě, kolik lidí se nechá zmanipulovat.“ (Václav Klaus). „Shromáždění na Václavském náměstí je důsledkem toho, že se podařilo u lidí vyvolat dojem, že se bojuje o nezávislou ČT.“ (Miloš Zeman). Vzbouřence svým podpisem podpořilo již 147 000 lidí. Protipetici podepsalo 10 000 lidí.

5. ledna – Pavel Dostál přichází s teorií, že krize v ČT je zástupný problém. Hlavní problém je ve volání po privatizaci ČT a v obchodních zájmech soukromých televizních společností. (Kašparová 2001:162). Poslanecká sněmovna po rozpravě nepřímo vyzvala Hodače k rezignaci jako jediné možné řešení krize. (Kašparová 2001:164).

7. ledna – Klaus odsoudil postup vzbouřenců v pořadu Naostro. Označil to za pučistický pokus zmocnit se veřejnoprávní televize (Kašparová 2001:167). Zmínil se zde i o své koncepci, jakým způsobem privatizovat nefungující veřejnoprávní instituci.

8. ledna – Rada ČT Hodače neodvolala. Dostál tvrdí, že má důkazy o tom, že privátní mediální lobby je napojena na nový management ČT. Ochranka, která blokovala vstup do velína od 31. prosince je odvolána. (Kašparová 2001:171). Bobošíková však ve své knize tvrdí, že vstup do velína nikdo neblokoval. „Opravdu jsem nezavřela já je, ale naopak oni nechtěli nikoho pustit k sobě“. (Bobošíková 2006:66).

9. ledna – ve večerních *Událostech plus* Jana Bobošíková oznamuje, že ukončuje vysílání vlastních zpráv. Čulík k vysílání Bobošíkové říká toto: „Hodač se zkompromitoval propagandistickým vysíláním Bobošíkové, které svou zaujatostí předčilo i hrubou televizní propagandu vzbouřenců.“ (Čulík 2001:298).

10. ledna – Petici „ČT – věc veřejná“ podepsalo již 180 000 lidí. Protipetici 16 000 lidí.

11. ledna – Jiří Hodač rezignoval na svou funkci ze zdravotních důvodů. Vzbouření redaktoři požadují odchod i Hodačem dosazeného managementu, jinak stávkou neukončí. (Kašparová 2001:180). Na Václavském náměstí se opět sešly desítky tisíc občanů. Dle Kašparové

⁵¹ Nakonec jej přijal v motolské nemocnici známý Bobošíkové, kterého půl roku po incidentu z nemocnice vyhodili, že prý neobstál v kolektivu za tento svůj čin. Tento důvod prý Bobošíkové oznámil ředitel nemocnice, Bobošíkové bývalý spolužák, který s tímto oznámením připojil žádost, zdali by mu nepomohla stát se ministrem zdravotnictví. (Bobošíková 2006:63).

(2001:181) je demonstrace dokonale zorganizovaná lidmi s vysílačkami. Delegation Unie svobody (Kühnl a Svoboda) se živě baví a smějí s moderátorem Událostí ČT a posléze společně odcházejí do zóny vymezené pořadatelům.

12. ledna – poslanec Unie svobody Pavel Svoboda na jednání sněmovny obvinil Václava Klause a ODS z „adventního puče“ v České televizi. Po jednání ve 21:15 poslanci odvolali Radu České televize. (Kašparová 2001:185).

15. ledna – v pořadu Fakta na České televizi jsou zobrazeny výpisy z mobilních telefonů členů Rady ČT. Iniciativa „ČT – věc veřejná“ vybízí k odstoupení Langra s Dostálovou (ODS) a Kučerou (ČSSD), za to, že si často telefonovali s členy Rady ČT. Nikdo z Iniciativy nevybízí k odstoupení Petru Buzkovou, ačkoliv byla v častém kontaktu s radním Václavem Erbenem (ČSSD). Důvodem asi bylo, že Buzková byla otevřeně na straně vzbouřenců a spolu se Špidlou stáli uvnitř ČSSD proti Zemanovi, který byl zpočátku na straně Hodače. (Kašparová 2001:189).

Zde tímto „kalendáři“ skončím, ačkoliv krize „neskončila“ 15. ledna a měla ještě zajímavé dohry. Kupříkladu kdy 17. ledna si stávkující „dosadili“ vlastního ředitele Ladislava Palusku, Hodačem odvolaného finančního ředitele. Stávkující rozmístili i hlídky u dveří, aby hlídali, kdo vstupuje do kanceláří vedení. Toto jednání odsoudili všichni politici, kteří do této chvíle vzbouřeným redaktorům nepokrytě fandili. (Kašparová 2001:194). 23. ledna poslanci schválili novelu zákona o ČT přehlasováním Senátu, a ačkoliv měl prezident Havel k novele výhrady, tak ji podepsal. (Kašparová 2001:204). Až 9. února Věru Valterovou ve své prozatímní funkci nahradil nový (též prozatímní, ale od 31. 10. 2001 řádný) ředitel, Jiří Balvín. Ten 10. února odvolal členy managementu jmenované Hodačem včetně Jany Bobošíkové a provedl kroky k ukončení stávky a stabilizaci situace v České televizi. Co se dělo v tomto období až do 10. února bylo již bez valného zájmu médií a veřejnosti.

2.1.5 Výsledek televizní krize

Je určité zajímavé položit si otázku, jak krize vlastně dopadla. Z rozhovoru Václava Moravce s Adamem Komersem na BBC 4. října 2001 se dá vycítit, že z výsledku krize zůstala jakási pachuť v ústech. Krizový výbor tehdy požadoval (krom očividného požadavku na odvolání Rady ČT a Hodače) také novelu zákona o ČT. Novelu se redaktori a česká veřejnost dočkala, ale její největší „změnou“ bylo zvýšení počtu radních z 9 na 15 a nikoliv tolik v tehdejších

médiích proklamovaná, politiky slibovaná a vzbouřenci požadovaná „trojnožka“ – ve které by radní jednou třetinou volila Sněmovna, Senát a prezident ČR. Antonín Dekoj k tomu poznamenává: „Novela určitě nic nezmění (...) Je pravděpodobnější, že se sejde devět šilenců, než že by se jich sešlo patnáct – ale to je asi tak všechno. Nový zákon bohužel nevyloučí další politické manipulace. Protože i starý zákon pravil, že v radě má sedět devět osobností, které nesmějí sloužit zájmům politických stran.“ (Dvořák 2001:101).

Trojnožku naopak kritizuje Jan Čulík, že v případě podobné krize, by se pak těžko hledala odpovědnost a „viník“, protože Senát, Parlament a prezident by svalovali vinu jeden na druhého. Je také trochu „paradoxní“, že krize, která dle vzbouřenců byla vyvolána zejména politickým zásahem, byla nakonec vyřešena politickým zásahem. Televizní krize tak působí čistě jako politická aféra.

Britské listy, obvykle kritické k České televizi, k výsledku krize řekli následující: „Vinou Bobošíkové není nic vzdálenější skutečnosti než představa, že by zpravodajství České televize bylo reformovatelné normálními prostředky. Ať bude příštím reformátorem kdokoli, šanci na úspěch má jen tehdy, nastoupí-li v čele URNy.“ (Čulík 2001:328).

Poněkud zarážející byla bezprostřední reakce na novelizovanou podobu zákona hlavních tváří a mluvčích protestu – Komerse, Kopeckého a Drtinové – jak ji z tiskové konference zaznamenal 24. ledna 2001 novinář Jaroslav Plesl.⁵² Trio vzbouřenců mu řeklo, že jim „nepřísluší“ se k návrhu vyjadřovat, ačkoliv kvůli platnému znění zákona mohli vyvolat vzpouru⁵³. (Čulík 2001:339).

⁵² Dnešní zástupce šéfredaktora Lidových novin byl jedním z mála novinářů, kteří publikovali otevřeně kritické texty na adresu vzbouřených redaktorů. Plesl tehdy psal do týdeníku Euro.

⁵³ Doslovný přepis z tiskové konference: Plesl: „Takže vy si o tom zákoně nic nemyslíte?“ „Kopecký: „My si o tom myslíme, ale my nejsme kompetentní, abychom to komentovali, protože nejsme politici.“ Drtinová: „My nemůžeme suplovat Parlament.“ Plesl: „Takže minulý zákon jste komentovat mohli a ten současný komentovat nechcete?“ Kopecký: „Nechceme.“ Komers: „Minulý zákon přinesl nějaké důsledky. Ale nový zákon ještě není v platnosti a z něj pro nás ještě nic nevyplývá. To znamená, že zatím se logicky k tomu nemůžeme vyjadřovat.“ (Čulík 2001:339). Plesl k tomu (tamtéž) říká: „Zřejmě i nadále žijí v bludu, že litera zákona je jen nedůležitý shluk písmenek, proti nimž se lze kdykoliv vzbouřit. Jen tak si lze vysvětlit, že právě v uplynulých dnech nebombardovali poslance nejrůznějšími peticemi a nelobbují za „svůj zákon“.

2.2 Co je to „bias“

2.2.1 Definice - typy „bias“ dle mediálních odborníků

McQuail (1999:191) hovoří o polaritě mezi objektivitou a bias. „Bias⁵⁴“ (česky nejlépe předpojatost/stranění) je dle něj koncept, který poukazuje na konsistentní tendenci odchylovat se od přímé cesty k objektivní pravdě. Ve zpravodajství je to dle McQuaila systematická tendence nadržovat jedné straně sporu nebo jedné pozici nad druhou.

Při rešerších v mediální databázi Sage je na první pohled patrné, že v anglicky hovořících zemích se „bias“ (a sousloví „biased news“) používá zejména při analýzách politické komunikace v médiích během kampaní před volbami a často se zkoumá, zdali novináři/deník straní jedné či druhé politické straně v Británii, popř. v USA.

McQuail, následující Goldingovu práci z roku 1981, provádí typologii předpojatosti na 4 druhy dle záměrnosti a otevřenosti následovně:

	Otevřená	Skrytá
Záměrná	Angažovaná podpora (partisanship)	Propaganda
Nezáměrná	Nezáměrná předpojatost (selektivita)	Ideologie

Tabulka 3

2.2.2 Kterak detekovat „bias“ v mediálních obsazích

1) angažovaná podpora (partisanship) – běžně je identifikována strukturou média – jeho formou (editorial, placená inzerce, dopisy čtenářů). Je konvencí oddělovat tyto formy obsahu od „objektivních“ částí, tj. od zpravodajství. U stranického tisku celé médium podporuje nějaký subjekt. (Trampota 2006:150). Tento druh předpojatosti je nejsnadnější odhalit. (Street 2001:20)

⁵⁴ Dle McQuaila (1999:191) termín „bias“ pochází z britské hry „bowls“ – pro našince je to nejlepší popsat jako venkovní sport na (živém či umělém) trávníku, který kombinuje prvky curlingu (hrajícího se však na ledě) a francouzské hry pétanque. Bias je v této hře faleš, aby míček, kterým hráč hází, dojel k cílové menší kuličce falšší. Kdysi se bias ve hře dělal za pomoci závaží, které se dávalo dovnitř míče na jednu stranu, nyní je toto pravidly zakázáno. Rozměry hřiště u hry bowls hranou profesionály jsou cca 40 x 6 metrů.

2) propaganda – se kvůli své skrytosti hůře rozpoznává, často se objevuje ve formě zdánlivě objektivního zpravodajství⁵⁵. Propaganda je zde chápána v „západním“ smyslu⁵⁶, čili sem můžeme řadit i zprávy, jejichž zdrojem je např. public relations agentura⁵⁷ nebo nátlaková skupina, případně i tzv. pseudoudálost, jak ji definoval Boorstin⁵⁸. Dle McQuaila (1999:194) jsou indikátorem propagandy jazykové a prezentační prostředky (například: pozornost převyšující zpravodajské hodnoty; narážky; lichotivý jazyk; neurčené (nebo vágně určené) zdroje); a podezřelá juxtapozice při srovnání, kdy jsou propagandistickým „cílům“ přisuzovány negativní či pozitivní kontexty.

3) nezáměrná předpojatost (selektivita) – může být rozpoznána jako systematický vzorec preferenční pozornosti, nebo naopak vyhýbání se něčemu, co není ospravedlnitelné reálnou situací. Jednou z možností projevu tohoto druhu předpojatosti je např. spoléhání se na stejné informační zdroje, rutinizace, předpokládání vepsaného čtenáře atd. (McQuail 1999:194) Street (2001:21) přidává do tohoto typu například i způsob, kterým se zpráva X považuje za důležitější než zpráva Y a její následné (ne)umístění např. na titulní stránce deníku.

4) Ideologie – je zakotvena ve zpravodajských textech a je těžké ji odhalit běžnou obsahovou analýzou. „Esence skryté ideologie není jen v konzistentních odklonech od striktní neutrality a přesnosti ve vyprávění příběhů, ale také v prezentaci více či méně koherentního pohledu na svět podkreslujícího nabízené výpovědi.“ (McQuail via Trampota 2006:151).

Street (2001:22) toto rozdělení kritizuje zejména ve dvou aspektech. Za prvé se dle Streeta jedná o nedokonalou metodologii z důvodu toho, že každý „čteme“ bias odlišně. Street říká: „To, co jeden může chápat jako nezáměrnou předpojatost, může jiný chápat jako propagandu a další jako férovou novinářskou práci.“ Druhý metodologický problém dle Streeta je: „Jak můžeme opravdu vědět, jaký byl záměr autora?“ Dle Streeta například stejný program v televizi může být pravicově smýšlejícím člověkem čten jako levicový, kdežto pro levicově

⁵⁵ Celá diskuse o vyváženosti a nestrannosti má totiž jednu základní podmínku, bez které ztrácí jinak smysl, a to: zaručenou svobodu a nezávislost médií i společnosti. (Osvaldová, 2001, s. 13)

⁵⁶ Odlišném od chápání v postkomunistických zemích, ve kterých jsou propaganda a PR naprosto protichůdné koncepty.

⁵⁷ Blíže o vztahu propagandy a PR např. Jacquie L'Etang a Magda Pieczka, *Public Relations: Critical debates and contemporary practices*, 2006; nebo Scott M. Cutlip a Allen H. Centre, *Effective Public Relations* 2006, s. 348.

⁵⁸ Boorstin, Daniel. *The Image: A Guide to pseudoevents in America*, 1962. Pseudoudálost není spontánní, je plánovaná za účelem medializace, má dvojznačný vztah k realitě (není důležité, co se stalo, ale zdali je to reálné a co je motivem) a často bývá sebenaplňujícím se proroctvím.

smýšlejícího člověka může být nedostatečně levicový. A zejména může existovat třetí skupina diváků, která tyto způsoby vnímání záměru autora úplně ignoruje⁵⁹.

Takzvané nestrannosti je dle Streeta velmi obtížné dosáhnout. BBC se například před volbami do Parlamentu zavázala, že dá stejný prostor všem třem stranám (ačkoliv boj probíhá ve volbách v Británii hlavně mezi Labouristy a Konzervativci.) Při obsahové analýze bylo zjištěno, že skutečně strany dostaly stejný prostor, ale analýza *způsobu*, jakým bylo o stranách referováno, zjistila, že Labouristi a Konzervativci byli prezentováni jako úhlavní nepřátelé (A reaguje na B a opačně), kdežto třetí strana Aliance byla vždy pokryta samostatně a způsobem, že i oni jdou do voleb (C samostatně bez interakce s A a B). (Street 2001:23).

Ve spojitosti s bias je často citována mediální skupina Glasgowské univerzity (GUMG). Ve svých výzkumech se zajímali o předpojatost promítající se do zpravodajství ve volbě slov a větných konstrukcí, signalizaci perspektivy a užití jazykových i obrazových prostředků nepřiznaného (implicitního) hodnocení podporujícího tu či onu stranu konfliktu. (Trampota 2006:18). Badatelé z GUMG tvrdili, že „zpravodajství není neutrální a přirozený fenomén; je to spíše manufakturní produkce ideologie.“ Ve svých analýzách kombinovali sémiotiku s obsahovou analýzou. Badatelé z GUMG tvrdili, že „identifikovali“ systematickou ideologickou předpojatost.⁶⁰ (Street 2001:25).

Jelikož se ve své práci zaměřuji zejména na mluvčí, tj. zdroje informací, kterým novináři dali prostor ke kauze promluvit v citaci (ať již přímé či nepřímé), budu se tak v práci zajímat především o nezáměrnou předpojatost (selektivita) a také o záměrnou předpojatost (angažovaná podpora), ve které novináři mohou podporovat své „kolegy“ novináře. Oba dva způsoby předpojatosti řadíme do „otevřené“ předpojatosti a jsou snazší k prokázání než například skryté způsoby předpojatosti, ideologie a propaganda.

⁵⁹ I z tohoto důvodu jsem v úvodu práce otevřeně uvedl svoji čtenářskou a politickou preferenci, jelikož jsem si vědom, že i já, jakožto výzkumník zkoumající předpojatost, se mohu nevědomky dopouštět předpojatosti.

⁶⁰ Jelikož jsem v práci použil pouze kvantitativní obsahovou analýzu, vypustil jsem ideologii jako jediný typ bias ze své práce. Pro odhalení ideologie bych totiž postup musel zkombinovat s některými dalšími kvalitativními analytickými nástroji.

3. Analýza

3.1 Analýza a popis vybraného vzorku

V této části práce budu popisovat vzorek dat před samotnou obsahovou analýzou a potvrzením či vyvracením svých hypotéz.

Tabulka č. 4 Kolik článků a kolik promluv se objevilo v jednotlivých médiích?

	médium	Počet promluv	Počet promluv %	Počet článků	Průměrný počet promluv v článku
Valid	Právo	184	17,7	46	4
	MFD	173	16,7	47	3,68
	HN	132	12,7	45	2,93
	Slovo	120	11,5	46	2,6
	LN	109	10,5	37	2,95
	Haló noviny	90	8,7	21	4,2
	Blesk	85	8,2	37	2,29
	Euro	36	3,5	9	4
	Respekt	28	2,7	6	4,6
	Strategie	23	2,2	10	2,3
	Týden	18	1,7	7	2,57
	Reflex	14	1,3	6	2,3
	Profit	13	1,3	8	1,62
	Ekonom	7	,7	5	1,4
	Mladý svět	7	,7	2	3,5
	Total	1039	100,0	332	

Komentář k Tabulce č. 4

Kvantitativní analýza deníků a týdeníků proběhla na 332 článcích, ve kterých se objevilo 1039 promluv. Deníky Haló noviny, Právo a Mladá fronta Dnes měly přibližně čtyři promluvy v jednom článku, přičemž z deníků nejvýrazněji v promluvách převyšovaly ostatní deníky Právo (17,7 %) a MFD (16,7 %) Hospodářské noviny (12,7 %). Respekt, Euro a Mladý svět měly také přibližně 4 promluvy na článek, přičemž nejvíce promluv z týdeníků měly Euro (3,5 %), Respekt (2,7 %) a Strategie (2,2 %). Týdeníky se kauzou zabývaly v menším počtu zpravodajských příspěvků než deníky, to je dáno hlavně tím, že týdeníky přinášely spíše komentáře, rozhovory a reportáže než zpravodajské příspěvky.

Tabulka č. 5 Kolik prostoru věnovaly televizní krizi sledované deníky a týdeníky?

Médium	Počet slov	Počet článků	Průměr
Právo	19603	46	426
MFD	18723	47	398
Haló noviny	13814	21	657
HN	12884	45	286
LN	12178	37	329
Slovo	12032	46	261
Blesk	10712	37	289
Euro	7920	9	880
Respekt	5962	6	993
Reflex	5426	6	904
Týden	4637	7	662
Ekonom	4378	5	875
Profit	3447	8	430
Mladý svět	2474	2	1237
Strategie	2404	10	240
Total	136594	332	

Komentář k Tabulce č. 5

Ve zkoumaném období se u deníků (na titulní straně a na straně dvě) věnovaly televizní krizi na největším prostoru (souhrnný počet slov všech článků) deníky Právo (19 603), MFD (18 723) a Haló noviny (13 814). Z deníků Haló noviny ke kauze informovaly v nejméně člancích (21), avšak o největším počtu slov na článek (657). Haló noviny tak dosahují hodnot, které by se daly přiřadit spíše k týdeníkům, které o kauze informují obecně v menším počtu článků avšak téměř s dvojnásobným počtem slov na článek než deníky.

Naopak týdeník Strategie o kauze informuje v největším počtu článků z týdeníků (10), ale dosahuje hodnot počtu slov na článek (240), které jsou blíže deníkům HN (286) a Slovo (261). Týdeník Mladý svět (2474 slov) informoval o kauze na téměř shodném prostoru jako Strategie (2404 slov), avšak pouze ve dvou člancích. Týdeníky Euro, Respekt a Reflex dosahovaly podobných průměrných hodnot počtu slov na článek (kolem 900 slov) a zároveň se věnovaly televizní krizi na největším prostoru – Euro (7920 slov), Respekt (5962 slov) a Reflex (5426 slov).

Tabulka č. 6 Jaký byl poměr mezi články na titulní straně a straně 2 u deníků?

			Umístění článků		Total
			Titulní strana	Strana 2	
Název média	Blesk	Count	0	37	37
		% within Název média	0,0%	100,0%	100,0%
	Haló noviny	Count	20	1	21
		% within Název média	95,2%	4,8%	100,0%
	Slovo	Count	14	32	46
		% within Název média	30,4%	69,6%	100,0%
	Právo	Count	23	26	49
		% within Název média	46,9%	53,1%	100,0%
	HN	Count	15	30	45
		% within Název média	33,3%	66,7%	100,0%
	LN	Count	30	7	37
		% within Název média	81,1%	18,9%	100,0%
	MFD	Count	24	28	52
		% within Název média	46,2%	53,8%	100,0%
	Total	Count	126	161	287
		% within Název média	43,9%	56,1%	100,0%

Komentář k Tabulce č. 6

Můžeme říct, že vyjma Haló novin, Lidových novin a Blesku byl počet článků o televizní krizi u deníků celkem podobný (v rozmezí 40 – 50 článků). Když se však podíváme na samotné umístění a důležitost, která byla tématu přikládána, zjistíme, že na titulní stranu

umísťovaly články o televizní krizi nejvíce Haló noviny (95,2 %) a Lidové noviny (81,1 %). Mladá fronta Dnes a Právo přikládalo kauze téměř shodnou důležitost (na titulní stránce bylo kolem 46 %). Slovo a Hospodářské noviny přikládaly tématu z nebulvárních deníků nejmenší důležitost – na titulní straně bylo pouze 30 % článků. Úplně mimo sledovaná data stojí deník Blesk, který všechny články otisknul na druhé straně v rubrice Politika.

Tabulka č. 7 (Příloha) Do jakých tematických článků zpracovala média televizní krizi?

Z analýzy jsem vynechal ta témata, která se objevila méně než desetkrát⁶¹. Téměř čtvrtina všech článků (24,2 %) se věnovala novému vedení ČT. Po 15 % se věnovaly články vzbouřeným redaktorům a schůzím v parlamentu. Zpravodajství ČT se věnovalo 13,5 %. Další témata článků nepřekonalá hranici 10 % (Rada ČT, demonstrace, nový zákon o ČT, stávka zaměstnanců a hospodaření ČT).

Komentář k Tabulce č. 7

Blesk se téměř v jedné třetině článků věnoval novému vedení ČT, dále zpravodajství ČT (22 %) a jednání politiků (schůze parlamentu 15,6 %). Jak uvidíme níže, téma zpravodajství ČT patřilo nejvíce v promluvách Janě Bobošíkové. Naopak vzbouřeným redaktorům se Blesk věnoval pouze v jednom článku (3,1 %).

V protikladu k Blesku stojí **MFD**, která se sice obdobně věnovala novému vedení ČT (34,1 %), avšak měla největší poměr článků o vzbouřencích ze všech deníků, a to 25 %. Naopak zpravodajství ČT se věnovala pouze v 11,4 %.

Hospodářské noviny se věnovaly všem zmiňovaným tématům veskrze podobně (s minimálními rozdíly). Jedno téma však v HN oproti ostatním deníkům převyšovalo, a to hospodaření ČT.

Deník **Právo** zachovává obdobné tematické rozvrstvení k souhrnným datům, avšak nejvíce se ze všech témat věnuje schůzím parlamentu (26,7 %).

Naproti tomu deník **Slovo** má také obdobné rozvrstvení jako Právo, místo schůzím parlamentu (6,8 %) dává však přednost vzbouřeným redaktorům (20,5 %). Což je obdobný tematický zájem o vzbouřence jako v MFD.

⁶¹ Viz II. Stat' oddíl 1.2 a zmínka o relevantní redukci dat.

Haló noviny také nijak výrazně nevybočovaly od souhrnného rozvrstvení témat až na výjimku a tou byly články o novém zákoně ČT (14,3 %). Nejvíce se však Haló noviny věnovaly demonstracím a schůzím parlamentu (shodně po 19 %).

Komentář ke Grafu č. 1 Jaká témata článků byla zpracována v průběhu krize?

Z Grafu č. 1 (viz příloha) můžeme zrekonstruovat celý vývoj televizní krize dle toho, jakým tématům v člancích se novináři věnovali. První tři dny až do vánočních svátků patřily tematicky vzbouřeným redaktorům. Po Vánocích, během kterých nastoupila na post ředitelky zpravodajství Jana Bobošíková, se tištěná média zajímala o vedení ČT a zpravodajství ČT. Po Novém roce vzrostl opět zájem o vzbouřence a nově o jejich stávku. Následně 4. ledna média zaplnily zprávy o demonstraci. To vyvolalo rekordní řadu článků o vedení ČT a v dalších dnech padl rekord článků o jednání politiků. Rezignací Jiřího Hodače končí televizní krize dalším vrcholným počtem článků o vedení ČT.

Nyní se po představení základních informací o zkoumaných mediálních textech mohou v následujícím oddíle 3.2 věnovat vyvracení a potvrzování již výše zmíněných hypotéz.

3.2 Potvrzení či vyvrácení hypotéz

3.2.1 Odpovědi na první skupinu hypotéz H1 – H3

Hypotéza 1: Jelikož krize skončila odstoupením nového vedení, předpokládá se, že a) největší váhu budou mít vzbouření redaktori a politici z politických stran 4K a ČSSD, kteří byli proti novému vedení ČT. Tito mluvčí budou b) nejčastěji hovořit o novém vedení a c) jako řešení krize budou nejčastěji ze všech mluvčích požadovat odstoupení nového vedení..

Hypotéza 1 obsahuje tři dílčí zkoumané problémy, které si zde postupně rozebereme.

3.2.1.1 Největší váhu budou mít vzbouření redaktori a politici z politických stran 4K a ČSSD, kteří byli proti novému vedení.

Tuto dílčí hypotézu budu zkoumat pomocí tzv. váhy mluvčího, tj. poměru mezi počtem slov v promluvě a počtem slov v článku, ve kterém mluvčí promlouvá. Důležitým faktorem také bude počet promluv mluvčích. Níže uvedu pouze souhrnnou tabulku za všechna média, a to dle funkce mluvčího. Tabulku rozdělenou dle jednotlivých médií a funkce mluvčího přikládám do přílohy, avšak okomentuji ji pro přehlednost zde.

Tabulka č. 8 Které typy mluvčích nejvíce hovořily ve všech médiích a jakou měly váhu?

Funkce mluvčího	váha (%)	Počet promluv	Směrodatná odchylka
politik ČSSD	7,1263	163	9,42634
zaměstnanec ČT - bouřící se	6,3494	161	8,89991
zaměstnanec ČT - stojí za vedením/vedení	9,0842	147	11,80967
politik ODS	6,8221	117	6,90138
politik 4Koalice	5,4366	103	4,82631
člen Rady ČT	5,7552	101	5,46593
osobnost české kultury - sympatizant protestujících	4,1920	44	4,25010
politik KSČM	10,8145	33	13,97155
člen Rady RTV	6,6414	24	5,46600
mediální expert	8,1614	19	7,73443
prezident	6,6160	18	8,81843
poradce Hodače	6,2044	15	4,70573
právník	8,6547	14	6,97430
občan ČR	4,0749	9	2,44461
bývalý ředitel ČT	5,8507	9	4,25651
novinář (jiné médium než ČT)	10,9484	8	11,53734
zaměstnanec ČT - neutrální	6,0116	6	4,77074
mluvčí RRTV	18,5007	5	19,59114
ředitel TV Nova	1,2863	5	1,18127
úředník státní instituce	15,9886	4	16,64837
duchovní	2,9554	4	3,93295
osobnost české kultury - odpůrce protestujících	9,7216	3	3,49462
mluvčí/člen iniciativy ČT - Věc veřejná	9,4823	3	10,29861
člen Mezinárodní federace novinářů	16,3422	3	21,94260
ředitel Ta Fantastika	11,9739	3	15,42717
psycholog	14,5820	3	6,63775
ředitel ARBO media	8,3949	3	6,12331
mluvčí UPC	5,3672	3	2,34733
prezident Asociace reklamních agentur	9,1585	2	5,06681
politolog	5,0616	2	,72990
člen Evropského novinářského centra (Maastricht)	5,6250	1	.
člen Radiokomunikace	,7937	1	.
politik (nezávislý)	1,8868	1	.
Total	7,03 (průměr)	1037	8,73287

Komentáře k Tabulce č. 8 a Tabulce č. 9 (viz příloha)

Tabulka č. 8

V souhrnné Tabulce č. 8 za všechna sledovaná média hovořili nejčastěji Politici ČSSD (163), následovaní vzbouřenými zaměstnanci ČT (161) a zaměstnanci stojícími za vedením/vedením (147). Následující skupiny mluvčích byli politici ODS (117) a politici 4Koalice (103). Pokud bychom na hypotézu H1a) odpovídali pouze z těchto dat, byla by hypotéza částečně potvrzena u vzbouřených redaktorů a politiků ČSSD. Politici 4Koalice hovořili až na pátém místě (103).

Co se týče tzv. váhy mluvčího, tj. poměru mezi počtem slov promluvy a počtem slov článku⁶², vychází ze souhrnné tabulky za všechna média data, která by vyvrátila moji hypotézu.

Souhrnně mají totiž (z pěti nejčastěji hovořících typů mluvčích) největší váhu mluvčí z nového vedení ČT (9 %), dále politici ČSSD (7 %) a poté politici ODS (6,8 %) a vzbouřenci (6,3 %). Za zmínku stojí vysoká váha mluvčích z KSČM (10,8 %), která jak uvidíme v příloze v Tabulce č. 9, je dána Haló novinami, ve kterých citace politiků KSČM zabírají podstatné části článků. Zajímavé v této souvislosti také je, že v denících MFD a LN, nevyšla ani jedna citace politiků z KSČM.

Tabulka č. 9

V následujících komentářích k Tabulce č. 9 (viz příloha) se u deníků budu věnovat tzv. „váze mluvčího“ pouze u těch typů mluvčích, kteří hovořili více než desetkrát. U týdeníků, kde mluvčí tolikrát nehovořili (například v týdeníku Ekonom každý mluvčí hovořil pouze jedenkrát), se budu věnovat váze těch, kteří hovořili nejčastěji.

V **Mladé frontě Dnes** nejčastěji hovořili vzbouření redaktoři (36 x), zaměstnanci stojící za vedením/vedením (29 x) a politici ČSSD (20 x), následovaní politiky ODS a 4Koalice (oba 14 x). Tzv. váha mluvčího dosahuje nejvyšších hodnot u politiků ODS (9,5 %), zaměstnanců ČT stojících za vedením/vedením⁶³ (5,7 %) a politiků 4Koalice (4,8 %). Vzbouření redaktoři a politici ČSSD, kteří hovořili nejčastěji, mají váhu 4,4 a 4,2 %. Hovořili tedy častěji, ale s menší váhou. Tzn., že politici ODS a zaměstnanci ČT stojící proti vzbouřencům měli více slov v promluvách v poměru k velikosti článku, tedy k vysvětlení toho, co říkali.

⁶² Hodnoty jsem vynásobil 100, abych je mohl uvádět v procentech a navíc získal přesnější výsledky (SPSS totiž v desetinných číslech ve výsledných tabulkách automaticky zaokrouhluje a vytváří tak méně přesné výsledky. Např. hodnotu 0,7 získají v SPSS výsledky od 0,65 až do 0,74.).

⁶³ Dále jen „nové vedení“ popř. „nové vedení ČT“

V **Lidových novinách** nejčastěji hovořilo nové vedení a zaměstnanci stojící za novým vedením (28 x), dále vzbouření redaktori (20 x), členové Rady ČT (13 x) a politici ČSSD (11 x). Největší váhu mají v LN mluvčí ČSSD (8,1 %), nové vedení (7 %) a vzbouření redaktori (4,9 %). Pokud bychom nebrali v potaz ostatní skupiny, zdá se, že téma televizní krize bylo v Lidových novinách zpracováno jako spor mezi vzbouřenými redaktory a novým vedením, kteří hovořili nejčastěji a také měli největší váhu. Politici (vyjma ČSSD) neměli v LN až takový vliv na kauzu.

V **Hospodářských novinách** nejčastěji hovořili politici ČSSD (28 x), dále politici ODS (19 x) a politici 4Koalice (17 x). Největší váhu ale měli vzbouření redaktori (12,9 %), kteří dostali možnost promluvit 14 x, dále politici ČSSD (10,4 %) a nové vedení (8,1 %). Z uvedeného vyplývá, že téma bylo v Hospodářských novinách zpracováno spíše jako politický spor – pokud budeme sledovat počet promluv. Ve vztahu nové vedení a vzbouření redaktori byl počet promluv téměř identický (15 x nové vedení), ale váhu mělo nové vedení podstatně menší (8,1 %). Politici ODS dosáhli váhy 6,8 %.

V **Právu** nejčastěji hovořili politici ČSSD (42 x) – politici ČSSD v Právu hovořili nejčastěji ze všech sledovaných deníků, následování politiky ODS (26 x) a vzbouřenými redaktory (25 x). Přes dvacet promluv měli ještě politici 4Koalice (21 x). Právo ze všech deníků vůbec nejčastěji používá promluvy mluvčích ve zpravodajských příspěvcích. Největší váhu mělo v Právu nové vedení (14,9 %), dále vzbouření redaktori (9,25 %) a politici ODS (8,25 %). Politici ČSSD, kteří hovořili nejčastěji, měli ve svých promluvách menší váhu (6,72 %).

V deníku **Slovo** nejčastěji hovořili členové Rady ČT (22 x), dále nové vedení (20 x) a vzbouření redaktori (18 x). Největší váhu měli členové Rady ČT (6,99 %), dále politici ČSSD (6,96 %), nové vedení (6,7 %) a vzbouření redaktori (6,3 %). Slovo tedy kauzu pojalo čistě jako spor mezi vzbouřenými redaktory a novým vedením, do kterého zasahovala Rada ČT. To je naprosto opačný přístup než v Právu, kde nejčastěji hovořili politici. Všechny skupiny mluvčích mají navíc ve Slovu téměř stejnou váhu, pohybující se kolem 6 %, což svědčí o snaze informovat o kauze vyrovnaně.

Haló noviny jsou jediným stranickým médiem ve sledovaném vzorku. Nepřekvapí tedy, že politici KSČM mají v médiu největší počet promluv (16 x) a největší váhu 12,3 %. Stejně často jako politici KSČM hovořili v Haló novinách i vzbouření redaktori (16 x), avšak váha jejich promluv byla pouze 3,2 %. Třetím nejčastějším typem mluvčích byli politici ODS (13 x). Největší váhu po politicích KSČM mělo nové vedení ČT (5,8 %) a politici 4Koalice (4,5

%). Je zajímavé, že v Haló novinách mají z ostatních politických stran větší váhu pravicovější strany než ČSSD, která v kauze měla nejmenší váhu – politici ČSSD hovořili v Haló novinách 10 x a váha jejich promluv byla pouze 2,9 %. To může být tím, že ČSSD byla na straně vzbouřenců, popř. tím, že KSČM bere ČSSD jako svého hlavního oponenta při volbách.

Deník **Blesk** je jediným tzv. bulvárním deníkem ve zkoumaném vzorku. Nejčastěji zde hovořilo nové vedení (17 x), dále politici ČSSD (15 x) a politici ODS (12 x). Tito mluvčí měli i největší váhu ve stejném pořadí. Nové vedení (19,9 %), politici ČSSD (12 %) a politici ODS (10 %). Vzbouření redaktori hovořili v Blesku pouze 8 x s váhou 7 %.

Týdeníkům se takto podrobně věnovat nebudu, jelikož neobsahovaly tolik zpravodajských příspěvků. Zmíním pouze extrémní příklady typu **Mladý svět**, které se kauze věnovaly pouze ve dvou článcích, ve kterých hovořili pouze vzbouření redaktori (6x) s váhou 0,9 % a nové vedení (1x) s váhou 1,4 %. Týdeník **Euro** stojí za zmínku z toho důvodu, že zde ze sledovaných týdeníků hovořili politici 4Koalice nejčastěji (8 x) a měli zde i největší váhu (5 %). Za zmínku stojí i týdeník **Ekonom**, ve kterém mluvilo 7 různých mluvčích a každý pouze jedenkrát – např. nové vedení v Ekonomu nehovoří vůbec, kdežto bývalý ředitel ČT ano. Zbylé týdeníky nevybočují z průměru a zájemce odkazují k Tabulce č. 9 v příloze, kde můžou zkoumat podrobnější data jak z deníků, tak týdeníků.

Závěry dílčí Hypotézy (H1a) – 3.2.1.1

Dílčí Hypotéza (H1a) se potvrdila v souhrnných datech (za všechny deníky a týdeníky dohromady). Politici ČSSD a vzbouření redaktori opravdu hovořili v médiích nejčastěji. V dílčích výsledcích pro konkrétní média již situace nebyla tak jednoznačná. V MFD měli politici ODS a nové vedení ČT větší váhu než vzbouření redaktori a ČSSD. Deníky Slovo a Lidové noviny kauzu pojaly spíše jako spor mezi vzbouřenými redaktory a novým vedením, politici obecně byli v těchto denících až na „druhé koleji“. Naproti tomu v Hospodářských novinách, Právu a Blesku hovořili nejčastěji politici a měli zde i větší váhu. V případě Blesku zprávy o televizní krizi dokonce vycházely v rubrice Politika. Haló noviny jako jediný stranický deník preferovaly politiky KSČM, kteří měli i největší váhu.

3.2.1.2 Vzbouření redaktori a mluvčí z politických stran ČSSD a 4Koalice budou nejčastěji hovořit o novém vedení

Než přejdu k samotné odpovědi na tuto dílčí hypotézu (H1b), nejprve se podívejme na celkovou tabulku témat všech promluv ve všech médiích (viz příloha Tabulka č. 10). Ze všech promluv ve všech médiích byl nejčastěji v promluvě mluvčích zmíněn Jiří Hodač (205 x; 19,7 %), dále politici (167 x; 16,1 %), vzbouření redaktori (140 x, 13,5 %), zpravodajství ČT (92 x, 8,9 %), řešení televizní krize (62 x; 6 %) a Rada ČT (61x; 5,9 %). Ostatní témata jsou pod hranicí 5 %.

Při odpovědi na dílčí hypotézu (H1b) jsem témata, která byla zmíněna méně než desetkrát, překódoval do hodnoty „Ostatní“, aby byly Tabulka č. 11 a č. 12 přehlednější. Stejně tak jsem funkci mluvčích, kteří promluvili méně než desetkrát, překódoval do hodnoty „Ostatní“. Tyto hodnoty „Ostatní“ jsem přiřadil k „chybějícím“ hodnotám. Tabulka druhého stupně třídění by tak měla porovnávat pouze ta témata a funkce mluvčích, které se objevily desetkrát a vícekrát.

Komentáře k tabulkám č. 11 a č. 12

Tabulka č. 11 Funkce mluvčího a téma promluvy (% v rámci tématu promluvy)

Tabulka č. 11 se zabývá distribucí témat promluvy v rámci jednotlivých skupin mluvčích, jinými slovy, které téma bylo vlastní konkrétní skupině mluvčích.

Z tabulky vyplývá, že o **přerušeni vysílání ČT** hovořily pouze skupiny Rada pro RTV (33,3 %), vzbouření redaktori (41,7 %) a nové vedení (25 %).

O Radě ČT hovořily téměř všechny skupiny mluvčích, avšak nejvíce politici 4Koalice (22,8 %).

O demonstracích hovořily osobnosti české kultury sympatizující se vzbouřenci (34, 8 %) a stejně tak vzbouření redaktori (34, 8%).

O Janě Bobošíkové hovořili v 60 % vzbouření redaktori. Nové vedení a poradce Hodače (manžel Jany Bobošíkové, Pavel Bobošík) hovořili o Janě Bobošíkové shodně 13,3 %.

Privatizace ČT bylo téma ODS, která o tomto tématu hovořila ze 48,5 %, následovaná stranami ČSSD, která o tomto tématu hovořila v 21,2 % a 4Koalice (18,2 %), a to v reakci na ODS.

O vzbouřených redaktorech hovořily téměř všechny skupiny mluvčích vyjma právníků. Nejvíce o nich hovořili samotní vzbouření redaktoři 27,4 %, následovaní novým vedením ČT (21 %).

O politicích hovořily téměř všechny skupiny (kromě poradce Hodače), nejvíce však o tomto tématu hovořili samotní politici ČSSD (22,4 %), 4Koalice (20,5 %) a ODS (18 %).

Zpravodajství ČT – toto téma „patřilo“ novému vedení ČT, které se o zpravodajství ČT zmiňuje z 58,3 % případů ze všech skupin mluvčích. Toto téma je zároveň jediné, o kterém se zmiňují všechny skupiny mluvčích.

Stávka zaměstnanců byla jedním z hlavních témat vzbouřených redaktorů (55,6 %). Toto téma zajímalo také shodně nové vedení ČT (16,7 %) a politiky ČSSD (16,7 %). To je dáno zejména tím, že politik Richard Falbr (ČSSD) byl zároveň šéfem odborových svazů a hájil právo vzbouřenců na stávku.

Řešení krize bylo jedno z mála témat, které zajímalo téměř všechny skupiny. Nejvíce však politiky, a to konkrétně ČSSD (30,5 %), 4Koalici (16,9 %) a ODS (15,3).

Nový zákon o ČT. Obdobně jako „privatizace ČT“ byla tématem ODS, tak nový zákon o ČT byl tématem ČSSD (43,9 %) a 4Koalice (24,4 %). Je zajímavé, že o nový zákon ČT se jako hlavní téma promluvy nezajímali ani vzbouření redaktoři, ani nové vedení ČT.

Svoboda slova (a demokracie) byla tématem prezidenta (téměř 35 %), osobností české kultury, které sympatizovaly se vzbouřenci (19 %) a vzbouřených redaktorů (15,4 %). O ohrožení svobody slova se vůbec nezajímali mediální experti, politici ODS ani členové Rady ČT či Rady RTV.

Výpovědi redaktorům ČT jsou druhým tématem (po tématu Jana Bobošíková), o kterém se nejvíce vyjadřovali vzbouření redaktoři, a 54,5 % ze všech mluvčích. Výpovědi dále zajímaly i nové vedení (36,4 %) a právníky (9,1 %). Žádná jiná skupina mluvčích o toto téma neprojevila zájem.

Tématem **rezignace vedení ČT (Hodač a Bobošíková)** se shodně zabývali vzbouření redaktoři a nové vedení (ve 40 %) a také členové Rady ČT a poradce Hodače (oba shodně po 10 %). Jiné skupiny toto téma neprobíraly.

Jiří Hodač. Toto téma, stejně jako *Vzbouření redaktori a Zpravodajství ČT*, bylo distribuováno mezi téměř všechny mluvčí, kromě prezidenta ČR. Téma nejvíce zajímalo politiky ČSSD (24,4 %), dále členy Rady ČT (22,3 %) a vedení ČT (14 %). Je zajímavé, že Jana Bobošíková z vedení ČT zajímala pouze pět skupin mluvčích, a nejvíce vzbouřence, kdežto Jiří Hodač zajímal 12 skupin mluvčích ze 13.

O **novém vedení (po Hodačovi)** hovořili shodně vzbouření redaktori a politici ČSSD ve 33,3 % případů.

Tabulka č. 12 Kontingenční analýza funkce mluvčího a téma promluvy (% v rámci funkce mluvčích)

Tabulka č. 12 se zabývá tím, kterak v rámci skupin mluvčích byl distribuován zájem o konkrétní témata.

Ze všech promluv **mediálních expertů** se nejvíce promluv týkalo vzbouřených redaktorů (37,5 %) a zpravodajství ČT (25 %).

Politici ODS nejvíce ze svých promluv věnovali politikům (25,7 %), vzbouřeným redaktorům (16,8 %) a privatizaci ČT (14,2%). Zajímavé také je, že o tzv. hájení litery zákony, se nejvíce ze svých promluv zmiňují politici ODS (10,6 %) a politici KSČM (9,1 %).

Politici ČSSD nejvíce ze svých promluv věnovali Jiřímu Hodačovi (29,4 %), politikům (22,5 %) a shodně po 11,3 % řešení krize a novému zákonu o ČT.

Politici 4Koalice nejvíce ze svých promluv věnovali politikům (33 %), poté Jiřímu Hodačovi (18 %) a Radě ČT (13 %). 4Koalice tak věnovala Radě ČT největší pozornost ve svých promluvách ze všech politických stran (ODS jen 1,8 % a ČSSD 3,8 %).

Politici KSČM věnovali nejvíce svých promluv politikům (36,4 %), novému zákonu o ČT (15,2 %) a vzbouřeným redaktorům (12,1 %).

Prezident republiky nejvíce hovořil o svobodě slova a demokracii (50 %), politicích (16,7 %) a vzbouřených redaktorech (11,1 %).

Osobnosti české kultury sympatizující se vzbouřenci nejvíce ze svých promluv věnovali politikům (27,3 %), dále shodně 18,2 % demonstraci a vzbouřeným redaktorům.

Vzbouření redaktorů nejvíce promluv věnovali sami sobě (21,8 %), dále Jiřímu Hodačovi (15,4 %) a politikům (9,6 %).

Nové vedení ČT nejvíce promluv věnovalo zpravodajství ČT (34,3 %), 18,9 % Jiřímu Hodačovi a 18,2 % vzbouřeným redaktorům.

Poradce Hodače, kterým byl Pavel Bobošík, se nejvíce věnoval Jiřímu Hodačovi (30,8 %) a shodně po 15,4 % Janě Bobošíkové, zpravodajství ČT a vzbouřeným redaktorům.

Právníci se nejvíce zajímali o Jiřího Hodače a svobodu slova a demokracii (shodně po 25 %).

Závěry dílčí Hypotézy (H1b) – 3.2.1.2

Vycházejme z dat z Tabulky č. 12. Vzbouření redaktorů hovořili nejvíce sami o sobě (21,8 %), čímž byla dílčí hypotéza v tomto bodě vyvrácena. Politici ČSSD ze svých promluv nejvíce věnovali Jiřímu Hodačovi (29,4 %), zde se hypotéza potvrdila. Politici 4Koalice nejvíce promluv věnovali ostatním politikům (33 %) – v tomto případě se hypotéza také nepotvrdila. Vzbouření redaktorů (15,4 %) a politici 4Koalice (18 %) se Jiřímu Hodačovi věnovali až na druhém místě.

Pokud vyjdeme z dat Tabulky č. 11 a podíváme se na to, jak byl zájem o Jiřího Hodače a Janu Bobošíkovou distribuován mezi skupinami mluvčích, vyjde nám, že o Janu Bobošíkovou se politici 4Koalice a ČSSD vůbec nezajímali, kdežto Jana Bobošíková byla jedním z hlavních témat vzbouřenců (60 %). Naproti tomu Jiří Hodač byl tématem všech skupin mluvčích kromě prezidenta ČR, avšak největší zájem o něj byl ze strany ČSSD (24,4 %). Vzbouřenci a politici 4Koalice byli v zájmu o Hodače na třetím (12,4 %) a pátém místě (9,3 %).

Hypotéza se potvrdila pouze v případě ČSSD, která Hodačovi věnovala 29,4 % ze všech svých promluv a zajímala se o toto téma ve 24,4 % ze všech skupin mluvčích.

Tabulka č. 11 Tabulka druhého stupně třídění dle funkce mluvčího a téma promluvy (% v rámci téma promluvy)

		Funkce mluvčího													Total
		mediální expert	politik ODS	politik ČSSD	politik KSCM	prezident	člen Rady ČT	člen Rady RTV	osobnost české kultury - sympatizant protestujících	zaměstnanec ČT - bouřící se	zaměstnanec ČT - stojí za vedením/vedení	poradce Hodače	právník	politik 4Koalice	
Téma promluvy	přerušení vysílání							33,3%		41,7%	25,0%				100,0%
	Rada ČT		3,5%	10,5%	1,8%	1,8%	35,1%		3,5%	14,0%	5,3%		1,8%	22,8%	100,0%
	demonstrace		8,7%	4,3%					34,8%	34,8%	13,0%			4,3%	100,0%
	Jana Bobošíková		6,7%				6,7%			60,0%	13,3%	13,3%			100,0%
	privatizace ČT	3,0%	48,5%	21,2%							9,1%			18,2%	100,0%
	hospodaření ČT	3,6%	14,3%	7,1%			21,4%			25,0%	25,0%			3,6%	100,0%
	vzbouření redaktorů	4,8%	15,3%	7,3%	3,2%	1,6%	6,5%	2,4%	6,5%	27,4%	21,0%	1,6%		2,4%	100,0%
	politici	,6%	18,0%	22,4%	7,5%	1,9%	6,8%	3,1%	7,5%	9,3%	1,9%		,6%	20,5%	100,0%
	zpravodajství ČT	4,8%	1,2%	2,4%	1,2%	1,2%	6,0%	4,8%	1,2%	14,3%	58,3%	2,4%	1,2%	1,2%	100,0%
	stávka zaměstnanců ČT	5,6%		16,7%	5,6%					55,6%	16,7%				100,0%
	řešení krize		15,3%	30,5%	5,1%		5,1%	3,4%	5,1%	10,2%	5,1%	1,7%	1,7%	16,9%	100,0%
	nový zákon o ČT	2,4%	9,8%	43,9%	12,2%	2,4%	2,4%					2,4%		24,4%	100,0%
	svoboda slova a demokracie obecně			3,8%	3,8%	34,6%			19,2%	15,4%	3,8%		11,5%	7,7%	100,0%
	výpovědi redaktorům ČT									54,5%	36,4%		9,1%		100,0%
	hájení litery zákona		46,2%	23,1%	11,5%	3,8%	3,8%				7,7%		3,8%		100,0%
	rezignace vedení (Hodač, Bobošíková)						10,0%			40,0%	40,0%	10,0%			100,0%
	Jiří Hodač	,5%	6,7%	24,4%	1,0%		22,3%	3,1%	2,6%	12,4%	14,0%	2,1%	1,6%	9,3%	100,0%
	nové vedení ČT (po Hodačovi)		8,3%	33,3%			8,3%			33,3%				16,7%	100,0%
Total		1,7%	12,1%	17,1%	3,5%	1,9%	10,8%	2,6%	4,7%	16,7%	15,3%	1,4%	1,3%	10,7%	100,0%

Tabulka č. 12 Tabulka druhého stupně třídění dle funkce mluvčího a téma promluvy (% v rámci Funkce mluvčího)

		Funkce mluvčího													Total
		mediální expert	politik ODS	politik ČSSD	politik KSCM	prezident	člen Rady ČT	člen Rady RTV	osobnost české kultury - sympatizant protestujících	zaměstnanec ČT - bouřící se	zaměstnanec ČT - stojí za vedením	poradce Hodače	právník	politik 4koalice	
Téma promluvy	přerušení vysílání Rada ČT		1,8%	3,8%	3,0%	5,6%	19,8%	16,7%	4,5%	3,2%	2,1%		8,3%	13,0%	1,3%
	demonstrace Jana Bobošíková		1,8%	,6%					18,2%	5,1%	2,1%			1,0%	2,5%
	privatizace ČT	6,3%	,9%				1,0%			5,8%	1,4%	15,4%			1,6%
	hospodaření ČT	14,2%	4,4%							2,1%			6,0%		3,5%
	vzbouření redaktorů	6,3%	3,5%	1,3%			5,9%			4,5%	4,9%		1,0%		3,0%
	politici	37,5%	16,8%	5,6%	12,1%	11,1%	7,9%	12,5%	18,2%	21,8%	18,2%	15,4%	3,0%		13,3%
	zpravodajství ČT	6,3%	25,7%	22,5%	36,4%	16,7%	10,9%	20,8%	27,3%	9,6%	2,1%		8,3%	33,0%	17,3%
	stávka zaměstnanců ČT	25,0%	,9%	1,3%	3,0%	5,6%	5,0%	16,7%	2,3%	7,7%	34,3%	15,4%	8,3%	1,0%	9,0%
	řešení krize	6,3%		1,9%	3,0%					6,4%	2,1%				1,9%
	nový zákon o ČT		8,0%	11,3%	9,1%		3,0%	8,3%	6,8%	3,8%	2,1%	7,7%	8,3%	10,0%	6,3%
	svoboda slova a demokracie obecně	6,3%	3,5%	11,3%	15,2%	5,6%	1,0%					7,7%		10,0%	4,4%
	výpovědi redaktorům ČT			,6%	3,0%	50,0%			11,4%	2,6%	,7%		25,0%	2,0%	2,8%
	hájení lžer zákona		10,6%	3,8%	9,1%	5,6%	1,0%			3,8%	2,8%		8,3%		1,2%
	rezignace vedení (Hodač, Bobošíková)						1,0%				1,4%		8,3%		2,8%
	Jiří Hodač						1,0%			2,6%	2,8%	7,7%			1,1%
	nové vedení ČT (po Hodačovi)	6,3%	11,5%	29,4%	6,1%		42,6%	25,0%	11,4%	15,4%	18,9%	30,8%	25,0%	18,0%	20,7%
			,9%	2,5%			1,0%			2,6%				2,0%	1,3%
Total	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

3.2.1.3 Vzbouření redaktori, politici ČSSD a 4Koalice budou ze všech mluvčích nejčastěji požadovat odstoupení nového vedení.

Než přejdu k odpovědi na tuto hypotézu, nejprve se podívejme na Tabulku č. 13 (viz příloha), která je frekvenční analýzou všech zmíněných řešení krize v ČT. Více než polovina ze všech promluv (65 %) neobsahuje řešení krize.

Pro přehlednost analýzy k zodpovězení dílčí hypotéze H1c) jsem tedy Tabulku č. 13 rekódoval tak, že jsem z ní odstranil všechny návrhy řešení, které se objevují méně než desetkrát a ty promluvy, ve kterých se řešení neobjevuje vůbec.

Z této rekódované Tabulky č. 14 vyplývá, že za nejčastější řešení krize bylo mluvčími označeno odvolání Jiřího Hodače (31,2 %), druhé nejčastější řešení byla změna legislativy (23,1 %) a navázání kontaktu s protistranou 7,1 %. Toto třetí nejčastější řešení bylo prosazováno zejména novým vedením ČT. Zajímavé je také řešení „vyklizení velína silou“, které celkově prosazovalo pouze 2,3 % mluvčích, avšak byli to pouze dvě skupiny mluvčích - zástupci nového vedení ČT a politici z ODS. Nejvíce skupin mluvčích naopak prosazovalo změnu legislativy.

Komentář k Tabulce č. 14

Hypotéza (H1c) se potvrdila pouze v části o politických stranách. Politici ČSSD prosazovali odvolání Hodače téměř v polovině (49,5 %) ze všech svých komunikovaných řešení krize. Druhým nejčastějším řešením politiků ČSSD byla změna legislativy (31,2 %). Politici 4Koalice prosazovali odvolání Jiřího Hodače také nejčastěji, a to téměř ve třetině (28,3 %) svých nabízených řešení krize, obdobně jako u ČSSD i politici 4Koalice jako druhé nejčastější řešení krize uvedli změnu legislativy (26,1 %).

V případě vzbouřených redaktorů se hypotéza potvrdila pouze částečně. Vzbouření redaktori totiž nejčastěji (35,1 %) v promluvách požadovali současně odvolání Jiřího Hodače, Rady ČT a tzv. „lidí kolem Hodače“. Druhým nejčastějším řešením krize dle vzbouřenců bylo „splnění požadavků vzbouřenců“ (29,7 %). Odvolat pouze Hodače chtěli vzbouřenci v 16,2 % promluvách. Velmi podobně rozvrstvené odpovědi jako vzbouřenci měli pouze osobnosti české kultury, které se vzbouřenci sympatizovali 33,3 % a 22,2 %.

Zajímavé jsou také promluvy nového vedení ČT, které nejčastěji prosazovalo navázání s protistranou (tzn. se vzbouřenými redaktory), a to v 56 % promluv. Druhé nejčastější řešení nového vedení bylo vyklidit velín silou (za asistence ochranky nebo policie), a to v 16 %

promluv. Hodný pozornosti je i prezident, který byl v průběhu celé kauzy konzistentní a prosazoval pouze „změnu legislativy“.

Závěry dílčí hypotézy (H1c) – 3.2.1.3

Dílčí hypotéza (H1c) se potvrdila pouze u politických stran ČSSD a 4Koalice. Vzbouření redaktoři nejčastěji požadovali odvolání nejen Jiřího Hodače (jako ČSSD a 4Koalice) ale současně také odvolání Rady ČT a tzv. „lidí kolem Hodače.“ Vzbouření redaktoři tak měli největší požadavky a v médiích je nejčastěji proklamovali.

Tabulka č. 14 Tabulka druhého stupně třídění dle funkce mluvčího a řešení krize (% v rámci Funkce mluvčího⁶⁴)

		Funkce mluvčího												Total	
		mediální expert	politik ODS	politik ČSSD	politik KSCM	prezident	člen Rady ČT	člen Rady RTV	osobnost české kultury - sympatizant protestujících	zaměstnanec ČT - bouřící se	zaměstnanec ČT - stojí za vedení m/vedení	poradce Hodače	právník		politik 4koalice
Řešení krize dle mluvčího	vyklizení velína silou (policie, ochranka)	33,3%	7,0%								16,0%			2,3%	
	odvolání obou stran (Hodač i vzbuřenci)		25,6%	6,5%			6,7%							6,5%	
	privatizace ČT		39,5%								12,0%			6,5%	
	převedení pravomocí Rady ČT na dočasného zástupce (Dostál nebo RRTV)			7,5%			3,3%						8,7%	3,9%	
	splnění požadavků vzbuřenců			1,1%	7,7%				22,2%	29,7%	4,0%		6,5%	6,2%	
	navázání kontaktu s protistranou		2,3%	2,2%	7,7%		3,3%				56,0%	100,0%		7,1%	
	odvolání Hodače, Rady a lidí kolem Hodače				7,7%				33,3%	35,1%				6,5%	6,5%
	změna legislativy	66,7%	23,3%	31,2%	69,2%	100,0%				8,1%	12,0%		50,0%	26,1%	23,1%
	odvolání Rady ČT			2,2%	7,7%				22,2%	10,8%			25,0%	23,9%	6,8%
odvolání Jiřího Hodače		2,3%	49,5%			86,7%	100,0%	22,2%	16,2%			25,0%	28,3%	31,2%	
Total		100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	

⁶⁴ Tabulku, která by zkoumala (% v rámci řešení krize dle mluvčího) jsem nakonec do práce nezařadil, ačkoliv zajímavé na ní bylo pouze to, že k řešení krize se nejčastěji ze všech mluvčích vyjadřovali mluvčí z ČSSD (30,2 %) a poté politici 4Koalice (14,9%), ODS (14 %), vzbuření redaktori (12 %), nové vedení (8 %).

Hypotéza 2: *Vzbouření redaktori a politici 4Koalice budou a) upozorňovat na to, že viníkem kauzy je ODS (či politici z této strany). ODS a nové vedení se budou b) snažit za viníky kauzy označit vzbouřence. V těchto promluvách c) budou mít navrch však vzbouřenci a politici 4Koalice.*

Než odpovím na tuto hypotézu, rád bych upozornil na Tabulku č. 15 (viz příloha), která obsahuje všechny promluvy a koho mluvčí označuje za viníka. Bohužel v téměř 70 % promluvách není označen žádný viník. Nejčastěji jsou za viníka označováni politici (90 x, a to na obecné rovině bez konkrétního poukázání na některé politiky či stranu), dále je to Jiří Hodač, který byl za viníka označen v 84 promluvách. Třetí nejčastěji zmiňovaný viník byli vzbouřenci (53 x). Na čtvrtém místě to jsou překvapivě obě strany sporu (30 x, tzn. jak vzbouřenci, tak nové vedení).

Z následující Tabulky č. 16 odstraním jak ty promluvy, které neoznačují nikoho za viníka, tak ty promluvy, které se objevují méně než desetkrát.

Komentář k Tabulce č. 16

Tabulku č. 16 využiji k odpovědi na dílčí hypotézy (H2a) a (H2b). Pro odpověď na dílčí hypotézu (H2c) použiji Tabulku č. 17 (viz příloha).

Hypotéza 2 se potvrdila pouze ve variantě, ve které politici ODS (44,4 %) a nové vedení ČT (100 %) budou označovat za viníky televizní krize vzbouřené redaktory. V ostatních případech se hypotéza nepotvrdila, výsledky analýzy jsou však přesto zajímavé.

3.2.1.4 Odpověď na dílčí hypotézu (H2a)

Varianta, ve které vzbouřenci a politici 4Koalice budou označovat za viníka Jiřího Hodače, se potvrdila pouze v případě vzbouřenců (46,2 %). 4Koalice jako hlavního viníka označovala politiky obecně (36,1 %). Jiří Hodač byl u 4Koalice až na druhém místě (27,8 %).

Varianta, ve které vzbouřenci a politici 4Koalice budou označovat za viníka politiky z ODS, se nepotvrdila ani v jednom případě. Vzbouřenci politiky ODS za viníky označili pouze ve 2,6 % svých promluv a 4Koalice v 16,7 %. Je ale pravda, že ze všech skupin mluvčích (viz Tabulka č. 17 v příloze) 4Koalice označovala za viníka politiky ODS v 60 %.

3.2.1.5 Odpověď na dílčí hypotézu (H2b)

Varianta, ve které budou politici ODS (13,3 %) a nové vedení ČT označovat za viníky politiky 4Koalice se nepotvrdila, a to z důvodu, že nové vedení ČT bylo ve svých názorech

konzistentní a žádného jiného viníka než vzbouřence neoznačilo. ODS jako druhého nejčastějšího viníka označovala „obě strany sporu“ (24,4 %).

Zajímavé je, že vzbouřenci na druhém místě označovali za viníka Radu ČT (30,8 %). Hodný pozornosti je opět prezident ČR, který je opět konzistentní ve svých názorech a označuje za viníka pouze politiky obecně. Za zmínku stojí také fakt, že politiky 4Koalice za viníky nejvíce ze svých promluv označovali politici z KSČM, a to téměř ve třetině svých promluv (30,8 %). Důležité je také zmínit, že politici ČSSD označovali Hodače za viníka v polovině svých promluv (51,9 %).

3.2.1.6 Odpověď na dílčí hypotézu (H2c)

K odpovědi na dílčí hypotézu (H2c) využiji Tabulku č. 17 (viz příloha). Z tabulky je patrné, že jak ODS, tak 4Koalice se k viníkům krize vyjadřovala ve svých promluvách téměř shodně – ODS 15,8 %, 4Koalice 12,7 %. U vzbouřenců a nového vedení ČT je již rozdíl markantnější – vzbouřenci ze všech typů mluvčích hovořili o viníkovi krize v 13,7 %, kdežto nové vedení pouze v 3,2 %.

V Tabulce č. 17 je také zajímavé si povšimnout toho, že ODS ze všech typů mluvčích označila Hodače za viníka pouze v 1,3 % případů (jmenovitě to byl Jiří Payne z ODS), kdežto smluvně opoziční ČSSD Hodače ze všech typů mluvčích označila za viníka nejvíce, a to v 35,9 %.

Dílčí hypotéza H2c) se tak potvrdila pouze v případě, že vzbouřenci budou o viníkovi hovořit častěji. Strany ODS a 4Koalice hovořily o vinících téměř shodně.

Závěry Hypotézy 2 (3.2.1.4 – 3.2.1.6)

Hypotéza 2 se potvrdila pouze ve variantě, ve které politici ODS a nové vedení ČT označovalo za hlavní viníky televizní krize vzbouřené redaktory. Je zajímavé, že nové vedení ČT označovalo za viníka televizní krize pouze vzbouřené redaktory, kdežto zbylé skupiny mluvčích měly vždy více možných viníků. Zde se projevuje konzistence v hledání viníka u vedení ČT.

Tabulka č. 16 Tabulka druhého stupně třídění dle funkce mluvčího a viníka dle mluvčího (% v rámci funkce mluvčího)

		Funkce mluvčího													Total
		mediální expert	politik ODS	politik ČSSD	politik KSCM	prezident	člen Rady ČT	člen Rady RTV	osobnost české kultury - sympati zant protestujících	zaměstnanec ČT - bouřící se	zaměstnanec ČT - stojí za vedením/vedení	poradce Hodače	právník	politik 4Koalice	
Viník/důvod krize dle mluvčího	vzbouření redaktoři	25,0%	44,4%	7,4%	15,4%		20,6%	18,2%			100,0%				15,8%
	politici 4K a Hrad		13,3%		30,8%										3,5%
	obě strany sporu	50,0%	24,4%	18,5%	7,7%		8,8%	9,1%				100,0%	50,0%		10,6%
	politici ODS			1,9%	7,7%		2,9%			2,6%				16,7%	3,5%
	politici (obecně)	25,0%	15,6%	20,4%	23,1%	100,0%	23,5%	27,3%	77,8%	20,5%			50,0%	36,1%	29,9%
	Rada ČT				7,7%		2,9%	9,1%	14,8%	30,8%				19,4%	9,2%
	Jiří Hodač		2,2%	51,9%	7,7%		41,2%	36,4%	7,4%	46,2%				27,8%	27,5%
Total		100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Hypotéza 3: Předpokládá se, že nejvíce negativních označení bude na rovině účastníků sporu, a to mezi vzbouřenými redaktory a novým vedením.

Než začnu se samotnou analýzou, je třeba upozornit na to, že z 1039 promluv se jich 88,3 % nevyjadřovalo explicitně o protistraně. Ze zbývajících promluv, které se o protistraně vyjadřovaly, jich však celá řada byla vyslovena pouze jedenkrát. Jelikož by takto připravená tabulka nebyla přehledná, rozdělím aktéry krize, o kterých se hovoří na 2 skupiny (vzbouřenci a nové vedení) a ke každé napíšu, jak, kolikrát a kým byla takto nazvána. Bude to přehlednější než tabulka z SPSS. Nejčastěji o protistraně ze všech skupin hovořili vzbouřenci (21,6 %), nové vedení (17,2 %), politici ODS (16,4 %), politici ČSSD (14,7 %).

Tabulka č. 18 Vzbouření redaktoři kolikrát byl aktér takto nazván kým

neautorizovaní vysílatelé	15 x	nové vedení, ODS
neobjektivní zpravodajství	5 x	ODS
propaganda vzbouřenců	5 x	ODS
strůjci umělého konfliktu (převrat)	3 x	ODS
chovají se nenormálně	2 x	nové vedení
maoistický hysterik Komers	2 x	ČSSD
rebel	1 x	ČSSD
nemají v ČT, dávno co dělat	1 x	nové vedení
okupanti velína	1 x	nové vedení

Tabulka č. 19 Nové vedení (nejčastěji Hodač)

neobjektivní zpravodajství	11 x	vzbouřenci, politici 4K, ČSSD
Hodačovi lidé	7 x	vzbouřenci
normalizátoři	5 x	vzbouřenci, ČSSD
poražený strom	2 x	vzbouřenci
teror	2 x	ČSSD
zavedli koncentrační tábor	2 x	vzbouřenci

3.2.1.7 Odpověď na Hypotézu 3

Z Tabulek č. 18 a 19. je patrné, že nové vedení bylo nejčastěji v promluvách protistrany nazýváno autory neobjektivního zpravodajství a normalizátory. Zajímavé také je, že vedení dosazené Hodačem bylo dáváno do souvislosti s Hodačem jako „Hodačovi lidé“. Proti novému vedení nejčastěji hovořili vzbouřenci a politici 4Koalice a ČSSD a snažili se je zarámovat jako strůjce teroru, normalizace a v případě citací od Adama Komerse dokonce vedení ČT zavedlo koncentrační tábor.

Naproti tomu proti vzbouřencům nejčastěji hovořili politici ODS a nové vedení, které poukazovali na to, že vzbouřenci nejsou autorizovaní vysílatelé, vysílají neobjektivní propagandu a nemají na toto konání právní nárok.

Závěry Hypotézy 3

Hypotéza H3 se potvrdila, vzbouření redaktori a politici ČSSD se snažili nejvíce poukázat na neobjektivitu zpráv nového vedení ČT. Naproti tomu nové vedení ČT nejčastěji poukazovalo na fakt, že vzbouřenci nejsou „autorizovaní“ vysílatelé a stejně tak jako vzbouřenci jim, i oni vzbouřencům vytýkali neobjektivitu.

3.2.2 Odpovědi na druhou skupinu hypotéz H4 – H5

Hypotéza 4: *Novináři a) budou v citacích preferovat vzbouřené redaktory oproti novému vedení (Hodač, Bobošíková), a to zejména v počátku kauzy. V průběhu krize se b) bude zvyšovat zájem médií o kauzu a c) bude se také zvyšovat zájem politiků o kauzu.*

Hypotéza 4 je rozdělena na tři dílčí hypotézy, které si postupně probereme.

3.2.2.1 Novináři budou preferovat vzbouřené redaktory jako mluvčí oproti novému vedení, a to zejména v počátku kauzy. (H4a)

3.2.2.2 V průběhu kauzy se bude zvyšovat zájem politiků o kauzu. (H4c)

Odpovědi na dílčí hypotézy (H4a) a (H4c) nalezneme v Grafu č. 2, který se týká počtu promluv typů mluvčích na časové ose a který jsem pro přehlednost rozdělil na dva dílčí grafy a) týkající se deníků a b) týkající se týdeníků.

Z grafu týkajícího se a) deníků jasně vyplývá, že v prvním týdnu televizní krize to byli vzbouření redaktori, kteří měli v denících častější přístup. Nové vedení se začalo dostávat do médií až po vánočních svátcích (během kterých proběhlo zvolení Jany Bobošíkové ředitelkou zpravodajství).

Po Silvestru měli vzbouření redaktoři opět častější přístup než nové vedení ČT. Až do 8. ledna však vzbouřencům klesá přístup a nové vedení si stále udržuje své hodnoty přístupů již od konce vánočních svátků.

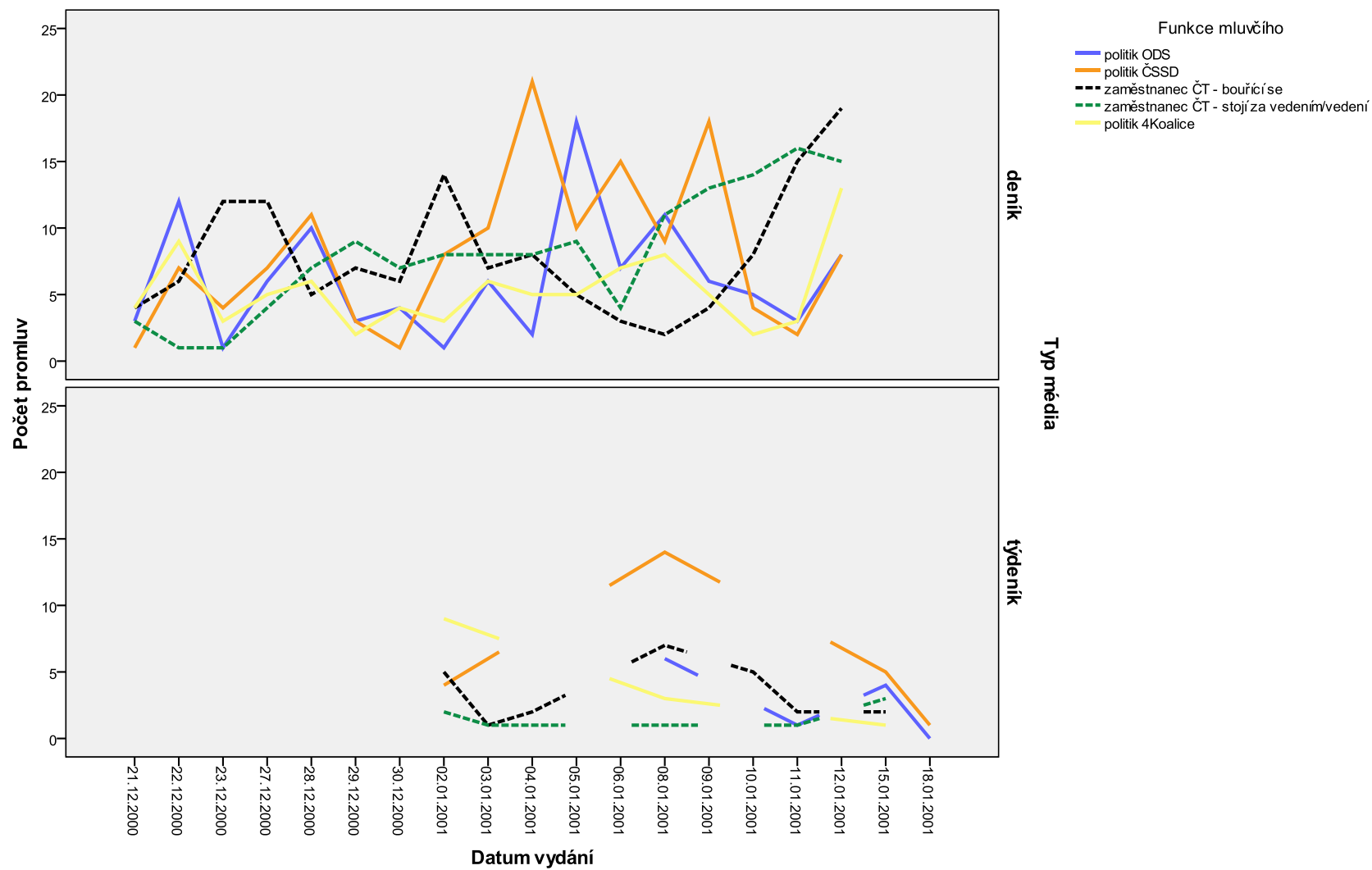
Je zajímavé, že v momentě, kdy se vzbouřenci přestávají objevovat v denících, nastupují místo nich politici ČSSD a ODS, kteří od té doby mají v médiích nejčastější přístup až do rezignace Hodače 11. ledna. Rezignací Hodače mediální zájem opět přebírají vzbouřenci a nové vedení ČT a politici ustupují.

Z grafu týkajícího se b) týdeníků vyplývá, že nové vedení mělo po celou dobu kauzy v týdenících minimální prostor se vyjádřit. Vzbouření redaktoři spolu s politiky ČSSD nejčastěji hovořili ve vydání týdeníků v druhém týdnu kauzy. Po rezignaci Hodače opadá u týdeníků zájem o kauzu všeobecně a je to poprvé, kdy má nové vedení větší přístup v týdenících než vzbouření redaktoři.

Závěry dílčích hypotéz (H4a) a (H4c) – 3.2.2.1 – 3.2.2.2

Dílčí hypotézy (H4a) a (H4c) se obě potvrdily. Vzbouření redaktoři měli v počátku kauzy (po zvolení Jiřího Hodače) častější přístup do médií. V průběhu kauzy však zájem médií o vzbouřence a nové vedení upadal, a častěji tak hovořili politici ČSSD a ODS. Politici přestali v médiích hovořit po rezignaci Jiřího Hodače, kdy se zájem opět přesunul ke vzbouřencům a novému vedení.

Graf č. 2 Kolikrát mluvil typ mluvčích v denících a týdenících v průběhu kauzy

3.2.2.3 V průběhu kauzy se bude zvyšovat zájem médií o kauzu (H4b)

Odpovědi na dílčí hypotézu (H4b) nalezneme v grafech č. 3 a 4, které jsou umístěny v příloze.

Graf č. 3 (viz příloha) se týká počtu slov, která deníky v průběhu televizní krize věnovaly kauze na stranách 1 a 2.

Zvolení Hodače (20. 12.) zajímalo všechny deníky ve vydání z 21. 12. pod 1000 slov. Situace se opakovala i další den, vyjma deníku Právo, které kauze věnovalo pětinasobně větší prostor než den předtím a jako jediný deník kauze věnovalo přes 1500 slov. 23. prosince (poslední vydání před vánočními svátky) byl zájem o kauzu opět minimální. Po vánočních svátcích (27. 12.), během kterých byla Jana Bobošíková zvolena ředitelkou zpravodajství, vzrostl zájem všech deníků dvojnásobně (vyjma Haló novin, ve kterých nastal propad). MFD, Právo a Slovo věnují kauze přes 1000 slov. Situace je víceméně setrvalá až do 4. ledna, kdy deníky informují o demonstraci, na které bylo 3. ledna až 100 000 lidí.

4. ledna kauze věnují Hospodářské noviny přes 1600 slov, což je u Hospodářských novin rekord, který již nikdy HN nepřekonají. Stejnou situaci zažívá i Blesk s více než 1300 slovy.

V době od 8. do 12. ledna věnuje MFD kauze nejvíce prostoru za celou dobu, dne 9. ledna věnuje MFD krizi poprvé přes 2000 slov, stejně jako Právo den předtím. Lidové noviny se 10. a 11. ledna krizi také věnují na rekordním prostoru (přes 1100 slov). Právo a Haló noviny informují o kauze den po rezignaci Hodače na prostoru téměř 2000 slov, stejně tak ostatní deníky vyjma Lidových novin dávají kauze na titulní straně a straně 2 prostor kolem 1000 slov.

Graf č. 4 zobrazuje počet slov, která týdeníky ve svých třech vydáních krizi věnovaly. U týdeníků je situace odlišná tím, že většina vyšla před zvolením Hodače, další číslo bylo odloženo kvůli vánočním svátkům, tudíž všechny týdeníky vyšly poprvé s informacemi o televizní krizi až po Silvestru. Všechny týdeníky věnovaly kauze nejvíce prostoru ve vydání kolem 8. ledna. V dalším vydání (kolem 15. ledna) po rezignaci Hodače zájem týdeníků o kauzu upadl. Výjimku z tohoto trendu tvoří pouze týdeníky Týden a Reflex. Týdnu postupně během třech týdnů zájem o kauzu klesal a Reflexu naopak postupně vzrůstal.

Závěry dílčí hypotézy (H4b) 3.2.2.3

Dílčí hypotéza (H4b) se potvrdila. V průběhu televizní krize se zájem médií obecně o kauzu zvyšoval. Zájem o kauzu rostl skokově po svátcích (Vánoce, Nový rok), během kterých vždy

nastávalo určité informační vakuum, protože tištěná média v této době nevychází. Největší zájem u deníků byl obecně v týdnu po Novém roce až do rezignace Jiřího Hodače 11. ledna. U týdeníků byl největší zájem o kauzu v době vydání kolem 8. ledna 2001.

Závěry Hypotézy 4 - 3.2.2.1 – 3.2.2.3

Hypotéza 4 se potvrdila ve všech třech dílčích hypotézách (a) až (c). Vzbouření redaktoři měli v počátku kauzy větší přístup do médií. Vzbouřenci a nové vedení ČT byli v průběhu kauzy „vystřídáni“ politiky smluvně-opozičních stran, aby po rezignaci Hodače opět přístup do médií převzali vzbouřenci. Média věnovala kauze největší prostor právě v období, kdy se o kauzu zajímali politici, tzn. až po Novém roce do rezignace Hodače. Rezignací Hodače zájem médií o kauzu opadá.

Hypotéza 5: *Deníky a týdeníky, které stojí na středolevé části politického spektra, a) budou jako důvod protestu uvádět snahu ovládnout zpravodajství politiky ODS. Středopravé budou poukazovat na vzbouření redaktorů. Inklinace k určité straně sporu se bude projevovat i tím, jak novináři budou v článcích sami nazývat b) „aktéry“ televizní krize a samotnou c) „krizi“.*

3.2.2.4 Stranění a politický paralelismus médií (H5a)

Hypotéza (H5a) se bude zabývat tzv. politickým paralelismem médií, tzn., jestli deníky inklinující k pravici budou prosazovat nahlížení na kauzu obdobně jako strana ODS a nové vedení ČT. Zjednodušeně – jestli pravicově vnímaná média budou stranit pravicovým stranám. (Stejně tak obdobně u levice).

Sledovaná proměnná je zde „důvod protestu“. Nejedná se o důvod, který by prosazovali mluvčí v médiích, jak jsme byli až doposud zvyklí sledovat (viz výše Tabulka č. 16), ale o důvod, který uváděli samotní autoři článku např. v úvodním odstavci.

Při odpovědi na Hypotézu 5 budu čerpat z Tabulky č. 20, kterou naleznete v příloze, ale pro srovnání také s Tabulkou č. 4, která pojednávala mj. o počtu článků v jednotlivých médiích a ze které vznikla tabulka č. 21.

Tabulka č. 21 Seřazení deníků od nejpravicovějšího po nejlevicovější a důvod krize

Deníky +/-	Počet článků	Zmíněn důvod krize	Důvod krize v článcích (%)
Hospodářské noviny	45	7	15,5 %
Lidové noviny	37	5	13,5 %
Mladá fronta Dnes	47	21	44,7 %
Blesk	37	9	24,3 %
Slovo	46	8	17,4 %
Právo	46	12	26,1 %
Haló noviny	21	6	28,5 %

Nejčastěji důvod krize ve zpravodajských textech zmiňovaly deníky MFD, Haló noviny a Právo. Naopak nejméně často důvod televizní krize zmínily Lidové noviny a Slovo. Nyní si dle Tabulky č. 17 probereme jednotlivá média, a které důvody televizní krize přesně ve článcích prezentovala. Obecně české deníky v průběhu krize na to, co stojí za krizí, moc často nepoukazovala, nejčastěji to byl dle všech deníků způsob volby Hodače Radou ČT (30,9 %) a vzbouřenci, kteří odmítli uznat nové vedení (23,5 %). Ani jeden z deníků neuvedl, že by za krizí v ČT stálo ohrožení svobody slova.

Zajímavé také je podívat se na Graf č. 5 (viz příloha), ze kterého jasně vyplývá, že novináři poukazovali na důvod krize zejména v počátku kauzy, kde převyšuje způsob volby Hodače Radou ČT. Od Nového roku až do rezignace Hodače novináři ze všech médií téměř nezdůrazňují důvod krize ve svých textech.

Komentář k Tabulce č. 20 (viz příloha)

Pravicové až středopravé deníky

Hospodářské noviny pokud uvedly důvod, tak v 57,1 % případů uváděly, že za krizí stojí odmítnutí vzbouřenců uznat nové vedení, popř. jeho metody. Shodně po 14,3 % pak HN uvedly, že za krizí stojí napojení na politiky ODS, Jiří Hodač a Rada ČT. Hospodářské noviny tak nejčastěji poukazují na vzbouření redaktorů jako důvod krize.

Lidové noviny v 60 % případů uvedly, že za krizí stojí způsob volby Hodače Radou ČT. Shodně po 20 % se dle LN jednalo o vzbouřené redaktory, kteří odmítli uznat nové vedení a o napojení nového vedení na politiky ODS.

Mladá fronta Dnes v 38,1 % případů uvedla, že za krizí stojí Jiří Hodač, dále způsob volby Radou ČT (23,8 %), a napojení vedení ČT na politiky ODS (19 %). MFD dává vinu vzbouřencům pouze v 4,8 % případů.

Blesk ve 44,4 % případů označil za původce krize vzbouřence, kteří odmítají uznat nové vedení. Dále způsob volby Radou ČT (22,2 %) a shodně po 11,1 % obdrželo napojení nového vedení na politiky ODS, Jiří Hodač a snaha ovládnout ČT politiky obecně.

Středolevé až levicové deníky

Slovo shodně ve 37,5 % případech uvádělo jako důvod krize způsob volby Radou ČT a vzbouřence, kteří odmítají uznat nové vedení. Dále shodně v 12,5 % případů uvedlo Slovo Jiřího Hodače a napojení vedení ČT na politiky ODS.

Právo ve 41,7 % případů uvedlo způsob volby Radou ČT a dále shodně po 16,7 % snahu politiků ovládnout ČT; vzbouřence, kteří odmítají uznat nové vedení a napojení nového vedení na politiky ODS.

Haló noviny shodně ve 33,3 % případů uvedly způsob volby Radou ČT a napojení nového vedení na politiky ODS. Shodně v 16,7 % uvedly vzbouřence, kteří odmítají uznat nové vedení a ovládnutí ČT politickými stranami.

Závěry Hypotézy (H5a) – 3.2.2.4

První část hypotézy se potvrdila pouze částečně. Z deníků spíše pravicového zaměření poukazovaly na samotné vzbouření redaktorů proti novému vedení jako důvod krize pouze Hospodářské noviny a Blesk⁶⁵. MFD, která ze všech deníků nejčastěji uváděla důvod protestu, nejčastěji zmiňovala jako důvod krize Jiřího Hodače. Všechny středolevé až levicové deníky poukazovaly nejčastěji na způsob volby Hodače Radou ČT, a to stejně jako Lidové noviny.

3.2.2.5 Jak novináři sami nazývají aktéry krize? (H5b)

Jelikož nadpoloviční většina pojmenování aktérů krize, které použili novináři, byla použita jenom jedenkrát – i když řada z nich se týkala vzbouřenců a významově patřila k revoluci, válkám, bitvám atd., bude kompletní seznam pojmenování aktérů obsahovat pouze Tabulka č. 22 v příloze.

Do Tabulky č. 23 (v příloze) druhého stupně třídění tak zařadím pouze ta pojmenování, která se objevila nejméně třikrát.

⁶⁵ V této hypotéze jsem se nakonec rozhodl vypustit týdeníky, ačkoliv to byly právě týdeníky Ekonom a Profit, které byly (bohužel v nezpravodajských textech typu editorial) na straně Hodače. Hlavní důvod byl ten, že tyto týdeníky jsou určeny pro podnikatele a šéfredaktori často argumentovali tím, že pokud se toto, cituji, „vyakčnění ředitelů zdola“ stane praxí v českých podnicích, máme se opravdu na co těšit.

Než se ale podíváme na samotnou tabulku, sestavím přehled pojmenování vzbuřenců a nového vedení, jak je používali samotní novináři. Bez nějaké hlubší analýzy je na první pohled jasné, že vzbuřenci byli novináři označováni jako ti, kteří se vzpřičili nějakému útlaku za pomoci vzdoru, rebelie, revoluce apod.

Naproti tomu nové vedení, či zaměstnanci, kteří je podporovali, byli často dávání do spojitosti se jménem Hodače či Bobošíkové (např. Hodačovi lidé, Bobošíkové tým atd.). Na druhou stranu samotní Hodač s Bobošíkovou byli zobrazováni spíše negativně, jako ti šéfové, kteří jsou bojkotováni, nikomu nevládnou, nemají autoritu apod.

Vzbouření redaktoři

vzbouřenci, rebelující redaktoři (další adjektiva ve spojení redaktoři: revoltující, stávkující, vzbouření, neposlušní, vzdorující, protestující), odpůrci Hodače, soupeři, vězni, autoři „pirátských“ zpráv, „pirátí“, vůdci „revoluce“, bojovníci, kteří uhájili pevnost, revolucionáři, povstalci

- vyloženě negativní: „akční výbor, který vyakčnil nespolehlivé živly“, okupanti velína

Nové vedení

ředitelka „oficiálního“ zpravodajství, Bobovize, Hodačovi lidé, Bobošíkové tým, soupeři, manipulátor (Hodač), věrná část řediteli, Bobo, amatéři, sporný šéf ČT, bojkotovaná ředitelka, ředitelka „legálního“ vysílání, královna bez poddaných, „zaseknutý“ ředitel, ostře sledovaný muž (Hodač), Hodač mocnější než ruské tanky (zastavil vysílání ČT).

Komentář k Tabulce č. 23 (viz příloha)

V Tabulce č. 23 se nachází jedenáct nejčastějších pojmenování aktérů krize. Šest z nich se týká vzbuřenců ve smyslu těch, kteří se postavili útlaku. Další dvě pojmenování se týkají vzbuřenců v negativnějším světle (neposlušní redaktoři a okupanti velína). Pouze tři se týkají nového vedení, a to ředitelka „oficiálního“ zpravodajství, Bobovize a Hodačovi lidé.

Negativně vzbuřence pojmenovávaly pouze Haló noviny – všechna pojmenování vzbuřenců jako okupantů velína pochází právě z Haló novin. Bobovizi ve zpravodajství použily pouze Lidové noviny, a to 2 x, z toho jedenkrát přímo v titulku zprávy. Označení nového vedení jako „Hodačovi lidé“ použily jen jedenkrát Právo a Slovo.

Z deníků nejčastěji pojmenování aktérů využívalo Slovo, z toho vzbouřenec byl ve Slovu využit ve 37 % případů, následován rebelujícími redaktory (25, 9%).

MFD vzbouřence (a „vzbouřené“ redaktory) využila v 65,2 % případů, v 17,4 % použila „rebelující“ redaktory.

Lidové noviny vzbouřence použily v 55 % případů, druhé nejčastější označení v LN byla ředitelka „oficiálního“ zpravodajství (20 %).

Hospodářské noviny používaly nejčastěji spíše neutrální označení vzbouřenci (35,3 %) a dále stávkující redaktoři (17,6 %). Na druhou stranu HN z pravicových deníků jako jediné označily vzbouřence jako „neposlušné redaktory.“

Právo sice věnovalo televizní krizi nejvíce prostoru ze všech deníků, avšak označení pro aktéry krize využívalo z deníků skoro nejméně. Shodně ve 30,8 % případů Právo použilo označení rebelující a stávkující redaktoři.

Překvapivě nejméně ze všech deníků označení aktérů používali novináři v bulvárním deníku **Blesk**, z toho nejoblíbenější v Blesku byli rebelující redaktoři (40 %), následování revoltujícími redaktory a vzbouřenci (shodně 20 %).

Závěry hypotézy (H5b) 3.2.2.5

Hypotéza (H5b) se až na výjimky v podobě Hospodářských a Haló novin nepotvrdila.

Pravicově zaměřené deníky používaly takové označení aktérů, ze kterého vycházeli lépe vzbouřenci, jako ti, kteří stojí proti útlaku.

3.2.2.6 Jak novináři nazývají televizní krizi? (H5c)

Ve frekvenční Tabulce č. 24 (viz příloha) je seznam nejčastěji používaných označení krize. Jelikož více než desetkrát byly použity pouze tři označení krize (z toho téměř v polovině případů (44,9 %) novináři použili k označení televizní krize slovo *krize*), rozhodl jsem se nakonec tuto hypotézu nezkoumat až tak podrobně a okomentuji zde pouze Tabulku č. 24.

Komentář k Tabulce č. 24

Novináři obecně krizi rámovali jako spor dvou stran, často za použití slov, která by normálně popisovala válku či ozbrojený konflikt. Rozdělím tedy skupiny slov popisující krizi do následujících třech kategorií:

1) metafora válečného konfliktu

boj o ČT (10,1 %), spor (8,2 %) okupace redaktorů (4,4 %), vzpoura (4,4 %), válka (3,2 %), konflikt (2,5 %), výjimečný stav (1,3 %), cenzurování (0,6 %), vyhladovění rebelantů (0,6 %), brát si diváky za rukojmí (0,6 %), sud plný třaskaviny (0,6 %), bitva o televizi (0,6 %), stav obležení (0,6 %), řinčení zbraní (0,6 %), propagandistická bitva (0,6 %)

2) metafora revoluce

protest (3,8 %), 2. sametová revoluce (1,3 %), televizní revoluce (0,6 %), puč vzbouřenců (0,6 %), „vánoční“ revoluce (0,6 %),

3) metafora destabilizace

zmatek (0,6 %), chaos (0,6 %), Hodačův plán „stabilizace“ (0,6 %), bouře (0,6 %), největší politická krize od 1989 (0,6 %), morální a intelektuální debakl (0,6 %), politická krize (0,6 %)

Závěry Hypotézy 5 (3.2.2.4 – 3.2.2.6)

Hypotéza se potvrdila pouze u nejpravavicověji zaměřeného média, Hospodářských novin, které nejčastěji označovaly za důvod krize vzbouření redaktorů ČT a také (jako jediný pravicový deník) nazývaly negativně samotné vzbouřence, což by odpovídalo postoji pravicové strany ODS. Zbýlá média (kromě Haló novin) inklinovala spíše ke vzbouřencům. To stejné podporuje již dřívější analýzu, kdy z politických stran to svými výroky byly zejména ODS a KSČM, které byly proti vzbouřencům.

3.2.3 Odpovědi na třetí skupinu hypotéz H6 – H7

Hypotéza 6: *Deníky a týdeníky, které řadíme do středopravé části politického spektra, budou „stranit“ konkrétním mluvčím z politické strany ODS a novému vedení ČT. A to tím, že a) nechají častěji a s větší vahou promluvit mluvčí z ODS a nového vedení. Středolevé a levicové deníky nechají častěji a s větší vahou promluvit mluvčí z ČSSD a 4Koalice. Novináři b) mohou mluvčím stranit také tím, ke kterým tématům je jim umožněno se vyjádřit.*

V předchozích hypotézách jsem se zajímal především o typy mluvčích, tzn. jejich funkce. V této hypotéze se zaměřím na konkrétní osoby, tzn. na jméno mluvčího, kterému je dáována v médiích možnost promluvit.

3.2.3.1 Odpovědi na Hypotézu 6

Jak jsem již zmiňoval na začátku oddílu 3. Analýza, ve všech médiích promluví na 171 mluvčích v 1039 promluvách. Pokud bychom čerpali pouze z Tabulky č. 25 (viz příloha) a z prvních pěti nejčastěji hovořících mluvčích, mohli bychom říci, že k televizní krizi se nejčastěji ve všech médiích vyjadřovali Jana Bobošíková (4,9 %), Václav Klaus (4,3 %), Pavel Dostál (4,2 %), Jiří Hodač (3,4 %) a Ivan Langer (3,3 %). Došli bychom tak k závěru, že mluvčí stojící na straně nového vedení ČT a ODS nejčastěji promlouvali v této kauze. Přitom již ze souhrnné Tabulky č. 10 víme, že nejčastěji hovořili zástupci strany ČSSD a vzbouřených redaktorů.

Komentáře k Tabulkám č. 26 a 27⁶⁶ (viz příloha)

Pokud se však podíváme na Tabulku č. 26 (viz příloha), která se zabývá poměrem počtu slov mluvčích a počtu slov v článku, zjistíme, že opět souhrnně ve všech médiích má Jana Bobošíková 11,6 % největší poměr počtu slov promluvy k počtu slov v článku, dále je to Miloš Zeman 10,69 % a Pavel Dostál 9,26 %.

Situace v jednotlivých denících⁶⁷ je ještě zajímavější. V následujících odstavcích odpovím dohromady na dílčí hypotézy (H6a) a (H6b).

V **MFD** sice nejčastěji hovořil Jiří Hodač (s váhou 7,2 %), ale největší váhu mají Pavel Dostál (13,75 %), Ivan Langer (11,26 %) a Václav Klaus (9,74 %). Bobošíková, která v MFD hovořila stejně často jako Klaus má však váhu pouze 4,74 %. Ze vzbouřenců nejčastěji hovořil Komers (stejně často jako Bobošíková a Klaus) s váhou 6,6 %. MFD by tedy stranily nejvyšším představitelům z ODS. Nejčastěji promlouvající politik z ČSSD Špidla má totiž váhu pouze 2,4 %. Hodač se shodně (22,2 %) vyjadřoval ke zpravodajství ČT a vzbouřencům. Komers se z 50 % vyjadřoval k Hodačovi. Bobošíková se z 33,3 % vyjadřovala ke

⁶⁶ Bohužel kontingenční tabulka z SPSS o mluvčích a tématech rozdělená dle deníků by měla 400 řádků a zabrala by ve Wordu několik desítek stran. Tudíž v příloze naleznete pouze souhrnnou tabulku za všechna média. V komentáři jsou ale také některá data pro jednotlivá média z tabulky, která tedy není v příloze.

⁶⁷ Týdeníky v této části analýzy vynechám, jelikož v některých týdenících bylo např. 7 promluv od 7 různých mluvčích a v analýze této hypotézy se zaměřuji hlavně na ty mluvčí, kteří hovořili v médiích nejčastěji.

zpravodajství ČT. Politici Klaus a Mlynář se nejčastěji vyjadřovali k řešení krize (oba shodně po 60 %). Dostál hovořil z 50 % o Hodačovi.

Lidové noviny, které jediné otevřeně používaly označení *Bobovize* i ve zpravodajství (nikoliv jako citaci někoho, ale samotnými novináři – viz Tabulka č. 23), paradoxně nejčastěji nechaly promluvit Janu Bobošíkovou, a to s váhou 7,8 %. LN jsou ale jedny z mála, kde se na dalších pozicích umístili vzbouřenci (Komers hovořil nejčastěji po Bobošíkové) a Beznoska měl třetí druhou největší váhu (6,23 %). Na druhém místě byl Miloš Zeman (7,78 %). Pravicově zaměřené LN tak spíše dávaly větší váhu vzbouřencům a politikům ČSSD. Klaus hovořil pouze s váhou 3,3 %. Když se podíváme na témata těchto mluvčích, zjistíme, že Jana Bobošíková se z 66,7 % vyjadřuje ke zpravodajství ČT. Komers a Beznoska nejčastěji hovoří o Hodačovi, a to z 28,6 % a 75 %. Zeman se v LN vyjadřoval k politikům (66,7 %) a řešení krize (33,3 %). Klaus se nejčastěji vyjadřoval k politikům (50 %) a privatizaci ČT (33,3 %). Postoj Lidových novin stranicích vzbouřencům je ze všech deníků nejvíce jednoznačný.

Hospodářské noviny (v užití jazykových prostředků byly sice proti vzbouřencům, viz Hypotéza 5), ale nejčastěji zde hovořili Dostál z ČSSD a Bobošíková. Největší váhu ale měli Miloš Zeman (22,8 %), ten hovořil stejně často jako Bobošíková, dále vzbouřený Marek Vitek (20,7 %) a Pavel Bobošík (bezmála 12 %). Politici z ODS Klaus s Langerem hovořili oba stejně často, avšak s váhou 8 a 4,6 %. Zeman v HN nejčastěji hovořil o řešení krize a hájení litery zákona (shodně 28,6 %), Vitek hovořil shodně o Hodačovi, Bobošíkové, řešení krize a novém vedení po Hodačovi (25 %). Bobošík hovořil striktně o novém vedení ČT – o Hodačovi, rezignaci Hodače a Janě Bobošíkové (shodně po 33,3 %). Langer se v HN nejčastěji vyjadřoval k hospodaření ČT (40 %). Jana Bobošíková se nejčastěji vyjadřovala ke zpravodajství ČT a hospodaření ČT (28,6 %). Nejpravicovější deník v ČR tak dával větší váhu politikům z ČSSD a vzbouřencům.

Bezkonkurenčně největší váhu (téměř 30 %) měla Jana Bobošíková v bulvárním deníku **Blesk**. V Blesku Bobošíkovou následují Pavel Dostál (14,3 %) a Vladimír Mlynář (10,56 %). Tito mluvčí zároveň v Blesku v tomto pořadí i nejčastěji hovoří. Bobošíková se ve více než polovině výpovědí vyjadřuje ke zpravodajství ČT (55,6 %) a ke vzbouřeným redaktorům (33,3 %). Dostál ve více než polovině výpovědí hovoří o Hodačovi (57,1 %), Mlynář v Blesku nejčastěji hovoří o Radě ČT (50 %).

Slovo, které jsem označil jako středový deník, nejčastěji nechalo promluvit Bobošíkovou, Hodače a Klause. Největší váhu však měli radní Jana Dědečková (9,8 %), Pavel Dostál (9,7

%) a Jana Bobošíková (8,8 %). Bobošíková se ve Slovu nejčastěji vyjadřuje ke zpravodajství ČT a k Jiřímu Hodačovi (28,6 %). Hodač nejčastěji hovoří o sobě a o vzbouřencích (33,3 %). To je poprvé ve středopravé části deníků, že by nové vedení hovořilo o sobě na úrovni počtu promluv o zpravodajství ČT. Stejně tak Komers hovoří ve Slovu převážně o vzbouřencích (66,7 %). Dostál již tradičně nejčastěji hovoří o Hodačovi (60 %). Je zajímavé, že politici Zeman, Klaus a Filip ve Slovu hovoří hlavně o hájení litery zákona (100 %, 60 % a 100 %) než aby se vyjadřovali k aktérům sporu na úrovni vzbouřenci – nové vedení. Potvrzuje to již předchozí zjištění, že Slovo se o televizní krizi zajímalo spíše na úrovni České televize než na politické úrovni.

Ve středolevém **Právu** překvapivě nejčastěji hovořil Ivan Langer, Václav Klaus a Pavel Dostál. Největší váhu však měl vzbouřený Jiří F. Potužník (22,6 %), Jana Bobošíková (12,2 %) a Václav Klaus (11 %) s Ivanem Langerem (10,56 %). Nejvyšší představitelé ODS tak v Právu hovořili s větší váhou než v Lidových a Hospodářských novinách. Dostál a Špidla, v Právu nejčastěji hovořící politici z ČSSD, měli váhu pouze 7,4 a 2,7 %. Klaus v Právu nejčastěji hovořil o vzbouřencích (25 %), Langer o politicích (40 %). Dostál opět nejčastěji hovořil o Hodačovi (50 %). Bobošíková hovoří nejčastěji o zpravodajství ČT a vzbouřencích (shodně po 50 %). Naproti tomu vzbouřenci (Komers, Vítek, Voldánová) v Právu nejčastěji hovoří o zpravodajství ČT. Hodač se v Právu vyjadřoval pouze k tématům týkajících se nového vedení. Potužník, který měl v Právu největší váhu, se nejčastěji vyjadřoval k politikům a vzbouřencům (40 %).

Levicové **Haló noviny** nechaly nejčastěji promluvit Vojtěcha Filipa, Hodače a Langeru (všichni promluvili stejně často), největší váhu měl Hodač (8,9 %), Filip (8,1 %) a Ivan Langer (7,8 %). Vzbouřený Komers zde totiž hovořil stejně často jako již zmiňovaná trojice, avšak pouze s váhou 2 %. Na druhou stranu obdobnou váhu jako Komers (2,5 %) zde měl i Václav Klaus. Filip a Hodač se nejčastěji ze svých promluv vyjadřovali ke stávkujícím vzbouřencům (oba shodně 40 %).

Závěry Hypotézy 6 – 3.2.3.1

Hypotéza 6 se nepotvrdila. Hypotéza 4, která se zabývala funkcemi/kategoriemi mluvčích a nikoliv konkrétními lidmi, přinesla daleko přesnější výsledky než Hypotéza 6. Překvapivé je, že nejčastěji ze všech mluvčích ve všech médiích hovořila Jana Bobošíková, v řadě novin se zároveň umístila jako mluvčí s největší váhou (v deníku Blesk dosahující až 30 %). Pokud bychom se dívali opravdu pouze na konkrétní mluvčí, tak ve všech denících hovořili nejčastěji

nejvyšší představitelé politických stran (předsedové, či premiér) a poté politici s funkcemi blízké mediální problematice (Langer z mediální komise a Dostál ministr kultury). Pouze v deníku Slovo byla mezi nejčastějšími mluvčími členka Rady ČT, Jana Dědečková. Ve všech denících nejčastěji hovořili pouze politici, vzbouřenci a nové vedení. Konkrétní politici 4Koalice, které zmiňuji v hypotéze, se mezi nejčastější mluvčí (případně mezi mluvčí s nejvyšší váhou) nedostali ani v jednom deníku, což může znamenat např. to, že ze 4Koalice se ke krizi vyjadřovalo více konkrétních mluvčích a sledovat 4Koalici má smysl pouze jako celistvou skupinu, nikoliv dle konkrétních mluvčích.

Hypotéza 7: *Mluvčího (stranu sporu), kterého bude novinář „preferovat“ nechá novinář mluvit v médiích a) přímo. Dále b) šanci na přímou citaci zvýší případné hodnocení v promluvě.*

V této hypotéze předpokládám, že novináři nechají tu stranu, kterou považují za důležitější, popř. jí straní, promlouvat častěji v tzv. přímé citaci (s použitím uvozovek). Mluvčí, které budou dávat až na druhou kolej, nechají promlouvat v nepřímých, přeformulovaných citacích. Používání citací samo o sobě by mělo zvýšit objektivitu zpravodajských textů.

Dále předpokládám, že pravděpodobnost otištění přímé citace mluvčího zvýší fakt, pokud jeho promluva bude obsahovat hodnotící soud.

3.2.3.2 Odpověď na dílčí Hypotézu (H7a)

Komentáře k Tabulce č. 28 (viz příloha)

Nejprve se podívejme na souhrnná data pro deníky a týdeníky. Vyplývá z nich, že týdeníky používají přímé a nepřímé promluvy téměř shodně (53,2 % přímé, 44,4 % nepřímé a 2,4 % obojí). Naproti tomu u deníků je rozdíl již znatelnější – téměř tři čtvrtiny promluv byly proneseny přímo (73,1 %), čtvrtina nepřímou (25 %) a obojí 1,9 %. Jelikož u týdeníků jsou souhrnné promluvy téměř identické, budu se věnovat především deníkům.

Obecně za všechny deníky hovořili nejvíce přímo mediální experti (100 %) a právníci (92,9 %). To je dáno vyšší odborností promluv, které novináři nechtěli pravděpodobně sami interpretovat. Z politických stran nejvíce přímo hovoří KSČM (75 % - vzpomeňme si opět na předchozí analýzy, kdy KSČM hovoří zejména v Haló novinách). Strany ODS a ČSSD hovoří téměř stejně přímo (67 % ODS a 65,5 % ČSSD). Politici 4Koalice dosahují hodnot

srovnatelných s KSČM (72,2 %). Co se týče vzbuřenců a nového vedení, vzbuřenci mají v tomto případě navrch; téměř 82 % vzbuřenců hovořilo do deníků přímo. Naproti tomu nové vedení hovořilo přímo v 73,2 % svých promluv.

Daleko zajímavější, a často i překvapivé, výsledky však získáme, pokud se podíváme na podrobnější data, a to na rozdělení přímých a nepřímých citací dle funkce mluvčího v jednotlivých denících (viz Tabulka č. 29 v příloze). Nejdříve si však dovolím menší odbočku v podobě Tabulky č. 30 – je zajímavé⁶⁸, že Hospodářské noviny (tradičně nejserioznější deník) a Blesk (bulvární deník) používají shodně přímé a nepřímé citace, a to kolem 50 % (Blesk 49,4 %, HN 54,5 %). Zbylé deníky užívají přímé citace v tomto pořadí: MFD (91,2 %), Právo (88,6 %), LN (85,3 %) a Slovo (81,7 %). Dalo by se říci, že všechny užívají přímé citaci obdobně v rozmezí 80 – 90 %. Naproti tomu Haló noviny stojí úplně na opačném konci než zbylé sledované deníky, a to s 31,1 % přímých citací – jinými slovy, přímo hovoří pouze politici KSČM (přes 60 %), zbytek mluvčích hovoří minimálně, viz níže.

V **Hospodářských novinách** hovořili politici 4Koalice přímo z 52,9 %, obdobně nové vedení ČT (53,3 %). Vzbuření redaktori hovořili přímo v 64,3 %, členové Rady ČT téměř v 70 %, politici KSČM a ČSSD v 50 %, politici ODS v 52,6 %. Z průměru tak vybočují pouze vzbuřenci a Rada ČT.

V **Lidových novinách** hovořili politici 4Koalice přímo ze 100 %, nové vedení v 82,3 % případů a vzbuřenci v 95 % případů. Obdobně jako vzbuřenci hovořili i členové Rady ČT (92,3 %). Politici KSČM v LN nehovořili vůbec. Politici ČSSD v 72,7 % případů a politici ODS pouze v 57,1 %. V LN tak výrazně vybočují politici 4Kolice a vzbuřenci spolu s Radou ČT.

V **Mladé frontě Dnes** hovořili politici 4Koalice přímo z 92,9 %, politici ČSSD hovořili přímo obdobně (90 %), politici ODS 78,6 %. Politici KSČM v MFD nehovořili vůbec stejně jako v LN. Nové vedení hovořilo přímo v 89,7 %, naproti tomu vzbuřenci až v 97,2 %, což bylo nejvíc z většiny zde probíraných mluvčích. Z průměru tak kromě vzbuřenců vybočuje ještě ODS, ta však v negativním smyslu.

⁶⁸ Osobně bych očekával přímou úměru – čím více seriózní deník, tím více přímých, nezkrslých citací.

Ve **Slovu** hovořili přímo v 100 % případů politici 4Koalice a KSČM. Nové vedení hovořilo přímo z 80 % a vzbouřenci z 94,4 %. Smluvně opoziční ODS a ČSSD měly ve Slovu nejhorší hodnoty, a to ODS 73,3 % a ČSSD dokonce až 53,8 %.

V případě **Blesku** z průměru vybočují hlavně vzbouřenci (75 %) a politici ODS (66,7 %). Zbylí mluvčí hovořili kolem 50 % přímo, výrazně pod průměrem stojí zejména politici ČSSD (26,7 %). Blesk tak působí dojmem, že nechává přímo promlouvat vzbouřence a politiky ODS, kteří v televizní krizi stáli proti sobě.

V deníku **Právo** hovořili přímo ve 100 % případů politici 4Koalice a KSČM, následování politiky ČSSD (90,5 %). Naproti tomu politici ODS hovoří v Právu ze všech politiků nejméně přímo (84,6 %). Vzbouřenci hovoří přímo z 92 % a nové vedení v 83,3 %. Politici ODS a nové vedení ČT je tak pod průměrem deníku Právo a odpovídalo by to středolevé orientaci deníku.

V **Haló novinách** obecně přetrvává pomalu až nenávist k bývalému prezidentu Havlovi a politikům 4Koalice, čili není překvapivé, že politici 4Koalice hovoří přímo pouze v 16,7 % případů. Politici ČSSD ve 20 % a politici ODS ve 38,5 %. Vzbouřenci hovoří přímo v téměř 19 % a nové vedení ve 27,3 %. To odpovídá již získaným datům z předchozích hypotéz, ve kterých se Haló noviny stavily spíše proti vzbouřencům.

Závěry Hypotézy H7a) 3.2.3.2

Hypotéza H7a se potvrdila. Nové vedení ČT bylo oproti vzbouřencům favorizováno v případě přímých citací pouze v deníku Haló noviny. Všechny ostatní deníky dávaly přednost vzbouřencům v přímých citacích, největší rozdíl byl u deníků Blesk (téměř o čtvrtinu více přímých promluv měli vzbouřenci), dále v LN a Slovu byl rozdíl kolem 14 %. Překvapivé bylo, že v tzv. pravicových médiích měla často navrch strana ČSSD nad ODS (MFD – 90:78, LN 72:57). HN byly téměř vyrovnané a výrazně pro pravicový byl Blesk, kde mezi politiky ODS a ČSSD byl 40 % rozdíl.

3.2.3.3 Odpověď na dílčí Hypotézu (H7b)

Komentář k Tabulce č. 31 (viz příloha)

V hypotéze (H7b) jsem předpokládal, že pravděpodobnost přímé citace zvýší hodnocení v promluvě mluvčího. Pokud se podíváme na souhrnnou Tabulku č. 31 za všechna média, zjistíme, že téměř 70 % ze všech promluv neobsahuje hodnocení.

Pokud se podíváme na promluvy s hodnocením, zjistíme, že promluvy mluvčích, kteří hovořili přímo, obsahují hodnocení z 32,8 %, kdežto mluvčí, kteří hovoří nepřímo, používají hodnotící soudy pouze ve 24,3 %.

Závěry k Hypotéze (H7b) 3.2.3.3

Hypotéza (H7b) se potvrdila, hodnocení v promluvě zvyšuje šanci na přímou citaci mluvčího, jinými slovy existuje více přímých výpovědí, které obsahují hodnocení než ty, které hodnocení neobsahují.

Závěry Hypotézy 7 3.2.3.2 – 3.2.3.3

Všechny deníky (kromě Haló novin) favorizovaly vzbouřence v přímých citacích nad novým vedením. Stejně tak politici ČSSD byli ve většině (i pravicových) denících favorizováni v přímých citacích nad politiky ODS. Nejvíce politiky ODS favorizoval deník Blesk.

4. Závěry

Jelikož dodnes přetrvává představa o televizní krizi jako o události, která měla za cíl ovládnout Českou televizi politiky, rozhodl jsem se zaměřit na tištěnou mediální krajinu v průběhu krize a na sledování toho, zdali byla tehdejší tištěná média předpojatá vůči některému účastníkovi sporu.

Z důvodu, že problém je klasifikován jako politický, vycházel jsem v analýzách ze základní premisy politickému paralelismu (jak jej představili Hallin a Mancini), a přiřadil jsem tak deníky jednotlivým částem politického spektra. Často jsem tak tedy ve svých hypotézách předpokládal, že levicově zaměřené médium bude prosazovat myšlenky levicových politiků a stejně tak pravicová média budou prosazovat pravicové politiky. Ve výsledku to bohužel bylo většinou jinak a takto zaměřené hypotézy se mi nepotvrdily. Druhou linii sporu, kterou jsem v analýzách sledoval, byli vzbouření redaktoři versus nové vedení.

Ke zkoumání předpojatosti tak bylo na počátku práce stanoveno sedm základních hypotéz. Každá z nich na sebe navázala v průběhu zkoumání několik dalších, dílčích a podrobnějších témat. Tyto hypotézy jsem rozdělil do třech základních skupin. Většina hypotéz se týká tzv. otevřené předpojatosti (záměrná *stranickost* (*partisanship*) a nezáměrná *selektivita* – viz výše kapitoly 2.2.1 a 2.2.2 v oddílu 2.2 „Co je to bias“). O některých dílčích hypotézách bychom mohli říct, že se týkají i skryté předpojatosti v podobě tzv. propagandy (ačkoliv ke zkoumání skryté předpojatosti bych doporučoval spíše kvalitativní analýzu a menší vzorek).

4.1.1 Závěry 1. skupiny hypotéz H1 – H3

V první skupině hypotéz jsem se zabýval samotnými mluvčími – zkoumal jsem, kteří mluvčí byli dle novinářů nejdůležitější (dle poměru počtu slov jejich promluvy a počtu slov v článcích a dále dle toho jak často hovořili). V této skupině hypotéz jsem také zkoumal předmět promluvy mluvčích, jejich návrhy řešení krize, označování viníků krize a uvádění negativních informací o protistraně.

První skupinu hypotéz tak můžeme zařadit do otevřené předpojatosti, a to záměrné stranickosti (angažovaná podpora) a nezáměrné selektivity.

Z analýz četnosti promluv a váhy, které byly mluvčím věnovány, vyplývá, že televizní krize nebyla až tak stranickým tématem. Pokud by byla stranickým tématem, znamenalo by to, že např. pravicová média by záměrně stranila pravicovým stranám. Ve všech tzv. pravicových médiích (HN, LN, MFD) a tzv. středových denících (Blesk, Slovo) a středolevých (Právo)

hovořili politici ČSSD častěji než politici ODS (viz Tabulka č. 9). Pouze v MFD a Právu měli politici ODS tzv. větší váhu, protože jejich promluvám byla dána větší váha než promluvám ČSSD. Stranou všech trendů stojí stranické Haló noviny, kde nejčastěji a s největší váhou hovoří politici KSČM, dále (překvapivě) politici ODS, 4Koalice a až poté politici ČSSD.

Co se týče sporu vzbouřenců a nového vedení, měli vzbouřenci v četnosti promluv všude navrch kromě LN, HN a Slova. Naopak větší váhu k promluvám dostalo nové vedení ve všech denících kromě Hospodářských novin. Nové vedení tak hovořilo méně často, ale s větší důležitostí než vzbouřenci.

Tento poznatek o novém vedení ČT však získá naprosto jiný rozměr, když zjistíme, co bylo předmětem promluvy těchto skupin mluvčích. Nové vedení totiž třetinu promluv věnovalo zpravodajství ČT, dále pětinu Jiřímu Hodačovi a pětinu vzbouřeným redaktorům. Naproti tomu vzbouřenci věnovali nejvíce promluv, pětinu, sami sobě, Jiřímu Hodačovi (15 %) a desetinu politikům. Nové vedení (za které nejčastěji mluvila Jana Bobošíková, a to 51 krát) se tak vyjadřovalo nejčastěji k samotnému zpravodajství (vysvětlování odkud, jak a co vysílala redakce ČT), kdežto vzbouřenci nejčastěji hovořili o sobě, svých požadavcích atd. Jiří Hodač byl předmětem promluv všech mluvčích v 205 promluvách (největší zájem o něj byl v promluvách mluvčích ČSSD), kdežto on sám hovořil pouze 35 krát.

Co se týče řešení krize v ČT, tak na politické rovině ODS prosazovala nejčastěji privatizaci ČT (39,5 % řešení krize v rámci promluv ODS), téměř v polovině promluv řešení krize požadovala ČSSD odvolání Jiřího Hodače. Stejně tak i 4Koalice nejvíce požadovala odvolání Hodače, a to téměř ve třetině proklamovaných řešení. Nové vedení v 56 % nabízelo navázání kontaktu s protistranou, čili pokus o smírné řešení dohodou. Vzbouřenci naopak nejvíce požadovali odvolání Hodače a spolu s ním i odvolání Rady ČT a lidí dosazených Hodačem, což se nakonec stalo.

O tom, kdo je viníkem krize měli nejpřesvědčivěji jasno zástupci nového vedení ČT, kteří ve 100 % případů za viníky označovali vzbouřence. Politici ODS je označili za strůjce krize téměř v polovině případů. Naopak politici ČSSD ve více než polovině případů za viníka označovali Hodače a stejně tak vzbouřenci označili Hodače téměř v polovině případů. Politici 4Koalice označovali za viníky politiky, bez bližšího určení, ve třetině promluv. U označení viníků tak zavládl naprosto dokonalý souhlasný vztah ve dvou liniích ODS-nové vedení ČT a ČSSD-vzbouřenci.

V užití negativních hodnocení o protistraně s přehledem zvítězili vzbouřenci, kteří se o protistraně negativně vyjadřovali nejčastěji ze všech, a to ve více než pětině případů. Následováni byli novým vedením (17,2 %), politiky ODS (16,4 %) a politiky ČSSD (14,7 %). O vzbouřencích se negativně vyjadřovali pouze zástupci nového vedení a ODS a poté Miloš Zeman z ČSSD, který byl jakousi výjimkou za ČSSD (později však změnil názor a také on se začal vyjadřovat proti Hodačovi). Vzbouřenci tak byli nejčastěji nazváni neautorizovanými vysílajícími, autory neobjektivního zpravodajství, autory vzbouřenecké propagandy a strůjci umělého konfliktu. Naproti tomu Nové vedení bylo nejčastěji označeno za autory neobjektivního zpravodajství, poté Hodačovými lidmi a normalizátory.

4.1.2 Závěry 2. skupiny hypotéz H4 – H5

V druhé skupině hypotéz jsem se zabýval samotnou prací novinářů – zkoumal jsem předpojatost novinářů na tom, kterým mluvčím dávají přístup v průběhu kauzy. Dále jsem předpokládal, že média stojící na středolevé části politického spektra budou jako důvod protestu uvádět snahu ovládnout zpravodajství politiky ODS a naproti tomu středopravé budou poukazovat na vzbouření redaktorů. Zkoumal jsem také jazykové prostředky samotných novinářů, tzn., jak novináři sami nazývali aktéry krize a samotnou krizi.

Druhou skupinu hypotéz tak můžeme zařadit opět do otevřené, ale částečně i do skryté předpojatosti. Kromě záměrné stranickosti a nezáměrné selektivity do této skupiny hypotéz bude spadat také záměrná skrytá předpojatost, čili propaganda, a to v případě užití a výběru jazykových a prezentačních prostředků samotnými novináři.

Z analýzy promluv mluvčích v průběhu krize vyplývá, že v počátku sporu měli vzbouření redaktori častější přístup do médií, a měli tak zjištěn téměř nekritický přístup k vysvětlení toho, oč jim jde. Nové vedení se začalo dostávat významněji do médií až po Vánocích (po dosazení Jany Bobošíkové na post ředitelky zpravodajství ČT). Po Silvestru měli vzbouřenci opět častější přístup do médií až do demonstrace na Václavském náměstí 3. ledna. Po demonstraci se vzbouřenci „stáhli“ z médií a jejich místo přebrali politici ODS a ČSSD, kteří mají po demonstraci až do rezignace Hodače nejčastější přístup z celého průběhu krize. Politici svými vstupy do médií zastínili všechny další skupiny mluvčích včetně nového vedení. Politici se v souvislosti s televizí krizí přestávají v médiích objevovat po rezignaci Jiřího Hodače 11. ledna, kdy naposledy rapidně vzroste přístup nového vedení do médií.

V týdenících obecně mělo nové vedení daleko menší prostor a váhu než v denících a po rezignaci Hodače opadá zájem v týdenících o kauzu vůbec.

Co se týče zájmu médií o televizní krizi vyjádřeného počtem slov za den, rostl tento zájem skokově, a to po svátcích, během kterých média nevycházela. Po Vánocích vzrostl zájem u všech deníků dvojnásobně (vyjma Haló novin, kde zájem opadl). Demonstrace 3. ledna způsobí následující den rekord zájmu v Hospodářských novinách a Blesku. MFD a LN se kauze věnují na rekordním prostoru v posledních třech dnech Hodačova ředitelování. U týdeníků byl největší zájem ve vydání kolem 8. ledna. Média tak věnují kauze největší prostor během největšího zájmu politiků o kauzu.

Dále jsem se zabýval prací novinářů a z toho vycházející předpojatosti. Jedním z aspektů práce novinářů, který jsem zkoumal, bylo, zdali novináři čtenářům v textu prozrazují důvod krize, nebo jej neuvádějí, jinými slovy, zkoumal jsem, co je a není presupponováno – tj. nevyřčené předpoklady, které jsou vnímány jako samozřejmé a normální (Trampota 2006:165). V rámci televizní krize jsem se tak zaměřil na to, jestli novináři čtenářům říkají, co bylo důvodem televizní krize, nebo je staví tzv. před hotovou věc a řeší se už jen následky. Ve většině deníků obsahovaly články důvod krize pouze v méně než čtvrtině případů (nejméně v LN, 13,5 %). Výjimku tvořila pouze MFD, která důvod krize uvedla téměř v polovině (44,7 %) všech článků.

Zajímavé je, že MFD, která nejčastěji uváděla důvod krize, ve více než třetině důvodů (38,1 %) uvedla, že za krizí stojí Jiří Hodač. Lidové noviny v téměř dvou třetinách (60 %) uvedly, že za krizí stojí způsob volby Hodače Radou ČT. Blesk a Hospodářské noviny shodně (v mé práci skoro až tradičně) nejčastěji (kolem poloviny) označily za důvod krize vzbouřence, kteří odmítli „uznat“ nové vedení ČT. Blesk a HN, tak byly spíše na straně nového vedení, nejvýrazněji na straně vzbouřenců byla MFD.

Tzv. středové až levicové deníky Slovo, Právo a Haló noviny všechny shodně ve více než třetině případů uváděly, že za krizí stojí způsob volby Hodače Radou ČT. Tento důvod krize, (kontroverzní volba Hodače, která trvala pouze týden), by se dal označit za nestranění ani vzbouřencům, ani novému vedení ČT. Na druhou stranu (viz Graf č. 5) důvody krize se uváděly zejména v prvním týdnu televizní krize, poté pouze minimálně.

Co se týče užití jazykových prostředků novinářů k označení stran sporu, tj. vzbouřenců a nového vedení ČT, byli novináři povětšinou dost kreativní, tzn., řada pojmenování byla použita pouze jednou. Pokud se podíváme na všechna pojmenování, zjistíme, že vzbouřenci byli často označováni jako ti, kteří se vzpřili útlu za pomoci vzdoru, rebelie, revoluce apod. Naproti tomu nové vedení ČT bylo v pojmenováních často dáváno do kontextu se

jménem Hodače a Bobošíkové (Hodačovi lidé, Bobošíkové tým atd.). Samotní Hodač a Bobošíková byli často označováni spíše negativně, jako šéfové, kteří jsou bojkotováni, nemají autoritu, nikomu nevládnou apod.

Vyloženě negativně vzbouřence označovaly pouze Haló noviny. Vzbouřenci obecně byli nejčastěji pojmenovávanou skupinou (prvních pět nejčastějších pojmenování – všechny užity více než desetkrát – se týká vzbouřenců), proto stojí ve všech denících na prvních místech v označování vzbouřenci, vyjma Lidových novin, ve kterých na druhém místě bylo sousloví *ředitelka „oficiálního“ zpravodajství*. Lidové noviny také jako jediné používaly označení *Bobovize* ve zpravodajství. LN tak byly nejvíce explicitní v negativním označování nového vedení ČT. Právo, které informovalo o kauze na největším prostoru, naproti tomu používalo tato označení pro aktéry krize skoro nejméně ze všech deníků. Dále je překvapivé, že ještě méně než Právo, používal tato označování bulvární deník Blesk, u kterého jsem to apriorně předpokládal.

Označování televizní krize novináři jsem rozdělil do třech skupin na a) *metafory válečného konfliktu*, které byly nejčastější, dále na b) *metafory revoluce*, které byly méně časté a na c) *metafory destabilizace*, které byly používány nejméně. Novináři tak nejčastěji televizní krizi označovali jako boj, spor, okupaci, vzpouru, válku, konflikt, výjimečný stav, bitvu, stav obležení apod.

4.1.3 Závěry 3. skupiny hypotéz H6 – H7

Ve třetí skupině hypotéz jsem se zabýval podobnými tezemi jako v první skupině hypotéz – opět jsem se zabýval tím, kteří mluvčí budou mít větší důležitost (četnost a váha) a o jakých tématech budou promlouvat, s tím rozdílem, že nyní jsem zkoumal předpojatost novinářů na tom, kterým konkrétním mluvčím (jméno a příjmení) dávají přístup v průběhu kauzy, kdežto první skupina hypotéz byla zaměřená zejména na typy mluvčích⁶⁹.

Dále jsem se v této skupině hypotéz zabýval například i užíváním citačních uvozovek (tzv. Tuchmanové objektivita jako strategický rituál via Trampota 2006:149), případně zdali šanci na otisknutí přímé citace (s uvozovkami) zvýší hodnocení v promluvě mluvčího.

⁶⁹ Tato skupina hypotéz měla za cíl zvýšit plastičnost výzkumu, ale dle mého názoru měla první skupina hypotéz vyšší vypovídací hodnotu, protože např. za vzbouřence mluvila celá řada mluvčích, kdežto za nové vedení hlavně Bobošíková a podstatně méně Hodač. Na druhou stranu ve třetí skupině hypotéz můžeme zjistit, kteří konkrétní mluvčí hovořili nejvíce za svou skupinu.

Třetí skupinu hypotéz tak můžeme zařadit opět do otevřené předpojatosti, tj. do záměrné stranickosti a nezáměrné selektivity.

Překvapivé je, že nejčastěji ze všech konkrétních mluvčích v tehdejších tištěných médiích hovořila Jana Bobošíková, v řadě deníků se zároveň umístila jako mluvčí s největší vahou (v deníku Blesk až 30 %). Nejčastějšími mluvčími politických stran byli nejvyšší představitelé, tj. předsedové strany, či premiér (Václav Klaus, Miloš Zeman) a dále politici, kteří měli blízko mediální problematice (Ivan Langer z mediální komise a Pavel Dostál jako ministr kultury).

V tzv. pravicových denících se Jana Bobošíková nejčastěji vyjadřovala ke zpravodajství (kolem třetiny promluv, v LN až ve dvou třetinách promluv). Naproti tomu nejčastěji hovořící vzbouřenec Adam Komers se nejčastěji vyjadřoval k Jiřímu Hodačovi (v MFD v polovině a v LN ve třetině promluv). Lidové noviny byly i jedny z mála, kde vzbouřenci měli jednu z největších vah ze všech médií. V HN nejčastěji hovořil Marek Vítěk, který měl čtyři témata a každému se věnoval shodně. Co se týče středových až levicových deníků, tak situace v Právu byla podobná jako v pravicových médiích. Ve Slovu se nové vedení vyjadřuje samo o sobě na stejné úrovni jako o zpravodajství ČT. V Haló novinách vzbouřenci téměř nehovořili, naopak Jiří Hodač zde měl největší váhu ze všech mluvčích.

Co se týče promluv konkrétních politiků v těchto denících, jakési rozdělení na pravolevé spektrum vůbec neodpovídá skutečnosti. Například v Právu hovořili častěji a měli větší váhu představitelé ODS (Klaus o vzbouřencích a Dostál o politicích) než v Lidových a Hospodářských novinách. V Hospodářských novinách s největší vahou hovořil Miloš Zeman a nejčastěji hovořil o tzv. hájení litery zákona, čili proti vzbouřencům. V Haló novinách se nejčastěji a s největší vahou vyjadřovali Hodač a Filip, a to o vzbouřencích.

Ve zkoumání užívání citačních uvozovek převažovaly přímé citace (s uvozovkami) v denících nad týdeníky – deníky užívaly přímé citace téměř ve třech čtvrtinách promluv, kdežto týdeníky pouze v polovině. Nové vedení ČT bylo oproti vzbouřencům favorizováno v případech přímých citací pouze u deníku Haló noviny. Všechny ostatní deníky dávaly přednost vzbouřencům v přímých citacích, nejvíce to byly deníky Blesk, LN a Slovo. Překvapivé bylo, že u tzv. pravicových médií MFD a LN měla podstatným způsobem navrch ČSSD nad ODS v přímých citacích, kdežto HN byly téměř vyrovnané. Výrazně navrch měla ODS nad ČSSD pouze v deníku Blesk, kde byl až 40% rozdíl ve prospěch ODS.

4.2 Shrnutí všech dostupných závěrů

Pokud bych měl co nejvíce zjednodušit a generalizovat výsledky analýz a závěrů, ke kterým jsem se dobral v předchozích odstavcích, tak musím říct, že rozdělení na pravicové a levicové deníky a následné stranění určitým typům mluvčím se téměř nepotvrdilo. Nejpravicovější deník by byl bulvární deník Blesk, který je spíše středopravý a nejvíce levicové by byly Haló noviny, což ale bylo přepokládáno.

Mluvčí ze strany ČSSD měli často napříč všemi médii nejčetnější promluvy a největší váhu. Pouze v MFD a Právu měly promluvy mluvčích ODS větší váhu než promluvy politiků z ČSSD. V Haló novinách hovořili politici ČSSD méně než politici ODS a 4Koalice. Takto nejednoznačné výsledky nemohou přesvědčivě označit stranění v denících určité politické linii. Televizní krize tak byla z pohledu médií problém nadstranický a favorizovaly se spíše takové politické strany, které ve svém řešení preferovaly řešení vycházející vstříc vzbouřencům.

Co se týče stranění na úrovni vzbouřenci a nové vedení, umístil bych deníky následovně dle získaných dat na této škále předpojatosti:

Stranění novému vedení ČT – Haló noviny

Snaha o vyrovnanost až stranění novému vedení ČT - Blesk

Snaha o vyrovnanost – Hospodářské noviny a Právo

Snaha o vyrovnanost až stranění vzbouřencům - Slovo

Stranění vzbouřencům – Lidové noviny, Mladá fronta Dnes

Zpravodajské a společenské týdeníky⁷⁰ byly spíše na straně vzbouřenců, kromě tzv. ekonomických týdeníků pro podnikatele typu Profit a Ekonom, které byly nejotevřeněji proti vzbouřencům a často varovaly proti tomu, aby se vzbouření zaměstnanců proti vedení společnosti nestalo praxí v řešení pracovně-právních sporů. Možná i to je důvod, proč se ekonomický deník Hospodářské noviny, ke kterému často v ČR vzhlížíme jako k nejserioznějšímu deníku, snažil o vyrovnanost a nejvíce článků o televizní krizi věnoval hospodaření ČT.

⁷⁰ Týdeníky jsem v průběhu analýz tak trochu odstavil na druhou kolej, protože vyložení zpravodajských textů bylo málo a často výsledky analýz přinášely nejednoznačné výsledky, pokud se nejednalo o více souhrnné analýzy.

Zájemcům o problematiku televizní krize stále chybí monografie, která by se objektivně, analyticky a s odstupem zabývala televizní krizí jako takovou. Největší snahu o objektivní analýzu celého problému (nikoliv na úrovni emocí), prokázali redaktoři Britských listů, jejichž kniha se dá považovat asi za nejlepší ze všech knih o televizní krizi.

Na druhou stranu si osobně myslím, že svoboda slova během televizní krize v ohrožení nebyla, protože jak částečně ukazuje i moje práce, k vytvoření pluralitních názorů ke krizi existovala i další rozmanitá média a onen proklamovaný zánik svobody slova by asi nastal tehdy, pokud by jedna strana sporu ovládla veškerá média v České republice, jak tomu bylo kupříkladu v případě oficiálně fungujících médií během komunistické diktatury v letech 1948 – 1989. Zajímavé také je, že ačkoliv vzbouřenci v knihách o televizní krizi explicitně hovoří o vině ODS, která dle nich stála za televizní krizí, v tehdejších médiích takto otevřeně politiky ODS obviňovala pouze 4Koalice. Zbylé skupiny mluvčích vždy hovořili pouze o politicích obecně bez nějaké konkretizace.

4.3 Summary

To conclude the analysis I made about the Czech Television crisis and to answer whether Czech media at the time of TV crisis were biased to one or another part of the dispute I have to say - even if it would mean that most of my hypothesis were disproven - that Czech media were not biased according to the political inclination known toward its readers and political parties, i.e. I assumed that the most right-wing newspapers *Hospodářské noviny* would be supporting the right-wing party ODS etc.

According to my analysis the most right-wing media was a tabloid *Blesk* (usually in the middle-right) and the most left-wing media were *Haló* newspapers, which are published by the Communistic Party.

Spokespersons from ČSSD (Socialist Party) were speaking most frequently and with biggest weight (ratio of number of words during actual speech act to the number of words of the whole article) in most of the Czech media. Only in mildly left-wing *Právo* and right-wing MFD the right-wing politicians from ODS had bigger weight than ČSSD. With such results I can't say that the newspapers were biased in a political way during TV crisis Czech. Precisely journalists were supporting rather such political parties, which were on the side of the rebelling Czech TV journalists.

What the bias on the level of dispute between Czech TV journalists and new management concerns, I would put the daily newspapers on this bias range:

Biased to the new management of Czech TV – Haló noviny

Trying to be balanced and bit biased to the new management – Blesk

Trying to be balanced – Hospodářské noviny, Právo

Trying to be balanced and bit biased to the rebelling journalists of Czech TV - Slovo

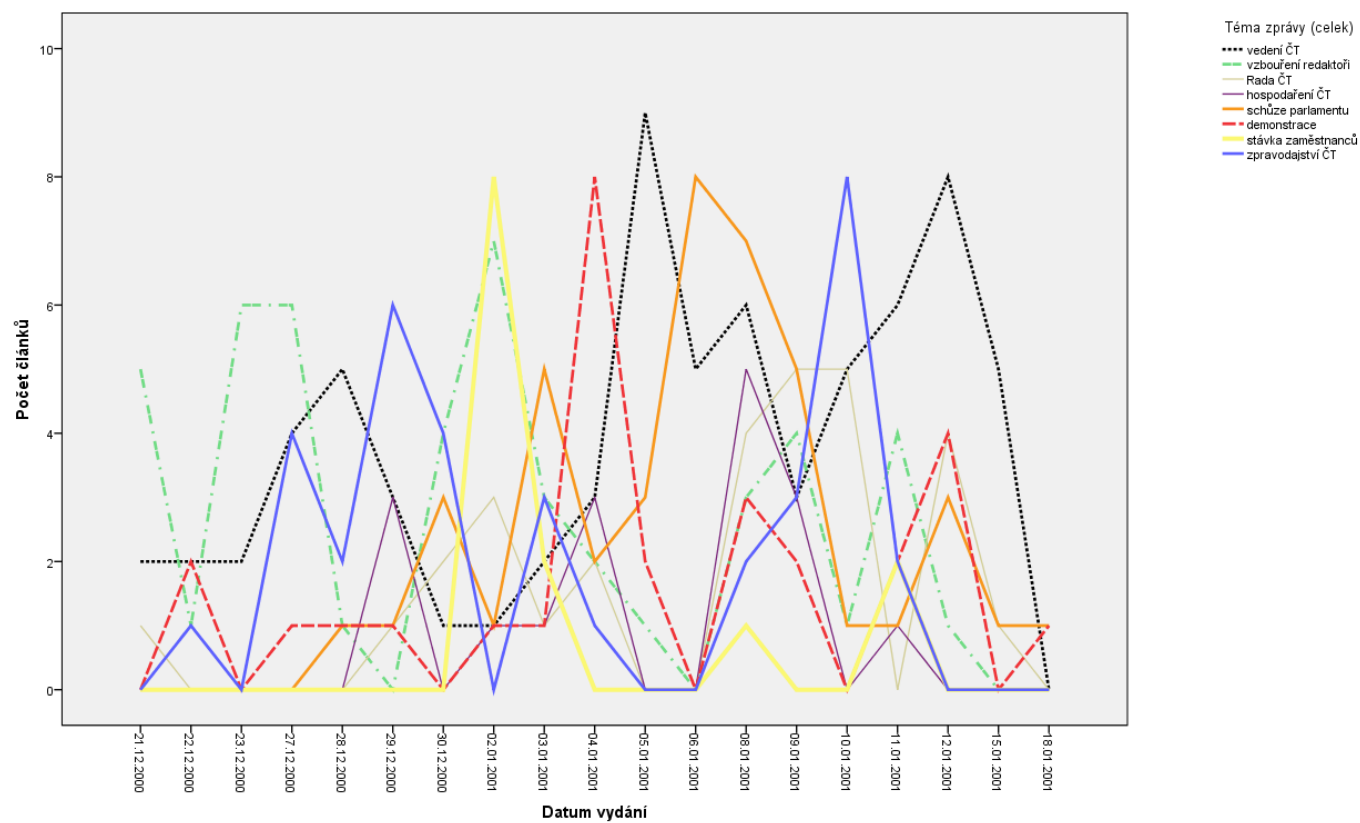
Biased to the rebelling journalists of Czech TV – Lidové noviny, Mladá fronta Dnes

What the weekly magazines concerns most of them were biased to the rebelling journalists.

Apart from the economical weekly magazines, which were (mostly at the editorials) on the side of the new management, because they did not like the solution in a way that employees rebel against the employer and the editors-in-chief often used comparison to the beginning of the Communistic regime in 1948 which used similar techniques to overthrow the owners or management of the businesses. Maybe this is also the reason why the economical daily Hospodarske noviny, which we tend to call the best quality press in Czech Republic, tried to be balanced and wrote mostly about the economical problems of Czech Television rather about the dispute between employees and the new management.

Přílohy

Graf č. 1 Témata článků ve všech médiích v průběhu televizní krize

Tabulka č.7 V jakých tématech článků zpracovaly deníky televizní krizi?

			Téma zprávy (celek)									Total
			vedení ČT	vzbouření redaktorů	Rada ČT	hospodaření ČT	schůze parlamentu	demonstrace	stávka zaměstnanců	nový zákon ČT	zpravodajství ČT	
Název média	Blesk	Count	10	1	2	0	5	4	1	2	7	32
		% within Název média	31,3%	3,1%	6,3%	,0%	15,6%	12,5%	3,1%	6,3%	21,9%	100,0%
	Haló noviny	Count	3	2	2	1	4	4	2	3	0	21
		% within Název média	14,3%	9,5%	9,5%	4,8%	19,0%	19,0%	9,5%	14,3%	,0%	100,0%
	Slovo	Count	13	9	6	1	3	4	2	1	5	44
		% within Název média	29,5%	20,5%	13,6%	2,3%	6,8%	9,1%	4,5%	2,3%	11,4%	100,0%
	Právo	Count	11	5	2	0	12	3	4	0	8	45
		% within Název média	24,4%	11,1%	4,4%	,0%	26,7%	6,7%	8,9%	,0%	17,8%	100,0%
	HN	Count	7	5	4	6	7	4	1	3	4	41
		% within Název média	17,1%	12,2%	9,8%	14,6%	17,1%	9,8%	2,4%	7,3%	9,8%	100,0%
	LN	Count	4	6	5	1	4	4	2	1	6	33
		% within Název média	12,1%	18,2%	15,2%	3,0%	12,1%	12,1%	6,1%	3,0%	18,2%	100,0%
	MFD	Count	15	11	3	1	5	1	1	2	5	44
		% within Název média	34,1%	25,0%	6,8%	2,3%	11,4%	2,3%	2,3%	4,5%	11,4%	100,0%
	Total	Count	63	39	24	10	40	24	13	12	35	260
		% within Název média	24,2%	15,0%	9,2%	3,8%	15,4%	9,2%	5,0%	4,6%	13,5%	100,0%

Tabulka č. 9 Váha a počet promluv dle funkce mluvčího v jednotlivých médiích

Název média	Funkce mluvčího	Průměr %	N	Směr. Odchylka
MFD	zaměstnanec ČT - bouřící se	4,4685	36	4,73454
	zaměstnanec ČT - stojí za vedením/vedení	5,7607	29	8,11040
	politik ČSSD	4,2685	20	3,65476
	politik ODS	9,5387	14	6,70531
	politik 4Koalice	4,8852	14	3,58385
	člen Rady ČT	4,8281	10	5,30973
	mediální expert	9,7800	9	10,59555
	právník	5,5928	7	3,23897
	bývalý ředitel ČT	6,6716	5	5,26039
	člen Rady RTV	3,2775	4	,78653
	osobnost české kultury - sympatizant protestujících	1,7339	4	,79025
	poradce Hodače	3,7673	4	1,83948
	zaměstnanec ČT - neutrální	5,5513	2	2,58204
	člen Mezinárodní federace novinářů	23,0208	2	26,36919
	psycholog	17,5126	2	6,04901
	prezident	2,0599	1	.
	úředník státní instituce	12,9841	1	.
	novinář (jiné médium než ČT)	11,4019	1	.
	mluvčí/člen iniciativy ČT - Věc veřejná	5,0179	1	.
	mluvčí RRTV	26,2295	1	.
	člen Evropského novinářského centra (Maastricht)	5,6250	1	.
	člen Radiokomunikace	,7937	1	.
	ředitel Ta Fantastika	29,7872	1	.
	duchovní	8,8235	1	.
	Total	6,1640	171	6,97116
		Průměr %	N	Směr. Odchylka
LN	zaměstnanec ČT - stojí za vedením/vedení	7,0824	28	6,41375
	zaměstnanec ČT - bouřící se	4,9424	20	2,98384
	člen Rady ČT	4,0132	13	2,30666
	politik ČSSD	8,1092	11	7,53528
	osobnost české kultury - sympatizant protestujících	4,2487	8	2,09532
	politik ODS	3,6828	7	1,38966
	politik 4Koalice	6,2669	6	7,20242
	mediální expert	5,0256	3	,24793
	prezident	4,4146	3	1,16788
	osobnost české kultury - odpůrce protestujících	8,1308	2	3,03990
	člen Rady RTV	18,6813	1	.
	zaměstnanec ČT - neutrální	6,1709	1	.
	úředník státní instituce	40,2439	1	.
	mluvčí/člen iniciativy ČT - Věc veřejná	2,1692	1	.
	poradce Hodače	5,0459	1	.
	mluvčí RRTV	49,3976	1	.
	ředitel Ta Fantastika	3,1776	1	.
	psycholog	8,7209	1	.
	Total	6,5513	109	7,25041
		Průměr %	N	Směr. Odchylka

HN	politik ČSSD	10,4057	28	15,43661
	politik ODS	6,8722	19	5,18212
	politik 4Koalice	5,9100	17	4,59107
	zaměstnanec ČT - stojí za vedením/vedení	8,1304	15	6,04882
	zaměstnanec ČT - bouřící se	12,9178	14	14,29127
	člen Rady ČT	7,7177	13	5,96704
	politik KSČM	5,8935	4	2,28457
	osobnost české kultury - sympatizant protestujících	4,8408	4	3,03727
	poradce Hodače	11,9846	4	3,53761
	právník	10,7457	4	8,65541
	člen Rady RTV	10,2285	3	5,02986
	prezident	8,2540	1	.
	zaměstnanec ČT - neutrální	14,6154	1	.
	mluvčí RRTV	9,2486	1	.
	bývalý ředitel ČT	1,8717	1	.
	ředitel ARBO media	4,6332	1	.
	prezident Asociace reklamních agentur	12,7413	1	.
	mluvčí UPC	7,8358	1	.
	Total	8,7067	132	9,58001
		Průměr %	N	Směr. Odchylka
Právo	politik ČSSD	6,7203	42	7,80583
	politik ODS	8,2586	26	9,97961
	zaměstnanec ČT - bouřící se	9,2595	25	14,14727
	politik 4Koalice	4,8976	21	3,85453
	zaměstnanec ČT - stojí za vedením/vedení	14,8952	18	12,97483
	člen Rady ČT	5,5034	16	6,37207
	politik KSČM	6,3875	10	8,25156
	osobnost české kultury - sympatizant protestujících	2,1056	6	1,29712
	člen Rady RTV	2,5598	5	2,52700
	prezident	6,6434	4	7,52149
	poradce Hodače	4,8710	3	4,48461
	občan ČR	1,4128	2	,60808
	zaměstnanec ČT - neutrální	2,0905	2	1,38162
	mluvčí RRTV	3,8138	2	1,97211
	duchovní	,8600	1	.
	politik (nezávislý)	1,8868	1	.
	Total	7,2574	184	9,43426
		Průměr %	N	Směr. Odchylka
Slovo	člen Rady ČT	6,9964	22	6,19167
	zaměstnanec ČT - stojí za vedením/vedení	6,7713	20	6,15884
	zaměstnanec ČT - bouřící se	6,3801	18	5,72160
	politik ODS	5,7508	15	5,13507
	politik ČSSD	6,9672	13	8,30924
	politik 4Koalice	6,5368	9	4,72926
	mediální expert	8,3344	4	5,76202
	občan ČR	6,2273	3	1,06780
	právník	13,0110	3	10,11401
	politik KSČM	4,3517	2	2,40442
	osobnost české kultury - sympatizant protestujících	7,3414	2	8,10133

	politolog	5,0616	2	,72990
	prezident	10,9966	1	.
	člen Rady RTV	12,2449	1	.
	osobnost české kultury - odpůrce protestujících	12,9032	1	.
	úředník státní instituce	7,4074	1	.
	mluvčí/člen iniciativy ČT - Věc veřejná	21,2598	1	.
	ředitel Ta Fantastika	2,9570	1	.
	mluvčí UPC	5,1020	1	.
	Total	6,9774	120	6,01919
		Průměr %	N	Směr. Odchylka
Haló noviny	politik KSČM	12,3240	16	12,69987
	zaměstnanec ČT - bouřící se	3,2024	16	2,41028
	politik ODS	4,4718	13	5,79481
	politik 4Koalice	4,5687	12	3,87564
	zaměstnanec ČT - stojí za vedením/vedení	5,7934	11	4,78672
	politik ČSSD	2,9704	10	2,61594
	člen Rady ČT	3,1337	3	1,92940
	osobnost české kultury - sympatizant protestujících	3,3011	3	,46941
	člen Rady RTV	3,4732	2	3,92700
	bývalý ředitel ČT	6,5527	2	3,42473
	úředník státní instituce	3,3189	1	.
	duchovní	1,5493	1	.
	Total	5,5448	90	7,01597
		Průměr %	N	Směr. Odchylka
Blesk	zaměstnanec ČT - stojí za vedením/vedení	19,9597	17	24,16802
	politik ČSSD	12,0852	15	12,26340
	politik ODS	10,1208	12	6,65940
	politik 4Koalice	6,8046	11	6,22645
	člen Rady ČT	7,8411	8	7,11830
	zaměstnanec ČT - bouřící se	7,0937	8	4,10361
	člen Rady RTV	7,4820	4	3,34323
	osobnost české kultury - sympatizant protestujících	11,5498	3	8,06081
	prezident	21,0821	2	23,21843
	poradce Hodače	4,6997	2	5,13871
	mediální expert	3,3272	1	.
	politik KSČM	63,5417	1	.
	člen Mezinárodní federace novinářů	2,9851	1	.
	Total	12,0278	85	14,81722
		Průměr %	N	Směr. Odchylka
Týden	zaměstnanec ČT - bouřící se	3,2869	5	2,21827
	politik ČSSD	1,3922	4	,63037
	politik 4Koalice	5,4331	3	5,13395
	mediální expert	6,6908	1	.
	politik ODS	4,5028	1	.
	prezident	7,6172	1	.
	osobnost české kultury - sympatizant protestujících	6,0440	1	.
	novinář (jiné médium než ČT)	8,3183	1	.
	ředitel TV Nova	,5300	1	.

Total		4,0003	18	3,11485
		Průměr %	N	Směr. Odchylka
Ekonom	novinář (jiné médium než ČT)	6,1033	1	.
	zaměstnanec ČT - bouřící se	4,7789	1	.
	bývalý ředitel ČT	4,3213	1	.
	politik ČSSD	2,5219	1	.
	ředitel TV Nova	1,6268	1	.
	prezident	1,3289	1	.
	politik ODS	1,0444	1	.
	Total	3,1036	7	1,96623
		Průměr %	N	Směr. Odchylka
Reflex	občan ČR	4,8534	3	1,27231
	zaměstnanec ČT - bouřící se	,9788	3	,63596
	novinář (jiné médium než ČT)	3,7244	3	2,85104
	zaměstnanec ČT - stojí za vedením/vedení	,4544	2	,20613
	mediální expert	8,6142	1	.
	osobnost české kultury - sympatizant protestujících	,4630	1	.
	ředitel TV Nova	,7716	1	.
	Total	2,8162	14	2,77198
		Průměr %	N	Směr. Odchylka
Mladý svět	zaměstnanec ČT - bouřící se	,9859	6	,62383
	zaměstnanec ČT - stojí za vedením/vedení	1,4218	1	.
	Total	1,0482	7	,59283
		Průměr %	N	Směr. Odchylka
Respekt	člen Rady ČT	3,9373	9	2,54456
	osobnost české kultury - sympatizant protestujících	,8817	5	,96979
	politik ČSSD	3,9758	4	4,16093
	politik ODS	,4547	2	,09187
	ředitel TV Nova	1,7516	2	2,04837
	občan ČR	,6063	1	.
	prezident	4,2000	1	.
	člen Rady RTV	4,7619	1	.
	zaměstnanec ČT - bouřící se	3,2309	1	.
	zaměstnanec ČT - stojí za vedením/vedení	2,6793	1	.
	politik 4Koalice	2,8517	1	.
	Total	2,8032	28	2,51879
		Průměr %	N	Směr. Odchylka
Strategie	politik ČSSD	8,8010	5	5,40743
	zaměstnanec ČT - stojí za vedením/vedení	7,2930	5	6,79886
	osobnost české kultury - sympatizant protestujících	9,2466	4	4,88339
	politik ODS	4,3194	3	2,92274
	zaměstnanec ČT - bouřící se	21,5994	3	21,75234
	člen Rady ČT	7,6923	1	.
	člen Rady RTV	5,3279	1	.
	ředitel ARBO media	15,4605	1	.
	Total	9,7258	23	9,38713
		Průměr %	N	Směr. Odchylka

Profit	politik ČSSD	8,8693	3	4,90805
	zaměstnanec ČT - bouřící se	12,9520	2	14,09210
	novinář (jiné médium než ČT)	25,2953	2	17,79570
	politik ODS	3,1425	1	.
	prezident	1,8388	1	.
	osobnost české kultury - sympatizant protestujících	2,8289	1	.
	ředitel ARBO media	5,0909	1	.
	prezident Asociace reklamních agentur	5,5758	1	.
	politik 4Koalice	3,1447	1	.
	Total	9,5942	13	10,43310
		Průměr %	N	Směr. Odchylka
Euro	politik 4Koalice	4,9811	8	8,09058
	politik ČSSD	2,4628	7	2,43269
	člen Rady ČT	3,8770	6	5,85867
	politik ODS	1,7213	3	1,18911
	zaměstnanec ČT - bouřící se	1,1221	3	,85735
	prezident	,4059	2	,05365
	člen Rady RTV	12,4540	2	10,99866
	osobnost české kultury - sympatizant protestujících	,7798	2	,77997
	poradce Hodače	1,0000	1	.
	duchovní	,5887	1	.
	mluvčí UPC	3,1637	1	.
	Total	3,3587	36	5,48247

Tabulka č. 10 Frekvenční tabulka všech témat promluv

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	Jiří Hodač	205	19,7	19,7	19,7
	politici	167	16,1	16,1	35,8
	vzbouření redaktoři	140	13,5	13,5	49,3
	zpravodajství ČT	92	8,9	8,9	58,2
	řešení krize	62	6,0	6,0	64,2
	Rada ČT	61	5,9	5,9	70,0
	nový zákon o ČT	43	4,1	4,1	74,2
	hospodaření ČT	37	3,6	3,6	77,7
	privatizace ČT	34	3,3	3,3	81,0
	hájení litery zákona	30	2,9	2,9	83,9
	svoboda slova a demokracie	27	2,6	2,6	86,5
	obecně				
	demonstrace	24	2,3	2,3	88,8
	stávka zaměstnanců ČT	18	1,7	1,7	90,6
	Jana Bobošíková	17	1,6	1,6	92,2

přerušení vysílání	15	1,4	1,4	93,6
nové vedení ČT (po Hodačovi)	12	1,2	1,2	94,8
výpovědi redaktorům ČT	11	1,1	1,1	95,9
rezignace vedení (Hodač, Bobošíková)	10	1,0	1,0	96,8
novinářská etika	9	,9	,9	97,7
pracovní smlouvy (odměny)	5	,5	,5	98,2
budoucí směřování ČT (po krizi)	4	,4	,4	98,6
trestní oznámení	3	,3	,3	98,8
spolupráce ČSSD a 4K	3	,3	,3	99,1
o nasazení tajného agenta do týmu Bobošíkové	2	,2	,2	99,3
původcí krize v ČT	2	,2	,2	99,5
spolupráce ODS a 4K	2	,2	,2	99,7
požadavky pro ukončení stávky	1	,1	,1	99,8
Dana Makrlíková	1	,1	,1	99,9
reforma ČT	1	,1	,1	100,0
Total	1038	99,9	100,0	
Missing Missing	1	,1		
Total	1039	100,0		

Tabulka č. 13 Frekvenční tabulka všech návrhů řešení krize v ČT

Řešení krize dle mluvčího					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	nehovoří o tom	675	65,0	65,0	65,0
	odvolání Jiřího Hodače	98	9,4	9,4	74,4
	změna legislativy	75	7,2	7,2	81,6
	odvolání Rady ČT	23	2,2	2,2	83,8
	navázání kontaktu s protistranou	23	2,2	2,2	86,0
	odvolání Hodače, Rady a lidí kolem Hodače	21	2,0	2,0	88,1
	privatizace ČT	20	1,9	1,9	90,0
	odvolání obou stran (Hodač i vzbouřenci)	20	1,9	1,9	91,9

splnění požadavků vzbouřenců	19	1,8	1,8	93,7
převedení pravomocí Rady ČT na dočasného zástupce (Dostál nebo RRTV)	15	1,4	1,4	95,2
vyklizení velína silou (policie, ochranka)	12	1,2	1,2	96,3
politická dohoda ČSSD a 4K	8	,8	,8	97,1
předčasné volby	8	,8	,8	97,9
zvolit dočasného ředitele	7	,7	,7	98,6
opuštění velína vzbouřenci	7	,7	,7	99,2
přerušování vysílání	4	,4	,4	99,6
svrhnout režim	3	,3	,3	99,9
šetření policie	1	,1	,1	100,0
Total	1039	100,0	100,0	

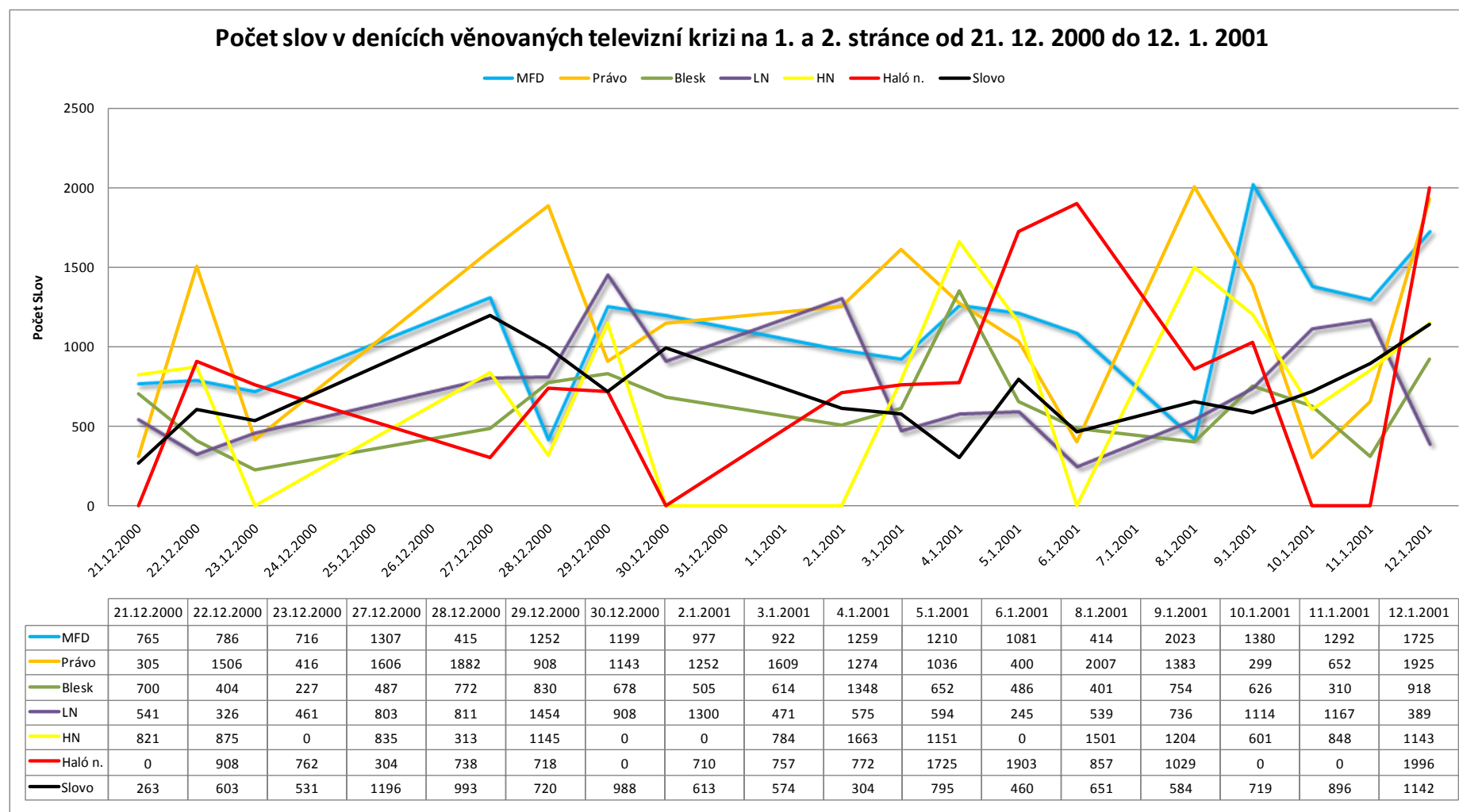
Tabulka č. 15 Frekvenční tabulka všech promluv, které označují viníka krize

Viník/důvod krize dle mluvčího					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	nehovoří o tom	719	69,2	69,2	69,2
	politici (obecně)	90	8,7	8,7	77,9
	Jiří Hodač	84	8,1	8,1	85,9
	vzbouření redaktorů	53	5,1	5,1	91,0
	obě strany sporu	30	2,9	2,9	93,9
	Rada ČT	27	2,6	2,6	96,5
	politici ODS	12	1,2	1,2	97,7
	opoziční smlouva	9	,9	,9	98,6
	politici 4K a Hrad	6	,6	,6	99,1
	Václav Havel a členové Unie Svobody	4	,4	,4	99,5
	privátní televize (Nova a Prima)	4	,4	,4	99,9
	politici US	1	,1	,1	100,0
	Total	1039	100,0	100,0	

Tabulka č. 17 Jak byli viníci rozvrstveni mezi skupiny mluvčích

		Funkce mluvčího													Total
		mediální expert	politik ODS	politik ČSSD	politik KSCM	prezident	člen Rady ČT	člen Rady RTV	osobnost české kultury - sympatizant protestujících	zaměstnanec ČT - bouřící se	zaměstnanec CT - stojí za vedením/vedení	poradce Hodače	právník	politik 4Koalice	
Viník/důvod krize dle mluvčího	vzbouření redaktorů	2,2%	44,4%	8,9%	4,4%		15,6%	4,4%			20,0%				100,0%
	politici 4K a Hrad		60,0%		40,0%										100,0%
	obě strany sporu	6,7%	36,7%	33,3%	3,3%		10,0%	3,3%				3,3%	3,3%		100,0%
	politici ODS			10,0%	10,0%		10,0%			10,0%				60,0%	100,0%
	politici (obecně)	1,2%	8,2%	12,9%	3,5%	10,6%	9,4%	3,5%	24,7%	9,4%			1,2%	15,3%	100,0%
	Rada ČT				3,8%		3,8%	3,8%	15,4%	46,2%				26,9%	100,0%
	Jiří Hodač		1,3%	35,9%	1,3%		17,9%	5,1%	2,6%	23,1%				12,8%	100,0%
Total		1,4%	15,8%	19,0%	4,6%	3,2%	12,0%	3,9%	9,5%	13,7%	3,2%	,4%	,7%	12,7%	100,0%

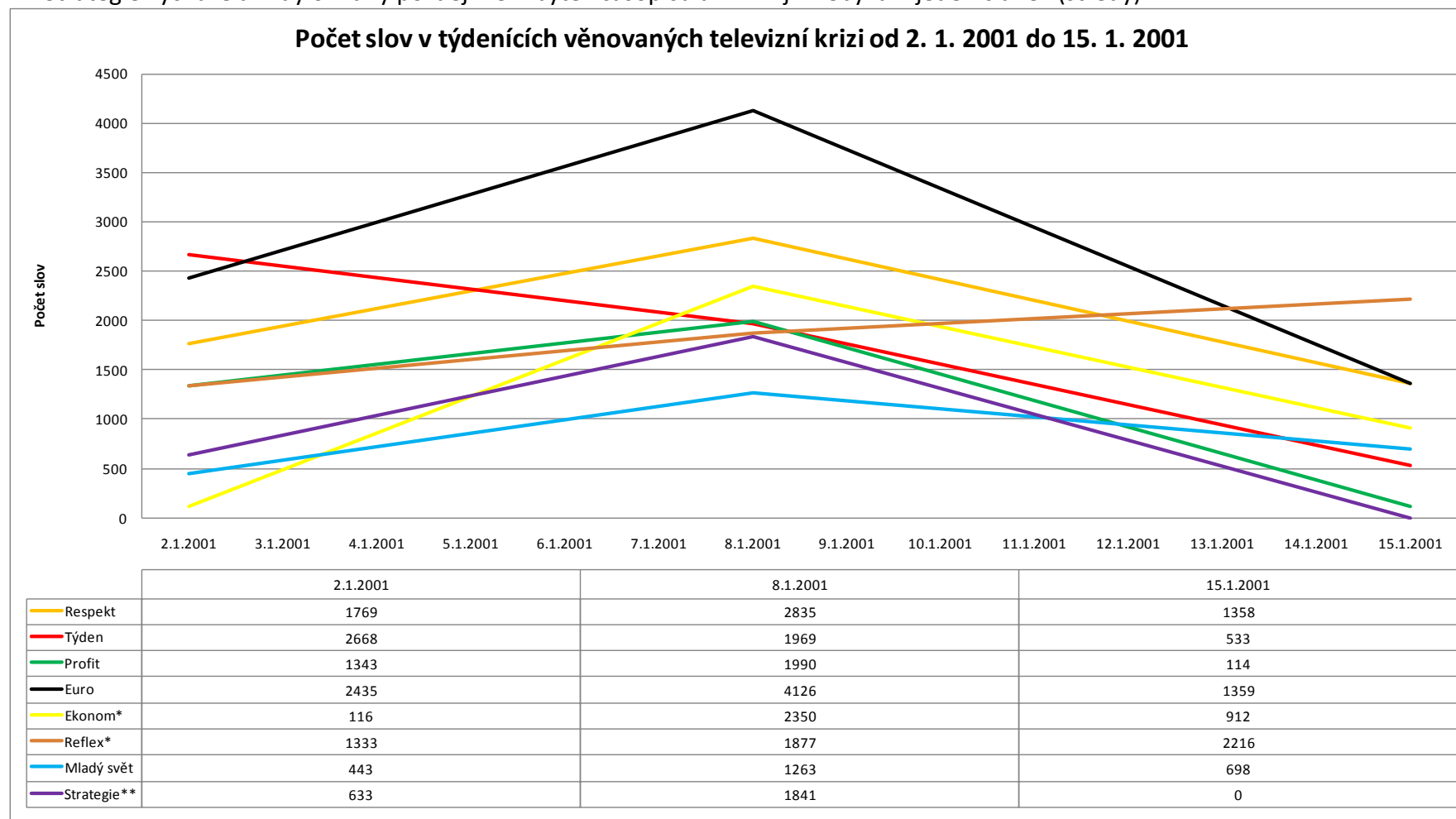
Graf č. 3 Zájem o televizní krizi v denících na stránkách 1 a 2 v průběhu televizní krize

Graf č. 4 Zájem o televizní krizi v týdnech v průběhu televizní krize

*Ekonom a Reflex vycházel vždy o 3 dny později než zbytek časopisů (čtvrťky)

** Strategie vycházela vždy o 2 dny později než zbytek časopisů a 17. 1. již nebyl ani jeden článek (středy)

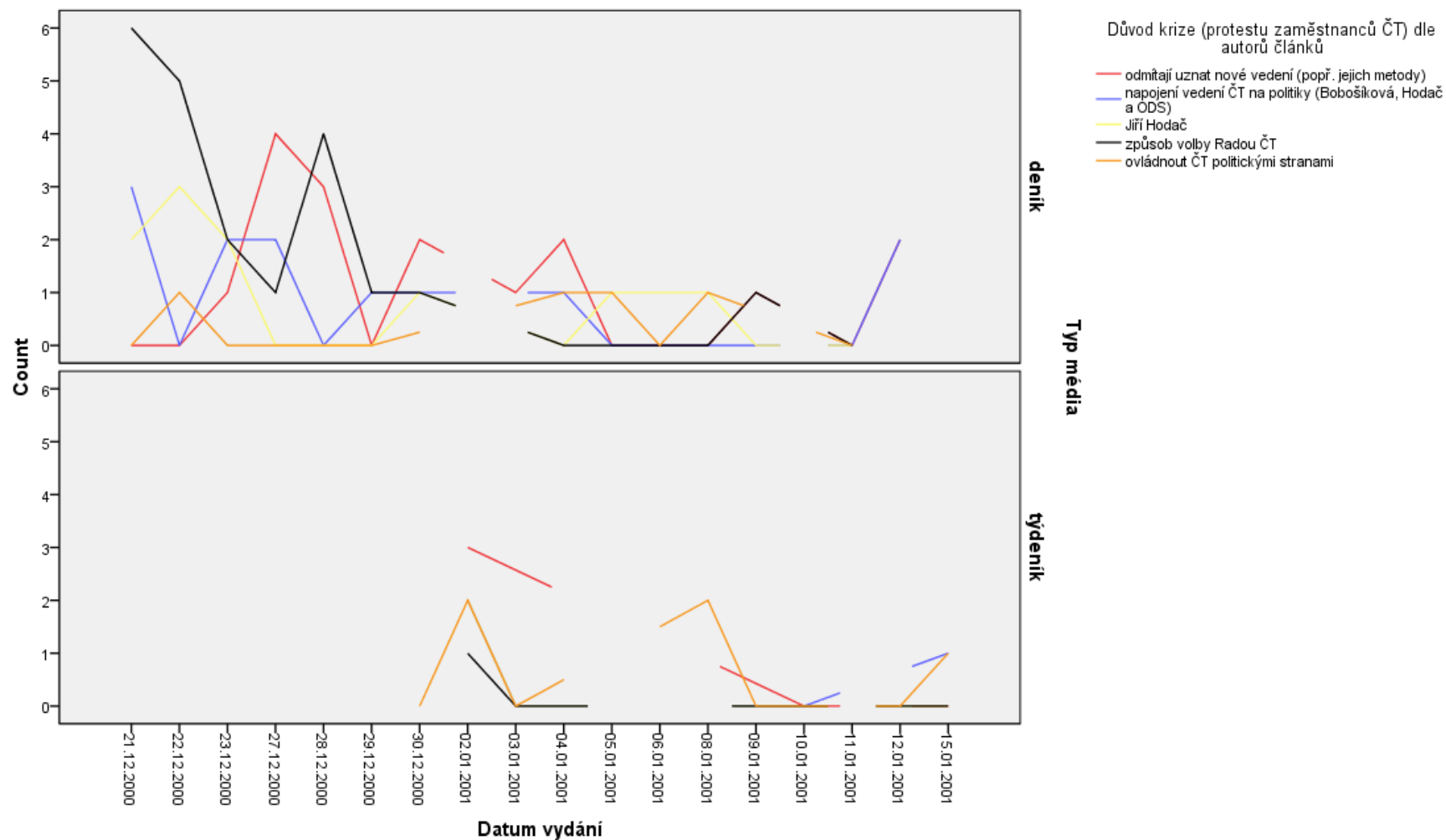

Tabulka č. 20 Důvod krize dle samotných novinářů v jednotlivých médiích

Název média * Důvod krize (protestu zaměstnanců ČT) dle autorů článků * Typ média Crosstabulation

Typ média				Důvod krize (protestu zaměstnanců ČT) dle autorů článků								Total
				odmítají uznat nové vedení (popř. jejich metody)	nápojení vedení ČT na politiky (Bobošíková, Hodač a ODS)	představa Bobošíkové o zpravodajství	zničit spolupráci 4K a ODS	Jiří Hodač	způsob vglby Radou ČT	ovládnout ČT politickými stranami	ohrožení svobody slova	
deník	Název média	MFD	Count	1	4	1	2	8	5	0		21
			% within Název média	4,8%	19,0%	4,8%	9,5%	38,1%	23,8%	,0%		100,0%
		LN	Count	1	1	0	0	0	3	0		5
			% within Název média	20,0%	20,0%	,0%	,0%	,0%	60,0%	,0%		100,0%
		HN	Count	4	1	0	0	1	1	0		7
			% within Název média	57,1%	14,3%	,0%	,0%	14,3%	14,3%	,0%		100,0%
		Právo	Count	2	2	1	0	0	5	2		12
			% within Název média	16,7%	16,7%	8,3%	,0%	,0%	41,7%	16,7%		100,0%
		Slovo	Count	3	1	0	0	1	3	0		8
			% within Název média	37,5%	12,5%	,0%	,0%	12,5%	37,5%	,0%		100,0%
		Haló noviny	Count	1	2	0	0	0	2	1		6
			% within Název média	16,7%	33,3%	,0%	,0%	,0%	33,3%	16,7%		100,0%
		Blesk	Count	4	1	0	0	1	2	1		9
			% within Název média	44,4%	11,1%	,0%	,0%	11,1%	22,2%	11,1%		100,0%
Total			Count	16	12	2	2	11	21	4		68
			% within Název média	23,5%	17,6%	2,9%	2,9%	16,2%	30,9%	5,9%		100,0%
týdeník	Název média	Týden	Count	1	2			0	0	1	0	4
			% within Název média	25,0%	50,0%			,0%	,0%	25,0%	,0%	100,0%
		Mladý svět	Count	0	0			0	0	0	2	2
			% within Název média	,0%	,0%			,0%	,0%	,0%	100,0%	100,0%
		Respekt	Count	1	1			2	0	1	1	6
			% within Název média	16,7%	16,7%			33,3%	,0%	16,7%	16,7%	100,0%
		Strategie	Count	0	0			0	0	1	0	1
			% within Název média	,0%	,0%			,0%	,0%	100,0%	,0%	100,0%
		Euro	Count	1	0			0	1	2	0	4
			% within Název média	25,0%	,0%			,0%	25,0%	50,0%	,0%	100,0%
Total			Count	3	3			2	1	5	3	17
			% within Název média	17,6%	17,6%			11,8%	5,9%	29,4%	17,6%	100,0%

Graf č. 5 Poukazování novinářů na důvod krize v průběhu televizní krize

Tabulka č. 22 Jak novinář nazývá mluvčího

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	vzbouřenec	58	5,6	31,4	31,4
	rebelující redaktoři	29	2,8	15,7	47,0
	revoltující redaktoři	18	1,7	9,7	56,8
	stávkující redaktoři	17	1,6	9,2	65,9
	"vzbouření" redaktoři	9	,9	4,9	70,8
	ředitelka "oficiálního"	7	,7	3,8	74,6
	zpravodajství				
	Bobovize	6	,6	3,2	77,8
	neposlušní redaktoři	4	,4	2,2	80,0
	redaktoři okupující velín	4	,4	2,2	82,2
	protestující redaktoři	3	,3	1,6	83,8
	Hodačovi lidé	3	,3	1,6	85,4
	Bobošíkové tým	2	,2	1,1	86,5
	odpůrci Hodače	2	,2	1,1	87,6
	"akční výbor", který "vyakčnil"	2	,2	1,1	88,6
	nespolehlivé živly"				
	(vzbouřenci)				
	"soupeři"	1	,1	,5	89,2
	manipulátor	1	,1	,5	89,7
	vzdorující novináři	1	,1	,5	90,3
	věrná část ČT řediteli Jiřímu	1	,1	,5	90,8
	Hodačovi				
	"vězni"	1	,1	,5	91,4
	autoři "pirátských" zpráv	1	,1	,5	91,9
	vůdci "revoluce"	1	,1	,5	92,4
	"neposlušní" pracovníci	1	,1	,5	93,0
	bojovníci, uhájili pevnost	1	,1	,5	93,5
	"revolucionáři"	1	,1	,5	94,1
	Bobo	1	,1	,5	94,6
	amatéři	1	,1	,5	95,1
	sporný šéf ČT	1	,1	,5	95,7
	bojkotovaná ředitelka	1	,1	,5	96,2
	zpravodajství				
	ředitelka "legálního" vysílání	1	,1	,5	96,8
	piráti (vzbouřenci)	1	,1	,5	97,3

	královna bez poddaných (Bobošíková)	1	,1	,5	97,8
	"zaseknutý" ředitel (Hodač)	1	,1	,5	98,4
	ostře sledovaný muž (Hodač)	1	,1	,5	98,9
	Hodač mocnější než ruské tanky - zastavil vysílání ČT	1	,1	,5	99,5
	televizní povstalci	1	,1	,5	100,0
	Total	185	17,8	100,0	
Missing	Missing	854	82,2		
Total		1039	100,0		

Tabulka č. 23 Jaké označení aktérů krize používají novináři nejvíce v jednotlivých denících?

Název média * Jak novinář nazývá mluvčího * Typ média Crosstabulation															
Typ média				Jak novinář nazývá mluvčího											Total
				vzbouřenec	"vzbouření" redaktoři	protestující redaktoři	rebelující redaktoři	revoltující redaktoři	Hodačovi lidé	stávkující redaktoři	ředitelka "oficiálního" zpravodajství	Bobovize	neposlušní redaktoři	redaktoři okupující velín	
deník	Název média	MFD	Count	6	9	1	4	3	0	0	0	0	0	0	23
			% within Název média	26,1%	39,1%	4,3%	17,4%	13,0%	,0%	,0%	,0%	,0%	,0%	,0%	100,0%
	LN	Count	11	0	0	2	0	0	1	4	2	0	0	20	
		% within Název média	55,0%	,0%	,0%	10,0%	,0%	,0%	5,0%	20,0%	10,0%	,0%	,0%	100,0%	
	HN	Count	6	0	0	2	3	0	3	1	0	2	0	17	
		% within Název média	35,3%	,0%	,0%	11,8%	17,6%	,0%	17,6%	5,9%	,0%	11,8%	,0%	100,0%	
	Právo	Count	1	0	0	4	2	1	4	1	0	0	0	13	
		% within Název média	7,7%	,0%	,0%	30,8%	15,4%	7,7%	30,8%	7,7%	,0%	,0%	,0%	100,0%	
	Slovo	Count	10	0	1	7	4	1	4	0	0	0	0	27	
		% within Název média	37,0%	,0%	3,7%	25,9%	14,8%	3,7%	14,8%	,0%	,0%	,0%	,0%	100,0%	
	Haló noviny	Count	4	0	0	1	2	0	2	0	0	1	4	14	
		% within Název média	28,6%	,0%	,0%	7,1%	14,3%	,0%	14,3%	,0%	,0%	7,1%	28,6%	100,0%	
	Blesk	Count	2	0	1	4	2	0	0	1	0	0	0	10	
		% within Název média	20,0%	,0%	10,0%	40,0%	20,0%	,0%	,0%	10,0%	,0%	,0%	,0%	100,0%	
Total			Count	40	9	3	24	16	2	14	7	2	3	4	124
			% within Název média	32,3%	7,3%	2,4%	19,4%	12,9%	1,6%	11,3%	5,6%	1,6%	2,4%	3,2%	100,0%
týdeník	Název média	Týden	Count	4			1	1	0	1		0	0		7
			% within Název média	57,1%			14,3%	14,3%	,0%	14,3%		,0%	,0%		100,0%
	Ekonom	Count	1			0	0	0	0		1	1		3	
		% within Název média	33,3%			,0%	,0%	,0%	,0%		33,3%	33,3%		100,0%	
	Reflex	Count	1			0	0	0	0		2	0		3	
		% within Název média	33,3%			,0%	,0%	,0%	,0%		66,7%	,0%		100,0%	
	Mladý svět	Count	2			1	0	0	0		0	0		3	
		% within Název média	66,7%			33,3%	,0%	,0%	,0%		,0%	,0%		100,0%	
	Respekt	Count	3			0	1	0	1		0	0		5	
		% within Název média	60,0%			,0%	20,0%	,0%	20,0%		,0%	,0%		100,0%	
	Strategie	Count	1			0	0	0	1		0	0		2	
		% within Název média	50,0%			,0%	,0%	,0%	50,0%		,0%	,0%		100,0%	
	Profit	Count	1			0	0	0	0		1	0		2	
		% within Název média	50,0%			,0%	,0%	,0%	,0%		50,0%	,0%		100,0%	
Euro	Count	5			3	0	1	0		0	0		9		
	% within Název média	55,6%			33,3%	,0%	11,1%	,0%		,0%	,0%		100,0%		
Total			Count	18			5	2	1	3		4	1		34
			% within Název média	52,9%			14,7%	5,9%	2,9%	8,8%		11,8%	2,9%		100,0%

Tabulka č. 24 Jak novináři obecně nazývají televizní krizi?

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	bez příznaku (krize)	71	6,8	44,9	44,9
	boj o ČT	16	1,5	10,1	55,1
	spor	13	1,3	8,2	63,3
	"okupace" redaktorů	7	,7	4,4	67,7
	"revoluční" období	7	,7	4,4	72,2
	vzpoura	7	,7	4,4	76,6
	protest	6	,6	3,8	80,4
	válka	5	,5	3,2	83,5
	konflikt se zaměstnanci	4	,4	2,5	86,1
	2. sametová revoluce	2	,2	1,3	87,3
	výjimečný stav	2	,2	1,3	88,6
	zmatek	1	,1	,6	89,2
	chaos	1	,1	,6	89,9
	Hodačův plán "stabilizace"	1	,1	,6	90,5
	bouře	1	,1	,6	91,1
	cenzurování a vypínání signálu	1	,1	,6	91,8
	vyhladovění rebelantů	1	,1	,6	92,4
	pokus vzít si diváky za rukojmí (Hodač)	1	,1	,6	93,0
	televizní revoluce	1	,1	,6	93,7
	sud naplněný třaskavinou	1	,1	,6	94,3
	největší politická krize po roce 1989	1	,1	,6	94,9
	morální a intelektuální debakl	1	,1	,6	95,6
	politická krize	1	,1	,6	96,2
	bitva o televizi	1	,1	,6	96,8
	stav obležení	1	,1	,6	97,5
	řinčení zbraní	1	,1	,6	98,1
	puč vzbouřenců	1	,1	,6	98,7
	"vánoční revoluce"	1	,1	,6	99,4
	propagandistická bitva	1	,1	,6	100,0
	Total	158	15,2	100,0	
Missing	Missing	881	84,8		
Total		1039	100,0		

Tabulka č. 25 Kolikrát hovořili konkrétní mluvčí ve všech médiích?

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	Jana Bobošíková	51	4,9	4,9	4,9
	Václav Klaus	45	4,3	4,3	9,2
	Pavel Dostál	44	4,2	4,2	13,5
	Jiří Hodač	35	3,4	3,4	16,8
	Ivan Langer	34	3,3	3,3	20,1
	Miroslav Mareš	32	3,1	3,1	23,2
	Miloš Zeman	31	3,0	3,0	26,2
	Adam Komers	29	2,8	2,8	29,0
	Vladimír Špidla	28	2,7	2,7	31,7
	Jana Dědečková	27	2,6	2,6	34,3
	Vladimír Mlynář	24	2,3	2,3	36,6
	Karel Kühnl	21	2,0	2,0	38,6
	Jindřich Beznoska	19	1,8	1,8	40,4
	Marek Vitek	18	1,7	1,7	42,2
	Antonín Dekoj	18	1,7	1,7	43,9
	Václav Havel	18	1,7	1,7	45,6
	Václav Erben	18	1,7	1,7	47,4
	Miloslav Kučera	17	1,6	1,6	49,0
	Věra Valterová	15	1,4	1,4	50,4
	Pavel Bobošík	15	1,4	1,4	51,9
	Martin Muchka	14	1,3	1,3	53,2
	Missing	14	1,3	1,3	54,6
	Jan Kraus	13	1,3	1,3	55,8
	Jan Kasal	12	1,2	1,2	57,0
	Jan Ruml	12	1,2	1,2	58,1
	Kateřina Dostálová	12	1,2	1,2	59,3
	Jolana Voldánová	11	1,1	1,1	60,3
	Petr Štěpánek	11	1,1	1,1	61,4
	Jiří F. Potužník	11	1,1	1,1	62,5
	Vojtěch Filip	11	1,1	1,1	63,5
	Filip Černý	10	1,0	1,0	64,5
	Richard Falbr	10	1,0	1,0	65,4
	Ladislav Paluska	9	,9	,9	66,3
	Petr Mareš	9	,9	,9	67,2
	Patrik Kaizr	8	,8	,8	67,9

Pavel Rychetský	8	,8	,8	68,7
Zdeněk Svěrák	8	,8	,8	69,5
Petra Buzková	7	,7	,7	70,2
Dušan Chmelíček	7	,7	,7	70,8
Petr Hájek	7	,7	,7	71,5
Stanislav Kněnický	7	,7	,7	72,2
Petr Pleva	7	,7	,7	72,9
Miroslav Grebeníček	7	,7	,7	73,5
Cyril Svoboda	6	,6	,6	74,1
Helena Chaloupková	6	,6	,6	74,7
Miloslav Ransdorf	6	,6	,6	75,3
Jiří Kratochvíl	6	,6	,6	75,8
Roman Florian	6	,6	,6	76,4
Barbora Osvaldová	5	,5	,5	76,9
Jiří Vondráček	5	,5	,5	77,4
Helena Havlíková	5	,5	,5	77,9
Vlastimil Tlustý	5	,5	,5	78,3
Dušica Zimová	5	,5	,5	78,8
Daniela Drtinová	5	,5	,5	79,3
Michael Žantovský	5	,5	,5	79,8
Vladimír Železný	5	,5	,5	80,3
Bohumil Klepetko	4	,4	,4	80,7
Jiří Macháček	4	,4	,4	81,0
Tomáš Halík	4	,4	,4	81,4
Vít Novotný	4	,4	,4	81,8
Josef Maršál	4	,4	,4	82,2
Dana Makrlíková	4	,4	,4	82,6
Martin Mrnka	3	,3	,3	82,9
Petr Kopecký	3	,3	,3	83,2
Břetislav Rychlík	3	,3	,3	83,4
Stanislav Gross	3	,3	,3	83,7
Jan Jirák	3	,3	,3	84,0
Irena Válová	3	,3	,3	84,3
Julius Hirsch	3	,3	,3	84,6
Karel Humhal	3	,3	,3	84,9
Markéta Luhanová	3	,3	,3	85,2
Tomáš Sokol	3	,3	,3	85,5
Iveta Toušlová	3	,3	,3	85,8

Hana Marvanová	3	,3	,3	86,0
Petr Nečas	3	,3	,3	86,3
Daniel Hůlka	3	,3	,3	86,6
František Mikš	3	,3	,3	86,9
Eva Holubová	3	,3	,3	87,2
Jaromír Talíř	3	,3	,3	87,5
Josef Zieleniec	3	,3	,3	87,8
Michael Richter	3	,3	,3	88,1
František Malina	3	,3	,3	88,4
Miloš Rejchrt	3	,3	,3	88,6
Aidan White	2	,2	,2	88,8
Jan Novák	2	,2	,2	89,0
Pavel Telička	2	,2	,2	89,2
Antonín Zelenka	2	,2	,2	89,4
Roman Bradáč	2	,2	,2	89,6
Jitka Kupčová	2	,2	,2	89,8
Josef Lžičar	2	,2	,2	90,0
Jakub Puchalský	2	,2	,2	90,2
Karel Novák	2	,2	,2	90,4
Jiří Payne	2	,2	,2	90,6
Jan Zahradil	2	,2	,2	90,8
Jana Volfová	2	,2	,2	91,0
Ladislav Skopal	2	,2	,2	91,1
Jakub Patočka	2	,2	,2	91,3
Michael Kocáb	2	,2	,2	91,5
Karel Kobes	2	,2	,2	91,7
Zdeněk Škromach	2	,2	,2	91,9
Marek Benda	2	,2	,2	92,1
Mirek Topolánek	2	,2	,2	92,3
Otakar Motejl	2	,2	,2	92,5
Marcella Marboe- Hrabincová	2	,2	,2	92,7
Iva Janžurová	2	,2	,2	92,9
Zdeněk Klanica	2	,2	,2	93,1
Marek Šebesták	2	,2	,2	93,3
Alena Svobodová	2	,2	,2	93,5
Zdeněk Jičínský	2	,2	,2	93,6
Vlastimil Balín	2	,2	,2	93,8
Miroslava Němcová	2	,2	,2	94,0

Marcela Augustová	2	,2	,2	94,2
Jiří Pehe	2	,2	,2	94,4
Jan Čulík	2	,2	,2	94,6
Roman Gallo	1	,1	,1	94,7
Martin Šonka	1	,1	,1	94,8
Darina Coufalová	1	,1	,1	94,9
Jan Svěrák	1	,1	,1	95,0
Veronika Křesťanová	1	,1	,1	95,1
Stephan Rus-Mohl	1	,1	,1	95,2
Jens Lindt	1	,1	,1	95,3
Mogens Schmidt	1	,1	,1	95,4
Stanislav Křeček	1	,1	,1	95,5
Dagmar Francková	1	,1	,1	95,6
Boris Rösner	1	,1	,1	95,7
Michal Šobr	1	,1	,1	95,8
Stanislav Milota	1	,1	,1	95,9
Milan Kříž	1	,1	,1	96,0
Karel Rožánek	1	,1	,1	96,1
Veronika Nerudová	1	,1	,1	96,2
Miroslav Kalousek	1	,1	,1	96,2
Karel Šplíchal	1	,1	,1	96,3
Ondřej Vaněk	1	,1	,1	96,4
Pavel Mertlík	1	,1	,1	96,5
Kateřina Stočesová	1	,1	,1	96,6
Ivan Hlas	1	,1	,1	96,7
Jaroslava Sedláčková	1	,1	,1	96,8
Arnošt Wagner	1	,1	,1	96,9
Michal Kubal	1	,1	,1	97,0
Václav Fischer	1	,1	,1	97,1
Fero Fenič	1	,1	,1	97,2
Ratibor Majzlík	1	,1	,1	97,3
Miroslav Macek	1	,1	,1	97,4
Saša Gedeon	1	,1	,1	97,5
Otakar Černý	1	,1	,1	97,6
Oldřich Kaiser	1	,1	,1	97,7
Jiří Lábus	1	,1	,1	97,8
Michal Pavlata	1	,1	,1	97,9
Jan Vávra	1	,1	,1	98,0

Juraj Jakubisko	1	,1	,1	98,1
Eva Kalivodová	1	,1	,1	98,2
Ivan Havlíček	1	,1	,1	98,3
Miloš Forman	1	,1	,1	98,4
Petr Vašíček	1	,1	,1	98,5
Pavel Svoboda	1	,1	,1	98,6
Dalibor Matulka	1	,1	,1	98,7
Svatomír Recman	1	,1	,1	98,7
Pavel Severa	1	,1	,1	98,8
Martin Šmarc	1	,1	,1	98,9
Jaroslav Doubrava	1	,1	,1	99,0
Juraj Deák	1	,1	,1	99,1
Karel Macura	1	,1	,1	99,2
Jiří Černota	1	,1	,1	99,3
Michal Růžička	1	,1	,1	99,4
Oldřich Kužilek	1	,1	,1	99,5
Igor Chaun	1	,1	,1	99,6
Petr Jahn	1	,1	,1	99,7
Tomáš Klvaňa	1	,1	,1	99,8
Štěpán Hájek	1	,1	,1	99,9
Miloslav Petronec	1	,1	,1	100,0
Total	1039	100,0	100,0	

Tabulka č. 26 Váha konkrétních mluvčích v jednotlivých médiích

MFD	Jméno a příjmení	Průměr	N	Sm. Odchylka
	Jiří Hodač	7,2176	10	11,83434
	Adam Komers	6,6547	7	7,88708
	Václav Klaus	9,7412	7	7,09235
	Jana Bobošíková	4,7416	7	3,71192
	Vladimír Špidla	2,4447	6	1,14050
	Vladimír Mlynář	5,3041	5	4,22692
	Ivan Langer	11,2656	5	7,28188
	Karel Kühnl	3,8289	4	,70385
	Pavel Bobošík	3,7673	4	1,83948
	Pavel Dostál	13,7547	4	16,21234
	Miroslav Mareš	3,4146	4	3,62675
	Miloš Zeman	4,8727	4	3,13517
LN	Jméno a příjmení	Průměr	N	Sm. Odchylka
	Jana Bobošíková	7,8516	9	9,23581
	Adam Komers	5,4558	7	3,24181

	Václav Klaus	3,3208	6	1,10316
	Miroslav Mareš	4,2868	5	3,72818
	Věra Valterová	5,5130	4	2,36847
	Jindřich Beznoska	6,2350	4	1,95379
	Vladimír Špidla	3,6464	3	2,16456
	Václav Havel	4,4146	3	1,16788
	Miloš Zeman	7,7882	3	8,11307
HN	Jméno a příjmení	Průměr	N	Sm. Odchylka
	Pavel Dostál	9,0547	8	4,46167
	Jana Bobošíková	10,1146	7	5,59492
	Jana Dědečková	9,9876	7	7,10594
	Miloš Zeman	22,7972	7	27,84450
	Vladimír Mlynář	4,8025	6	2,14804
	Václav Klaus	8,1221	5	5,80063
	Ivan Langer	4,6564	5	2,93408
	Miloslav Kučera	5,2639	5	2,93917
	Marek Vitek	20,6961	4	19,32704
	Pavel Bobošík	11,9846	4	3,53761
	Miroslav Mareš	4,8503	4	3,77584
	Jindřich Beznoska	9,5975	4	7,65010
	Kateřina Dostálová	8,2519	4	8,30041
Právo	Jméno a příjmení	Průměr	N	Sm. Odchylka
	Ivan Langer	10,5603	10	11,38460
	Václav Klaus	11,1908	8	11,45090
	Pavel Dostál	7,3915	8	9,04051
	Vladimír Špidla	2,7713	7	1,46220
	Karel Kühnl	6,2822	7	5,09843
	Jana Bobošíková	12,2321	6	6,90973
	Miloš Zeman	8,3137	6	6,77537
	Václav Erben	8,3767	5	10,25535
	Miroslav Mareš	3,3561	5	,92795
	Jan Kasal	5,6091	5	4,45152
	Jiří F. Potužník	22,6518	5	26,79061
Slovo	Jméno a příjmení	Průměr	N	Sm. Odchylka
	Jana Bobošíková	8,8676	7	9,22688
	Jiří Hodač	5,4395	6	3,19251
	Václav Klaus	8,7932	5	7,92522
	Pavel Dostál	9,7364	5	13,01460
	Miroslav Mareš	6,8703	5	5,62044
	Marek Vitek	7,8899	4	4,16437
	Jana Dědečková	9,8302	4	12,78783
	Kateřina Dostálová	5,7569	4	2,66836
Haló noviny	Jméno a příjmení	Průměr	N	Sm. Odchylka
	Vojtěch Filip	8,1867	5	4,29088
	Jiří Hodač	8,9864	5	5,46068

Ivan Langer	7,8029	5	8,58532
Adam Komers	2,0301	5	1,21478
Václav Klaus	2,5692	4	1,83195
Miloš Zeman	5,2916	3	4,10195
Antonín Dekoj	2,6066	3	1,62604

Blesk	Jméno a příjmení	Průměr	N	Sm. Odchylka
	Jana Bobošíková	29,2340	9	30,35961
	Pavel Dostál	14,3244	7	16,08334
	Vladimír Mlynář	10,5681	4	8,46178
	Jiří Hodač	10,1881	4	8,68873
	Václav Klaus	7,5810	4	3,33816

Total	Jméno a příjmení	Průměr	N	Sm. Odchylka
	Jana Bobošíková	11,6258	51	16,04263
	Václav Klaus	7,0793	45	7,04215
	Pavel Dostál	9,2657	44	10,24051
	Jiří Hodač	7,8951	35	9,18876
	Ivan Langer	7,7608	34	8,03388
	Miroslav Mareš	4,8852	32	4,67391
	Miloš Zeman	10,6917	31	15,20015
	Adam Komers	4,8112	29	4,84509
	Vladimír Špidla	3,1294	28	2,13739
	Jana Dědečková	7,2171	27	6,90611

Tabulka č. 27 Konkrétní mluvčí a témata, o kterých hovořili

	nové vedení ČT (po Hodačovi)	Jiří Hodač	rezignace vedení (Hodač, Bobošíková)	hájení literary zákonů	výpovědi redaktorů m ČT	svoboda slova a demokracie obecně	nový zákon o ČT	řešení krize	stávka zaměstnanců ČT	zpravodaj ství ČT	politici	vzbouření redaktorů	hospodaření ČT	privatizace ČT	Jana Bobošíková	demonstrace	Rada ČT	přerušení vysílání	Total
Vladimír Mlynář	0	5	0	0	0	0	1	3	0	0	9	0	0	3	0	0	3	0	24
	,0%	20,8%	,0%	,0%	,0%	,0%	4,2%	12,5%	,0%	,0%	37,5%	,0%	,0%	12,5%	,0%	,0%	12,5%	,0%	100,0%
Věra Valterová	0	7	0	0	0	0	0	1	0	1	0	4	0	0	1	0	0	0	14
	,0%	50,0%	,0%	,0%	,0%	,0%	,0%	7,1%	,0%	7,1%	,0%	28,6%	,0%	,0%	7,1%	,0%	,0%	,0%	100,0%
Filip Černý	0	2	1	0	1	0	0	1	0	1	1	1	0	0	1	0	1	0	10
	,0%	20,0%	10,0%	,0%	10,0%	,0%	,0%	10,0%	,0%	10,0%	10,0%	10,0%	,0%	,0%	10,0%	,0%	10,0%	,0%	100,0%
Marek Vítek	3	4	0	0	0	1	0	1	1	2	0	4	0	0	1	0	0	0	17
	17,6%	23,5%	,0%	,0%	,0%	5,9%	,0%	5,9%	5,9%	11,8%	,0%	23,5%	,0%	,0%	5,9%	,0%	,0%	,0%	100,0%
Adam Komers	0	6	0	0	0	2	0	1	1	3	4	4	0	0	2	3	2	0	28
	,0%	21,4%	,0%	,0%	,0%	7,1%	,0%	3,6%	3,6%	10,7%	14,3%	14,3%	,0%	,0%	7,1%	10,7%	7,1%	,0%	100,0%
Jiří Hodač	0	6	2	2	0	0	0	0	3	6	0	10	1	0	1	0	2	1	34
	,0%	17,6%	5,9%	5,9%	,0%	,0%	,0%	,0%	8,8%	17,6%	,0%	29,4%	2,9%	,0%	2,9%	,0%	5,9%	2,9%	100,0%
Antonín Dekoj	0	3	0	0	1	0	0	2	3	1	1	1	1	0	0	2	1	1	17
	,0%	17,6%	,0%	,0%	5,9%	,0%	,0%	11,8%	17,6%	5,9%	5,9%	5,9%	5,9%	,0%	,0%	11,8%	5,9%	5,9%	100,0%
Vladimír Špidla	2	5	0	0	0	0	8	2	0	0	7	1	0	2	0	0	1	0	28
	7,1%	17,9%	,0%	,0%	,0%	,0%	28,6%	7,1%	,0%	,0%	25,0%	3,6%	,0%	7,1%	,0%	,0%	3,6%	,0%	100,0%
Václav Havel	0	0	0	1	0	9	1	0	0	1	3	2	0	0	0	0	1	0	18
	,0%	,0%	,0%	5,6%	,0%	50,0%	5,6%	,0%	,0%	5,6%	16,7%	11,1%	,0%	,0%	,0%	,0%	5,6%	,0%	100,0%
Václav Klaus	0	2	0	5	0	0	0	7	0	0	8	8	1	10	0	2	0	0	43
	,0%	4,7%	,0%	11,6%	,0%	,0%	,0%	16,3%	,0%	,0%	18,6%	18,6%	2,3%	23,3%	,0%	4,7%	,0%	,0%	100,0%
Karel Kühnl	2	5	0	0	0	0	2	3	0	0	6	0	1	1	0	1	0	0	21
	9,5%	23,8%	,0%	,0%	,0%	,0%	9,5%	14,3%	,0%	,0%	28,6%	,0%	4,8%	4,8%	,0%	4,8%	,0%	,0%	100,0%
Jana Bobošíková	0	5	0	0	4	1	0	0	0	21	1	11	2	3	0	0	0	2	50
	,0%	10,0%	,0%	,0%	8,0%	2,0%	,0%	,0%	,0%	42,0%	2,0%	22,0%	4,0%	6,0%	,0%	,0%	,0%	4,0%	100,0%
Ivan Langer	1	6	0	3	0	0	1	2	0	0	9	4	2	3	1	0	1	0	33
	3,0%	18,2%	,0%	9,1%	,0%	,0%	3,0%	6,1%	,0%	,0%	27,3%	12,1%	6,1%	9,1%	3,0%	,0%	3,0%	,0%	100,0%
Jolana Voldánová	0	0	1	0	0	1	0	0	2	3	1	3	0	0	0	0	0	0	11
	,0%	,0%	9,1%	,0%	,0%	9,1%	,0%	,0%	18,2%	27,3%	9,1%	27,3%	,0%	,0%	,0%	,0%	,0%	,0%	100,0%
Pavel Bobošík	0	4	1	0	0	0	1	1	0	2	0	2	0	0	2	0	0	0	13
	,0%	30,8%	7,7%	,0%	,0%	,0%	7,7%	7,7%	,0%	15,4%	,0%	15,4%	,0%	,0%	15,4%	,0%	,0%	,0%	100,0%
Pavel Dostál	2	19	0	0	0	0	6	3	0	0	6	0	1	3	0	0	2	0	42
	4,8%	45,2%	,0%	,0%	,0%	,0%	14,3%	7,1%	,0%	,0%	14,3%	,0%	2,4%	7,1%	,0%	,0%	4,8%	,0%	100,0%
Václav Erben	0	13	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	3	0	18
	,0%	72,2%	,0%	,0%	,0%	,0%	,0%	5,6%	,0%	,0%	5,6%	,0%	,0%	,0%	,0%	,0%	16,7%	,0%	100,0%
Miroslav Mareš	1	14	0	0	0	0	1	1	0	2	2	2	0	0	0	0	9	0	32
	3,1%	43,8%	,0%	,0%	,0%	,0%	3,1%	3,1%	,0%	6,3%	6,3%	6,3%	,0%	,0%	,0%	,0%	28,1%	,0%	100,0%
Jana Dědečková	0	3	1	0	0	0	0	0	0	2	7	5	5	0	1	0	3	0	27
	,0%	11,1%	3,7%	,0%	,0%	,0%	,0%	,0%	,0%	7,4%	25,9%	18,5%	18,5%	,0%	3,7%	,0%	11,1%	,0%	100,0%
Jindřich Beznoska	0	8	2	0	0	0	0	0	0	2	2	0	4	0	0	0	1	0	19
	,0%	42,1%	10,5%	,0%	,0%	,0%	,0%	,0%	,0%	10,5%	10,5%	,0%	21,1%	,0%	,0%	,0%	5,3%	,0%	100,0%
Miloš Zeman	0	8	0	5	0	0	1	8	0	0	6	2	0	0	0	1	0	0	31
	,0%	25,8%	,0%	16,1%	,0%	,0%	3,2%	25,8%	,0%	,0%	19,4%	6,5%	,0%	,0%	,0%	3,2%	,0%	,0%	100,0%
Jan Kraus	0	1	0	0	0	0	0	2	0	0	5	0	0	0	0	4	1	0	13
	,0%	7,7%	,0%	,0%	,0%	,0%	,0%	15,4%	,0%	,0%	38,5%	,0%	,0%	,0%	,0%	30,8%	7,7%	,0%	100,0%
Richard Falbr	0	6	0	0	0	0	0	0	3	1	0	0	0	0	0	0	0	0	10
	,0%	60,0%	,0%	,0%	,0%	,0%	,0%	,0%	30,0%	10,0%	,0%	,0%	,0%	,0%	,0%	,0%	,0%	,0%	100,0%
Jan Kasal	0	4	0	0	0	0	1	1	0	0	3	1	0	0	0	0	2	0	12
	,0%	33,3%	,0%	,0%	,0%	,0%	8,3%	8,3%	,0%	,0%	25,0%	8,3%	,0%	,0%	,0%	,0%	16,7%	,0%	100,0%
Martin Muchka	0	5	0	0	0	0	0	1	0	2	2	0	0	0	0	0	1	3	14
	,0%	35,7%	,0%	,0%	,0%	,0%	,0%	7,1%	,0%	14,3%	14,3%	,0%	,0%	,0%	,0%	,0%	7,1%	21,4%	100,0%
Jan Ruml	0	2	0	0	0	1	0	0	0	1	3	1	0	2	0	0	2	0	12
	,0%	16,7%	,0%	,0%	,0%	8,3%	,0%	,0%	,0%	8,3%	25,0%	8,3%	,0%	16,7%	,0%	,0%	16,7%	,0%	100,0%
Miloslav Kučera	0	1	0	1	0	1	1	1	0	0	4	4	0	2	0	0	2	0	17
	,0%	5,9%	,0%	5,9%	,0%	5,9%	5,9%	5,9%	,0%	,0%	23,5%	23,5%	,0%	11,8%	,0%	,0%	11,8%	,0%	100,0%
Petr Štěpánek	0	2	0	0	0	0	0	1	0	2	2	3	0	0	0	0	0	1	11
	,0%	18,2%	,0%	,0%	,0%	,0%	,0%	9,1%	,0%	18,2%	18,2%	27,3%	,0%	,0%	,0%	,0%	,0%	9,1%	100,0%
Jiří F. Potužník	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5	5	0	0	0	0	1	0	11
	,0%	,0%	,0%	,0%	,0%	,0%	,0%	,0%	,0%	,0%	45,5%	45,5%	,0%	,0%	,0%	,0%	9,1%	,0%	100,0%
Vojtěch Filip	0	1	0	1	0	0	2	1	1	0	3	1	0	0	0	0	1	0	11
	,0%	9,1%	,0%	9,1%	,0%	,0%	18,2%	9,1%	9,1%	,0%	27,3%	9,1%	,0%	,0%	,0%	,0%	9,1%	,0%	100,0%
Kateřina Dostálová	0	2	0	1	0	0	1	0	0	1	1	3	0	2	0	0	0	0	11
	,0%	18,2%	,0%	9,1%	,0%	,0%	9,1%	,0%	,0%	9,1%	9,1%	27,3%	,0%	18,2%	,0%	,0%	,0%	,0%	100,0%
ostatní	1	53	2	11	5	11	16	18	4	37	64	57	18	3	6	11	21	5	343
	,3%	15,5%	,6%	3,2%	1,5%	3,2%	4,7%	5,2%	1,2%	10,8%	18,7%	16,6%	5,2%	,9%	1,7%	3,2%	6,1%	1,5%	100,0%
Total	12	202	10	30	11	27	43	62	18	91	166	139	36	34	16	24	61	13	995
	1,2%	20,3%	1,0%	3,0%	1,1%	2,7%	4,3%	6,2%	1,8%	9,1%	16,7%	14,0%	3,6%	3,4%	1,6%	2,4%	6,1%	1,3%	100,0%

Tabulka č. 28 Přímí a nepřímí mluvčí v denících a týdenících

Funkce mluvčího * Typ mluvčího * Typ média Crosstabulation					
Typ média			Typ mluvčího		
			přímý (citace)	nepřímý (bez uvozovek)	obojí (přímá i nepřímá citace)
týdeník	Funkce mluvčího	politik 4Koalice	8	4	1
		% Funkce mluvčího	61,5%	30,8%	7,7%
		poradce Hodače	1	0	0
		% Funkce mluvčího	100,0%	,0%	,0%
		zaměstnanec ČT - stojí za vedením/vedení	4	4	1
		% Funkce mluvčího	44,4%	44,4%	11,1%
		zaměstnanec ČT - bouřící se	16	8	0
		% Funkce mluvčího	66,7%	33,3%	,0%
		osobnost české kultury - sympatizant protestujících	11	3	0
		% Funkce mluvčího	78,6%	21,4%	,0%
		člen Rady RTV	2	2	0
		% Funkce mluvčího	50,0%	50,0%	,0%
		člen Rady ČT	12	4	0
		% Funkce mluvčího	75,0%	25,0%	,0%
		prezident	0	6	0
deník	Funkce mluvčího	% Funkce mluvčího	,0%	100,0%	,0%
		politik ČSSD	7	17	0
		% Funkce mluvčího	29,2%	70,8%	,0%
		politik ODS	3	7	1
		% Funkce mluvčího	27,3%	63,6%	9,1%
		mediální expert	2	0	0
		% Funkce mluvčího	100,0%	,0%	,0%
		Total	66	55	3
		% Funkce mluvčího	53,2%	44,4%	2,4%
		politik 4Koalice	65	23	2
		% Funkce mluvčího	72,2%	25,6%	2,2%
		právník	13	1	0
		% Funkce mluvčího	92,9%	7,1%	,0%
		poradce Hodače	10	4	0
		% Funkce mluvčího	71,4%	28,6%	,0%
		zaměstnanec ČT - stojí za vedením/vedení	101	35	2
		% Funkce mluvčího	73,2%	25,4%	1,4%
		zaměstnanec ČT - bouřící se	112	21	4
		% Funkce mluvčího	81,8%	15,3%	2,9%
		osobnost české kultury - sympatizant protestujících	23	7	0
		% Funkce mluvčího	76,7%	23,3%	,0%
		člen Rady RTV	10	9	1
		% Funkce mluvčího	50,0%	45,0%	5,0%
		člen Rady ČT	68	15	2
		% Funkce mluvčího	80,0%	17,6%	2,4%
		prezident	4	8	0
		% Funkce mluvčího	33,3%	66,7%	,0%
		politik KSČM	25	8	0
		% Funkce mluvčího	75,8%	24,2%	,0%
		politik ČSSD	91	45	3
		% Funkce mluvčího	65,5%	32,4%	2,2%
		politik ODS	71	33	2
		% Funkce mluvčího	67,0%	31,1%	1,9%
		mediální expert	17	0	0
		% Funkce mluvčího	100,0%	,0%	,0%
		Total	610	209	16
		% Funkce mluvčího	73,1%	25,0%	1,9%

Tabulka č. 29 Přímí a nepřímí mluvčí dle jednotlivých deníků

Název média * Typ mluvčího * Funkce mluvčího Crosstabulation							
Funkce mluvčího				Typ mluvčího			Total
				přímý (citace)	nepřímý (bez uvozovek)	obojí (přímá i nepřímá citace)	
politik 4Koalice	Název média	Blesk	Count	5	4	2	11
			% within Název média	45,5%	36,4%	18,2%	100,0%
		Haló noviny	Count	2	10	0	12
			% within Název média	16,7%	83,3%	,0%	100,0%
		Slovo	Count	9	0	0	9
			% within Název média	100,0%	,0%	,0%	100,0%
		Právo	Count	21	0	0	21
			% within Název média	100,0%	,0%	,0%	100,0%
		HN	Count	9	8	0	17
			% within Název média	52,9%	47,1%	,0%	100,0%
		LN	Count	6	0	0	6
			% within Název média	100,0%	,0%	,0%	100,0%
		MFD	Count	13	1	0	14
			% within Název média	92,9%	7,1%	,0%	100,0%
		Total	Count	65	23	2	90
			% within Název média	72,2%	25,6%	2,2%	100,0%
právnik	Název média	Slovo	Count	3	0		3
			% within Název média	100,0%	,0%		100,0%
		HN	Count	3	1		4
			% within Název média	75,0%	25,0%		100,0%
		MFD	Count	7	0		7
			% within Název média	100,0%	,0%		100,0%
	Total		Count	13	1		14
			% within Název média	92,9%	7,1%		100,0%
poradce Hodače	Název média	Blesk	Count	1	1		2
			% within Název média	50,0%	50,0%		100,0%
		Právo	Count	3	0		3
			% within Název média	100,0%	,0%		100,0%
		HN	Count	1	3		4
			% within Název média	25,0%	75,0%		100,0%
		LN	Count	1	0		1
			% within Název média	100,0%	,0%		100,0%
		MFD	Count	4	0		4
			% within Název média	100,0%	,0%		100,0%
	Total		Count	10	4		14
			% within Název média	71,4%	28,6%		100,0%
zaměstnanec ČT - stojí za vedením/vedení	Název média	Blesk	Count	10	7	0	17
			% within Název média	58,8%	41,2%	,0%	100,0%
		Haló noviny	Count	3	8	0	11
			% within Název média	27,3%	72,7%	,0%	100,0%
		Slovo	Count	16	4	0	20
			% within Název média	80,0%	20,0%	,0%	100,0%
		Právo	Count	15	3	0	18
			% within Název média	83,3%	16,7%	,0%	100,0%
		HN	Count	8	5	2	15
			% within Název média	53,3%	33,3%	13,3%	100,0%
		LN	Count	23	5	0	28
			% within Název média	82,1%	17,9%	,0%	100,0%
		MFD	Count	26	3	0	29
			% within Název média	89,7%	10,3%	,0%	100,0%
		Total	Count	101	35	2	138
			% within Název média	73,2%	25,4%	1,4%	100,0%
zaměstnanec ČT - bouřící se	Název média	Blesk	Count	6	2	0	8
			% within Název média	75,0%	25,0%	,0%	100,0%
		Haló noviny	Count	3	12	1	16
			% within Název média	18,8%	75,0%	6,3%	100,0%
		Slovo	Count	17	1	0	18
			% within Název média	94,4%	5,6%	,0%	100,0%
		Právo	Count	23	2	0	25
			% within Název média	92,0%	8,0%	,0%	100,0%
		HN	Count	9	3	2	14
			% within Název média	64,3%	21,4%	14,3%	100,0%
		LN	Count	19	1	0	20
			% within Název média	95,0%	5,0%	,0%	100,0%
		MFD	Count	35	0	1	36
			% within Název média	97,2%	,0%	2,8%	100,0%
		Total	Count	112	21	4	137
			% within Název média	81,8%	15,3%	2,9%	100,0%
osobnost české kultury - sympatizant protestujících	Název média	Blesk	Count	2	1		3
			% within Název média	66,7%	33,3%		100,0%
		Haló noviny	Count	2	1		3
			% within Název média	66,7%	33,3%		100,0%
		Slovo	Count	1	1		2
			% within Název média	50,0%	50,0%		100,0%
		Právo	Count	4	2		6
			% within Název média	66,7%	33,3%		100,0%
		HN	Count	3	1		4
			% within Název média	75,0%	25,0%		100,0%
		LN	Count	8	0		8
			% within Název média	100,0%	,0%		100,0%
		MFD	Count	3	1		4
			% within Název média	75,0%	25,0%		100,0%
	Total		Count	23	7		30
			% within Název média	76,7%	23,3%		100,0%

člen Rady RTV	Název média	Blesk	Count	0	4	0	4		
			% within Název média	,0%	100,0%	,0%	100,0%		
		Haló noviny	Count	0	2	0	2		
			% within Název média	,0%	100,0%	,0%	100,0%		
		Slovo	Count	0	1	0	1		
			% within Název média	,0%	100,0%	,0%	100,0%		
		Právo	Count	5	0	0	5		
			% within Název média	100,0%	,0%	,0%	100,0%		
		HN	Count	0	2	1	3		
			% within Název média	,0%	66,7%	33,3%	100,0%		
		LN	Count	1	0	0	1		
			% within Název média	100,0%	,0%	,0%	100,0%		
MFD	Count	4	0	0	4				
	% within Název média	100,0%	,0%	,0%	100,0%				
Total			Count	10	9	1	20		
			% within Název média	50,0%	45,0%	5,0%	100,0%		
člen Rady ČT	Název média	Blesk	Count	3	4	1	8		
			% within Název média	37,5%	50,0%	12,5%	100,0%		
		Haló noviny	Count	0	3	0	3		
			% within Název média	,0%	100,0%	,0%	100,0%		
		Slovo	Count	18	4	0	22		
			% within Název média	81,8%	18,2%	,0%	100,0%		
		Právo	Count	16	0	0	16		
			% within Název média	100,0%	,0%	,0%	100,0%		
		HN	Count	9	3	1	13		
			% within Název média	69,2%	23,1%	7,7%	100,0%		
		LN	Count	12	1	0	13		
			% within Název média	92,3%	7,7%	,0%	100,0%		
MFD	Count	10	0	0	10				
	% within Název média	100,0%	,0%	,0%	100,0%				
Total			Count	68	15	2	85		
			% within Název média	80,0%	17,6%	2,4%	100,0%		
prezident	Název média	Blesk	Count	1	1		2		
			% within Název média	50,0%	50,0%		100,0%		
		Slovo	Count	1	0		1		
			% within Název média	100,0%	,0%		100,0%		
		Právo	Count	1	3		4		
			% within Název média	25,0%	75,0%		100,0%		
		HN	Count	0	1		1		
			% within Název média	,0%	100,0%		100,0%		
		LN	Count	1	2		3		
			% within Název média	33,3%	66,7%		100,0%		
		MFD	Count	0	1		1		
			% within Název média	,0%	100,0%		100,0%		
Total			Count	4	8		12		
			% within Název média	33,3%	66,7%		100,0%		
politik KSČM	Název média	Blesk	Count	1	0		1		
			% within Název média	100,0%	,0%		100,0%		
		Haló noviny	Count	10	6		16		
			% within Název média	62,5%	37,5%		100,0%		
		Slovo	Count	2	0		2		
			% within Název média	100,0%	,0%		100,0%		
		Právo	Count	10	0		10		
			% within Název média	100,0%	,0%		100,0%		
		HN	Count	2	2		4		
			% within Název média	50,0%	50,0%		100,0%		
		Total			Count	25	8		33
					% within Název média	75,8%	24,2%		100,0%
politik ČSSD	Název média	Blesk	Count	4	10	1	15		
			% within Název média	26,7%	66,7%	6,7%	100,0%		
		Haló noviny	Count	2	8	0	10		
			% within Název média	20,0%	80,0%	,0%	100,0%		
		Slovo	Count	7	6	0	13		
			% within Název média	53,8%	46,2%	,0%	100,0%		
		Právo	Count	38	3	1	42		
			% within Název média	90,5%	7,1%	2,4%	100,0%		
		HN	Count	14	13	1	28		
			% within Název média	50,0%	46,4%	3,6%	100,0%		
		LN	Count	8	3	0	11		
			% within Název média	72,7%	27,3%	,0%	100,0%		
MFD	Count	18	2	0	20				
	% within Název média	90,0%	10,0%	,0%	100,0%				
Total			Count	91	45	3	139		
			% within Název média	65,5%	32,4%	2,2%	100,0%		
politik ODS	Název média	Blesk	Count	8	4	0	12		
			% within Název média	66,7%	33,3%	,0%	100,0%		
		Haló noviny	Count	5	8	0	13		
			% within Název média	38,5%	61,5%	,0%	100,0%		
		Slovo	Count	11	4	0	15		
			% within Název média	73,3%	26,7%	,0%	100,0%		
		Právo	Count	22	3	1	26		
			% within Název média	84,6%	11,5%	3,8%	100,0%		
		HN	Count	10	9	0	19		
			% within Název média	52,6%	47,4%	,0%	100,0%		
		LN	Count	4	3	0	7		
			% within Název média	57,1%	42,9%	,0%	100,0%		
MFD	Count	11	2	1	14				
	% within Název média	78,6%	14,3%	7,1%	100,0%				
Total			Count	71	33	2	106		
			% within Název média	67,0%	31,1%	1,9%	100,0%		

mediální expert	Název média	Blesk	Count	1			1
			% within Název média	100,0%			100,0%
		Slovo	Count	4			4
			% within Název média	100,0%			100,0%
		LN	Count	3			3
			% within Název média	100,0%			100,0%
		MFD	Count	9			9
			% within Název média	100,0%			100,0%
	Total	Count	17			17	
		% within Název média	100,0%			100,0%	

Tabulka č. 30 Přímí a nepřímí mluvčí v denících

Název média * Typ mluvčího Crosstabulation						
			Typ mluvčího			Total
			přímý (citace)	nepřímý (bez uvozovek)	obojí (přímá i nepřímá citace)	
Název média	Blesk	Count	42	39	4	85
		% within Název média	49,4%	45,9%	4,7%	100,0%
	Haló noviny	Count	28	61	1	90
		% within Název média	31,1%	67,8%	1,1%	100,0%
	Slovo	Count	98	22	0	120
		% within Název média	81,7%	18,3%	,0%	100,0%
	Právo	Count	163	19	2	184
		% within Název média	88,6%	10,3%	1,1%	100,0%
	HN	Count	72	53	7	132
		% within Název média	54,5%	40,2%	5,3%	100,0%
	LN	Count	93	16	0	109
		% within Název média	85,3%	14,7%	,0%	100,0%
	MFD	Count	156	12	3	171
		% within Název média	91,2%	7,0%	1,8%	100,0%
Total		Count	652	222	17	891
		% within Název média	73,2%	24,9%	1,9%	100,0%

Tabulka č. 31 Zvýší hodnocení ve výpovědi pravděpodobnost přímé citace?

			Je součástí promluvy hodnocení?		Total
			obsahuje hodnocení	bez hodnocení	
Typ mluvčího	obojí (přímá i nepřímá citace)	Count	10	10	20
		% within Typ mluvčího	50,0%	50,0%	100,0%
	nepřímý (bez uvozovek)	Count	70	218	288
		% within Typ mluvčího	24,3%	75,7%	100,0%
	přímý (citace)	Count	239	490	729
		% within Typ mluvčího	32,8%	67,2%	100,0%
Total	Count	319	718	1037	
	% within Typ mluvčího	30,8%	69,2%	100,0%	

Tabulka č. 32 Téma článku (frekvenční tabulka)

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	vedení ČT	232	22,3	22,3	22,3
	schůze parlamentu	163	15,7	15,7	38,0
	vzbouření redaktoři	128	12,3	12,3	50,3
	Rada ČT	103	9,9	9,9	60,3
	demonstrace	99	9,5	9,5	69,8
	zpravodajství ČT	97	9,3	9,3	79,1
	stávka zaměstnanců	41	3,9	3,9	83,1
	hospodaření ČT	39	3,8	3,8	86,8
	nový zákon ČT	34	3,3	3,3	90,1
	privatizace ČT	25	2,4	2,4	92,5
	politický vliv	24	2,3	2,3	94,8
	přerušování vysílání	21	2,0	2,0	96,8
	svoboda slova a demokracie	11	1,1	1,1	97,9
	novinářská etika / objektivita	11	1,1	1,1	98,9
	veřejnoprávnost	7	,7	,7	99,6
	petice	2	,2	,2	99,8
	zákony a jejich (ne)plnění	1	,1	,1	99,9
	Rada ČT	1	,1	,1	100,0
	Total	1039	100,0	100,0	

Tabulka č. 33 Důvod krize dle novináře (frekvenční tabulka)

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	způsob volby Radou ČT	22	2,1	25,9	25,9
	odmítají uznat nové vedení (popř. jejich metody)	19	1,8	22,4	48,2
	napojení vedení ČT na politiky (Bobošíková, Hodač a ODS)	15	1,4	17,6	65,9
	Jiří Hodač	13	1,3	15,3	81,2

	ovládnout ČT politickými stranami	9	,9	10,6	91,8
	ohrožení svobody slova	3	,3	3,5	95,3
	představa Bobošíkové o zpravodajství	2	,2	2,4	97,6
	zničit spolupráci 4K a ODS	2	,2	2,4	100,0
	Total	85	8,2	100,0	
Missing	nehovoří o tom	954	91,8		
Total		1039	100,0		

Tabulka č. 34 Funkce mluvčího (typ mluvčího) – frekvenční tabulka všech funkcí

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	politik ČSSD	163	15,7	15,7	15,7
	zaměstnanec ČT - bouřící se	161	15,5	15,5	31,2
	zaměstnanec ČT - stojí za vedením/vedení	147	14,1	14,2	45,4
	politik ODS	117	11,3	11,3	56,7
	člen Rady ČT	101	9,7	9,7	66,4
	politik US	74	7,1	7,1	73,6
	osobnost české kultury - sympatizant protestujících	44	4,2	4,2	77,8
	politik KSČM	33	3,2	3,2	81,0
	člen Rady RTV	24	2,3	2,3	83,3
	politik KDU-ČSL	22	2,1	2,1	85,4
	mediální expert	19	1,8	1,8	87,3

prezident	18	1,7	1,7	89,0
poradce Hodače	15	1,4	1,4	90,5
právník	14	1,3	1,4	91,8
občan ČR	9	,9	,9	92,7
bývalý ředitel ČT	9	,9	,9	93,5
novinář (jiné médium než ČT)	8	,8	,8	94,3
politik 4K	7	,7	,7	95,0
zaměstnanec ČT - neutrální	6	,6	,6	95,6
mluvčí RRTV	5	,5	,5	96,0
ředitel TV Nova	5	,5	,5	96,5
úředník státní instituce	4	,4	,4	96,9
duchovní	4	,4	,4	97,3
osobnost české kultury - odpůrce protestujících	3	,3	,3	97,6
mluvčí/člen iniciativy ČT - Věc veřejná	3	,3	,3	97,9
člen Mezinárodní federace novinářů	3	,3	,3	98,2
ředitel Ta Fantastika	3	,3	,3	98,5
psycholog	3	,3	,3	98,7
ředitel ARBO media	3	,3	,3	99,0
mluvčí UPC	3	,3	,3	99,3
prezident Asociace reklamních agentur	2	,2	,2	99,5
politolog	2	,2	,2	99,7

člen Evropského novinářského centra (Maastricht)	1	,1	,1	99,8
člen Radiokomunikace	1	,1	,1	99,9
politik (nezávislý)	1	,1	,1	100,0
Total	1037	99,8	100,0	
Missing Missing	2	,2		
Total	1039	100,0		

Tabulka č. 35 Negativní část ideologické čtverce

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
neobjektivní, politiky ovládané zpravodajství	16	1,5	12,7	12,7
neautorizovaní vysílatelé	12	1,2	9,5	22,2
používají ČT k propagování svých názorů a cílů	11	1,1	8,7	31,0
pan Hodač	8	,8	6,3	37,3
Hodačovi lidé	7	,7	5,6	42,9
propaganda vzbouřenců	6	,6	4,8	47,6
nelegitimně zvolené vedení	6	,6	4,8	52,4
umělý konflikt, pokus o politický převrat	4	,4	3,2	55,6
normalizační zpravodajství	4	,4	3,2	58,7
politici, kterým teče do bot	3	,3	2,4	61,1
maoistický hysterik (Komers), pyžamem myšlenky nenahradíš (Pilip a Ruml)	3	,3	2,4	63,5
poražený strom (= Hodač)	2	,2	1,6	65,1
zaměstnanci	2	,2	1,6	66,7
zamkli se a nechovají se normálně	2	,2	1,6	68,3

Hodač a Bobošíková rozpoutali teror	2	,2	1,6	69,8
pučisté a revolucionáři	2	,2	1,6	71,4
militantní zaměstnanci ČT prosazující své ekonomické zájmy (vzbouřenci)	2	,2	1,6	73,0
ČT je pod diktátem politických stran	2	,2	1,6	74,6
represivní postup Bobošíkové	2	,2	1,6	76,2
nesvéprávný ředitel	2	,2	1,6	77,8
Bobina	2	,2	1,6	79,4
rebel	1	,1	,8	80,2
dvouhlavý agent	1	,1	,8	81,0
lidé, kteří nemají v ČT dávno, co dělat	1	,1	,8	81,7
plíživá normalizace (pokud zůstane vedení)	1	,1	,8	82,5
Lidé kolem Václava Havla	1	,1	,8	83,3
bojová situace	1	,1	,8	84,1
mají mě na takzvané výpovědní listině	1	,1	,8	84,9
lidé, kterým Hodač říká kolegové	1	,1	,8	85,7
neobjektivní redaktoři legálního Hodačova vedení	1	,1	,8	86,5
boj ODS a Čtyřkoalice o ČT	1	,1	,8	87,3
Hodače by krom ochranky měl doprovázet i psychiatr	1	,1	,8	88,1
redaktoři okupující velín	1	,1	,8	88,9
Bobovize	1	,1	,8	89,7
spor o peníze, který se vyvinul v boj o svobodu slova	1	,1	,8	90,5
hysterikové, kteří jsou motivováni ztrátou ekonomických výhod (vzbouřenci)	1	,1	,8	91,3
Hodač neví, která v této zemi bije	1	,1	,8	92,1
vedení nám připravilo koncentrační tábor	1	,1	,8	92,9
autoři manifestu ČT věc veřejná klesli pod úroveň Špíglu	1	,1	,8	93,7

pirátské vysílání vzbouřenců	1	,1	,8	94,4
štvanice na Hodače	1	,1	,8	95,2
zaměstnanci, kteří bojovými pokřiky určují, kdo je jejich ředitel	1	,1	,8	96,0
ředitel veřejnoprávního chorasčotu	1	,1	,8	96,8
"modrý komunisti"	1	,1	,8	97,6
teroristé a sabotéři (vzbouřenci)	1	,1	,8	98,4
samí saláti (Hodačovi lidé)	1	,1	,8	99,2
Missing	1	,1	,8	100,0
Total	126	12,1	100,0	
hovoří o něčem jiném	913	87,9		
Total	1039	100,0		

Kódovací kniha

Jelikož kódovací kniha by zabrala dalších několik desítek stránek tabulek, rozhodl jsem se vyřešit záznam kódovací knihy následovně. Proměnné, které nabývají pouze několika hodnot (např. typ média – deník, týdeník), tak je rovnou napíši do závorky. U hodnot, kterých bylo hodně (např. mluvčích bylo přes 170), další tabulku dělat nebudu, ale odkážu na příslušnou tabulku v příloze, kde jsou již vypsány všechny hodnoty. Stejně tak jsem pro potřeby kódovací knihy přiřadil do Přílohy Tabulky č. 32 – 35, které jsou nepoužíval při analýzách.

Mluvčí

ID (identifikační číslo článku) – nabývá hodnot 1 až 331

Název_média (Hn, MFD, LN, Blesk, Slovo, Právo, Haló noviny, Týden, Ekonom, Reflex, Mladý svět, Respekt, Strategie, Profit, Euro)

Typ_média (deník, týdeník)

Datum vydání (ve formátu dd.mm.yyyy)

Umístění_článku (titulní strana, 2. strana, u týdeníků strana 1 až 50)

Slova (počet slov v celém článku)

Mluvčí (Jméno Příjmení) – viz Tabulka č. 25

Funkce – viz Tabulka č. 34

Prostor (kolik slov dostal mluvčí k promluvě)

Typ_mluvčího (přímý = citace s uvozovkami, nepřímý = bez citačních uvozovek, obojí)

Hodnocení (obsahuje promluva hodnocení: ano, ne)

Ideologický_čtverec (negativní vyjádření o druhé straně) – viz Tabulka č. 35

Viník (kdo je mluvčím považován za viníka krize) – viz Tabulka č. 15

Řešení (co si mluvčí myslí, že je třeba udělat k vyřešení krize) – viz Tabulka č. 13

Téma_promluvy (o čem/kom mluvčí hovořil) – viz Tabulka č. 10

Téma_článku (o čem/kom je článek jako celek) – viz Tabulka č. 32

Jazykové prostředky používané novináři

Jazyk_novináře_krize (jak novinář nazývá krizi v ČT) – viz Tabulka č. 24

Jazyk_novináře_aktéři (jak novinář nazývá aktéry krize v ČT) – viz Tabulka č. 22

Důvod_protestu (to, co neříká mluvčí, ale co postuluje novinář jako fakt) – viz Tabulka č. 33

Subjektivní hodnocení jednotlivých deníků

Při čtení článků o televizní krizi v tehdejších médiích jsem si mimoděk dělal obrázek, který nejde analyticky zaznamenat obsahovou analýzou a to o tom, jak na mě subjektivně působilo rozdílné zpracování článků o televizní krizi v jednotlivých médiích. Jinými slovy, jakým stylem média kauzu zpracovávala. Vím, že vědecká hodnota tohoto hodnocení je nicotná, ale myslím, že by to mohlo zkoumaným médiím přidat další rozměr. Nakonec jsem se rozhodl tyto „poznatky“ zařadit pro zajímavost do přílohy.

Blesk – téměř necituje mluvčí a píše stylem: "Zaměstnanci požadují." "Strany ODS a ČSSD chtějí" "Proti jsou poslanci KSČM a ODS". Pokud již k citacím konkrétních lidí v Blesku dojde, jsou to citace nepřímé a často bez uvedení křestního jména, či pouze se zkratkou. Typu Klaus říká, že... atd.

Lidové noviny - na titulní straně často vycházely dvě rubriky, které jsem do práce nezařadil, protože se nejednalo o zpravodajství. Byl to proslulý Sloupek (krátký komentář) a pak také "Úhel pohledu". Tato druhá rubrika byla někdy až na 3,5 stránky A4 (např. od Václava Bělohradského). Na druhou stranu uvnitř listu (mimo titulní a 2. stránku, které byly zahrnuty v analýze) např. 4. ledna vyšla speciální příloha s názvem "Televizní krize", a to na několik novinových stránek.

Hospodářské noviny měly naprosto odlišný styl od ostatních deníků. Ke krizi píší kratší texty (jako Blesk), zároveň používají méně přímých citací (jako Blesk). Na rozdíl od Blesku než ale nechají někoho citovat, tak se snaží vysvětlit, o co v článku/kauze jde, a to i na několik řádků. Toto zpracování na mě působilo objektivnějším dojmem než u řady jiných deníků, ačkoliv mě překvapilo, jak málo HN tehdy používaly přímé citace oproti konkurenci.

Ekonom + Profit - výrazně kritický k oběma stranám sporu. Varuje před podobnými "vzpourami" v soukromých podnicích a píše často o nedodržování zákonů. Tyto týdeníky cílící zejména na "podnikatele" byly v editorialech a dalších názorových rubrikách očividně na straně Hodače. Všeobecně se to dá přičíst nechuti podnikatelské obce k řešení problému vzbouřenci, kteří Hodače, citují, tzv. "vyakčnili". Dále zde vychází zajímavé texty, ve kterých se tvrdí (11.1. Ideály kontra prachy), že Hodač mohl vysílat odkudkoliv z budovy ČT a že stejně tak mohl s klidem odstříhnout celý velín i ze satelitního vysílání - to dává kauze další rozměr. Šéfredaktor Ekonomu často v editorialech cituje Čulíkovy názory kritické ke vzbouřencům, což byla situace u novinářské obce téměř nevídaná.

Euro – Jaroslav Plesl často bortí v týdeníku Euro mýty o vzbouřencích. Píše v článcích poznatky, že vzbouřenci na jedné straně přirovnávají své podmínky ke koncentračnímu táboru (věta Adama Komerase), ale přitom na druhé straně není problém v centru Prahy přes den potkat vzbouřence, aby večer byli opět v neproniknutelně střeženém velíně a bouřili se.

Respekt – se tématem zabýval asi nejodlišněji. Často zpracovává téma v dlouhých esejích. Někdy i od zahraničních publicistů a odborníků. Zpravodajský žánr splňuje v Respektu ke krizi málo článků.

Haló noviny - 4. ledna vyšla zpráva s titulkem "Schválena novela zákona o státní televizi". Titulek neměl být pokus o vtip, článek byl myšlen naprosto vážně. Řada článků byla zpracována jako převyprávění projevů komunistických poslanců, čili někdy citace jednoho politika obsahovaly i více než polovinu textu.

Reflex – Jako jeden z mála týdeníků vydává dva týdny po sobě reportáže "Z deníku vzbouřence". Žádné jiné médium neposkytlo tak veliký prostor přímému účastníkovi sporu. Vedle toho ještě **Mladý svět** má dlouhou reportáž z návštěvy velína, napsanou však redaktorem MS.

V **MFD** napsal 6. ledna Jan Lipold profilový článek o Hodačovi s názvem „Tichý ředitel Hodač“, který byl zdrojován stylem „bývalý Hodačův kolega říká“ a obsahoval mezititulky jako „Teplé slovo e-mailem“ „Image ruského cara“ atd. Řada zde zmíněných negativních informací o Hodačovi byla pak použita ve většině knih o televizní krizi, které jsem četl.

Deníky **Slovo** a **Právo** jsem si nechal nakonec, a to z prostého důvodu. Ač bych to asi normálně neřekl, ale subjektivním dojmem na mě Právo působilo při čtení nejvíce objektivně a jeho zpravodajství o televizní krizi patřilo k tomu nejlepšímu. Na titulní straně a straně 2 mělo velmi často dlouhé rozhovory s účastníky obou stran sporu, které jsem do analýzy nezařadil. Právo také jako jedno z mála v počátku krize přineslo rozhovor s Hodačem, ze kterého pak řada médií citovala v průběhu krize. Ze čtení článků ve Slovu jsem nabýval podobného dojmu, a to, že se nesnažili stranit určité straně sporu a spor u nich byl spíše na úrovni České televize než politiků.

Použitá literatura a prameny

ANDRIKANIS, Jekatěrina; KONDAKOV, Sergej. *Bobovize (pohled zevnitř)*. Praha: Votobia, 2001. 95 stran. ISBN: 80-7220-107-7.

BABBIE, Earl. *The Practice of Social Research*. 12. vydání. Belmont: Wadsworth Publishing, 2009. 530 stran. ISBN: 978-0-495-59841-1.

BEKALU. *Presupposition in news discourse*. Discourse and Society, Vol. 17, No. 2, 2006. s. 147 – 172.

BOBOŠÍKOVÁ, Jana. *Nebudu mlčet. O televizní krizi, životě, politicích a lidech kolem mne*. Praha: SinCon, 2006. 168 stran. ISBN: 80-86987-01-9.

BOORSTIN, Daniel. *The Image: A Guide to pseudoevents in America*. Vintage: 1992. 336 stran. ISBN: 978-0679741800.

CUTLIP, Scott M., CENTER, Allen H., BROOM, Glen M. *Effective Public Relations*. 9. vydání. Upper Saddle River: Pearson Prentice Hall, 2006. 486 stran. ISBN: 0-13-123014-X.

ČULÍK, Jan; PECINA, Tomáš. *V hlavních zprávách: Televize. Fakta, která před vámi zatajili*. Praha: ISV nakladatelství – Britské listy, 2001. 365 stran. ISBN: 80-85866-78-1.

DVOŘÁK, Libor. *Česká televize – věc veřejná aneb Zápisky teroristovy*. 1. vydání. Brno: Nakladatelství JOTA, 2001. 131 stran. ISBN: 80-7217-133-X.

HARTLEY, John. *Understanding News*. 1. vydání. London: Methuen and Co. Ltd., 1982. ISBN: 0-416-74540-7.

JEŘÁBEK, Hynek. *Úvod do sociologického výzkumu*. 1. Vydání. Praha: Karolinum, 1993. 140 stran. Také zde: http://issold.fsv.cuni.cz/storage/sylab/427_hjskripta.pdf

KAŠPAROVÁ, Kateřina. *Pravda přichází z ČT. Ze zákulisí boje o Českou televizi*. 1. vydání. Praha: Tevis, 2001. 216 stran. ISBN: 80-238-6894-2.

KONČELÍK, Jakub, et al. *Analýza obsahu mediálních sdělení*. 2. vydání. Praha: Karolinum, 2004. 150 stran. ISBN: 80-246-0827-8.

KRAUS, Jiří. *Jazyk v proměnách komunikačních médií*. 1. vydání. Praha: Karolinum, 2008. 172 stran. ISBN: 978-80-246-1578-3.

L'ETANG, Jacquie; PIECZKA, Magda. *Public Relations: Critical Debates and Contemporary Practice* 1st Edition. New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates, Inc., 2006. 513 stran. ISBN: 0-8058-4618-2.

McQUAIL, Denis. *Úvod do teorie masové komunikace*. 2. vydání. Praha: Portál, 2002. 448 stran. ISBN: 80-7178-714-0.

McQUAIL, Denis. *Media performance*. 2. vydání. London: Sage, 1999. 362 stran. ISBN: 9780803982956.

MOLOTCH, Harvey; LESTER, Marylin. *News as Purposive Behavior: On the Strategic Use of Routine Events, Accidents, and Scandals*. American Sociological Review, Vol. 39, No. 1 (Feb., 1974), s 101-112.

OSVALDOVÁ, Barbora, et al. *Zpravodajství v médiích*. 1. vydání. Praha: Nakladatelství Karolinum, 2001. 156 stran. ISBN: 80-246-0248-2.

PITTERMAN, SATURKOVÁ, ŠNÁBL. *(Prvních) 10 let České televize*. Praha: Česká televize, edice PR a Promotion, 2002. 372 stran. ISBN: 80-85005-37-9.

REIFOVÁ, Irena, et al. *Slovník mediální komunikace*. 1. vydání. Praha: Portál, 2004. 328 stran. ISBN: 80-7178-926-7.

STREET, John. *Mass media, politics and democracy*. 1. vydání. New York: Pelgrave, 2001. 297 stran. ISBN: 978-0333693056.

TRAMPOTA, Tomáš. *Zpravodajství*. 1. vydání. Praha: Portál, 2006. 192 stran. ISBN: 807367096-8

Internetové zdroje:

MORAVEC, Václav. *Interview BBC: Adam Komers*. 4. 10. 2001.

<http://www.bbc.co.uk/czech/interview/komers.htm>

http://www.bbc.co.uk/czech/audio/011004_Komers.mp3

DOSTÁLOVÁ, Kateřina. 22. schůze PSP, 10. 3. 2000. Stenoprotokol schůze:

<http://www.psp.cz/eknih/1998ps/stenprot/022schuz/s022468.htm>